

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย
เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
Developing potential and management processes for rowing
activities to support sports tourism in the Eastern Economic
Corridor (EEC).

โดย

อาจารย์ ดร.กมลมาลย์ พลโยธา
อาจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ ไชยณรงค์

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้ส่วนงาน
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปี พ.ศ. 2566

สัญญาเลขที่ 002/2566

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย
เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
Developing potential and management processes for rowing
activities to support sports tourism in the Eastern Economic
Corridor (EEC).

โดย

อาจารย์ ดร.กมลมาลย์ พลโยธา
อาจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ ไชยณรงค์

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้ส่วนงาน
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปี พ.ศ. 2566

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้ส่วนงาน
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปี พ.ศ. 2566

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัยแก่บุคลากรคณะ
วิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา งบประมาณรายได้ส่วนงาน ประจำปีงบประมาณ 2566
เลขที่สัญญา 002/2566 ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาให้
ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบให้คำแนะนำแก้ไข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลอันเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งกับการวิจัยนี้

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่เสียสละเวลาและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล
ขอขอบคุณนิสิตสาขาวิชาสื่อสารมวลชนทางกีฬา ที่ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย มา ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นความกตัญญูกตเวทิตาแด่บุพการี
บูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ได้รับการศึกษาและ
ประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ผู้วิจัย

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

ข้าพเจ้า ดร.กมลมาลย์ พลโยธา และดร.อรรถสิทธิ์ ไชยณรงค์ โครงการวิจัยจากงบประมาณ
ทุนอุดหนุนการวิจัยแก่บุคลากรคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา งบประมาณรายได้ส่วนงาน
ประจำปีงบประมาณ 2566

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับ
การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

(Developing potential and management processes for rowing activities to support sports
tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC))

สัญญาเลขที่ 002/2566 ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 80,000 บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน)

ระยะเวลาการดำเนินงาน 2 ปี (ระหว่าง 1 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ถึง 23 กันยายน พ.ศ. 2567)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของกิจกรรมกีฬาเรือ
พาย 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม 3) เพื่อ
วิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย และ 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา
ศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขต
พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ทั้งวิจัยเชิง
ปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวม
ข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย
จำนวน 200 คน โดยใช้แบบสอบถามและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
(Key Informant) ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 8 คน และ โดยการสัมภาษณ์แบบ
เจาะลึก (In-depth Interview) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่ม ผู้ติดตาม เพื่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่ม
ผู้ติดตาม พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อ
รองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นเพศชาย จำนวน 64 คน คิด
เป็นร้อยละ 64.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มาก
ที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 สถานภาพโดยรวมเป็นโสด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ
48.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 มีอาชีพหลัก

เป็นค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 40,001-50,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 พฤติกรรมการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 2 ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย แต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะมาร่วมกับชมรมและกลุ่มเพื่อน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 โดยมีระยะเวลาทั้งหมดในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายน้อยกว่า 1 วัน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 การเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ส่วนใหญ่จะฝึกซ้อมพายเรือ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 27.30 และได้รับข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพายจากชมรม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18

ส่วนข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ติดตามที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นเพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 มีอายุระหว่าง 50-59 ปี มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 สถานภาพโดยรวมเป็นโสด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 มีอาชีพหลักเป็นค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 40,001-50,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 พฤติกรรมการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 2 ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะมาร่วมกับครอบครัว/ญาติ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 โดยมีระยะเวลาทั้งหมดในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายน้อยกว่า 1 วัน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 การเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ส่วนใหญ่จะค้นหาที่พัก/สิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และได้รับข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพายจากสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32

1.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ ด้านความสำเร็จในตน ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา ด้านแรงจูงใจทางสังคม และด้านสุขภาพ ส่วนแรงจูงใจของกลุ่มผู้ติดตามที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ ด้านแรงจูงใจในทางจิตวิทยา ด้านสุขภาพ ด้านความสำเร็จในตน และด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา

1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านนวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านพื้นที่

ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการ ส่วนความต้องการของกลุ่มผู้ติดตามที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านพื้นที่ และด้านนวัตกรรม

2. ผลการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2.1 ผลการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมในการบริหารจัดการ การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต้องมีสิ่งดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาร่วมในกิจกรรมในทุกสนามแข่งขัน โดยมีการนำเสนอในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ความสวยงามภูมิประเทศบนเส้นทางพาย กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายได้ตั้งจุดหมายปลายทางไว้อย่างชัดเจน รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างรายการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้น มีการดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่บ้างแล้ว ดังนั้น ในการส่งเสริมเพื่อให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงมีความเป็นไปได้สูง แต่ควรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงในการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ด้วยการร่วมสร้างแผนปฏิบัติการและดำเนินงานร่วมกันตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง และเกิดประโยชน์สูงสุด

2.2 ผลการศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน ด้านโอกาส ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน และด้านบทบาทภาครัฐ

3. การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีองค์ประกอบสำคัญ พบว่า

3.1 ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขปลอดภัยในพื้นที่มีความพร้อมและเพียงพอ การมีภูมิประเทศแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม การมีกลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายมืออาชีพ มีประสบการณ์ มีแหล่งเงินทุนให้การสนับสนุนต่อเนื่อง แต่มีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ข้อจำกัดที่ขาดองค์

ความรู้ในการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ได้มาตรฐานสากล ทำให้มีแหล่งเรียนรู้ในการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาน้อย ไม่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้

3.2 ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่แสวงหารูปแบบกิจกรรมกีฬาที่แปลกใหม่ กระแสความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์และจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาช่วยกระตุ้นความต้องการที่ตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามากขึ้น ขณะเดียวกันมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การยกระดับมาตรฐานการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายให้ตรงตามความต้องการและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการพัฒนาแบบการจัดการกิจกรรมให้มีความหลากหลาย สำหรับนักกีฬาเชิงท่องเที่ยวและผู้ติดตามที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างสนุกสนาน

3.3 ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ ศักยภาพที่โดดเด่นเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในด้านปัจจัยการผลิต ประกอบกับเรามีทรัพยากร สภาพแวดล้อมที่สามารถพัฒนามาตรฐานเพิ่มขึ้น มีการนำเอาความได้เปรียบทรัพยากรสภาพแวดล้อม ของประเทศมาเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ดังนั้นการมีกลยุทธ์ในการสร้างจุดเด่นเน้นจุดขายความแปลกใหม่ และการส่งเสริมการสื่อสารทางการตลาดด้วยความรวดเร็วจะทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย มีจุดหมายปลายทางเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ยังต้องมีการปรับพัฒนากลยุทธ์ด้านราคาที่สามารถแข่งขันกับพื้นที่อื่นๆ ผลักดันกลยุทธ์ไปสู่ระดับนานาชาติให้มากขึ้น

3.4 ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ การกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มธุรกิจหน่วยงานภาครัฐ ชุมชนและประชาชนโดยต่อเนื่อง รวมถึงปัจจุบันองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้มีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและอาสาสมัครให้เข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการเชื่อมโยง การจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายกับการนำเสนอผลิตภัณฑ์ชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่น

3.5 ด้านบทบาทภาครัฐ ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ ความชัดเจนเชิงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนช่วยประชาสัมพันธ์ มีการสนับสนุนงบประมาณ ในความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ภาครัฐอาจต้องมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และต้องมีบทบาทมากขึ้นในกิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย

3.6 ด้านโอกาส ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ กระแสการรักสุขภาพ โดยใช้กิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย โดยบุคคลที่มีชื่อเสียง โดยอิงประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา

ได้แก่ การเชื่อมโยงบูรณาการกิจกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และต้องพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยม

4. แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) “8s Model” ประกอบด้วย 1) “So Good” สนุก ดี มีความสุข 2) “Social Media” สื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย 3) “Standardization” ความเป็นมาตรฐาน 4) “Safety” ความปลอดภัย 5) “Satisfaction” สร้างความพึงพอใจ 6) “Self Esteem” ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม 7) “Series” กิจกรรมต่อเนื่องหลากหลายประสบการณ์ 8) “Signature” โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ ซึ่งประกอบด้วยร่วมกันตามมุมมองของกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้จัดการกิจกรรม กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) “8s Model”

ผลผลิต/ ผลลัพธ์ (Output/ Outcome)

1. ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (Output) โดยข้อมูลนี้ต้องสอดคล้องกับข้อเสนอการวิจัย (Proposal) ที่ได้เสนอกับแหล่งทุน

ผลผลิต	จำนวนนำส่ง/หน่วยนับ	รายละเอียดผลผลิต	ปีที่น่าส่งผลผลิต
นักวิจัย	1 คน	ผู้ช่วยนักวิจัย	2566
บทความวิจัย	1 เรื่อง	ตีพิมพ์บทความวิจัย	2567

2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (Outcome)

ผลผลิต	จำนวน	รายละเอียดผลผลิต	ผู้ได้รับผลกระทบ
ผลงานตีพิมพ์ (Publications)	1 คน	ผู้ช่วยนักวิจัย	นักวิจัย

3. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

วิธีการ/ กระบวนการผลักดันงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (โปรดแนบหลักฐานเชิงประจักษ์การนำผลงานไปใช้ประโยชน์)

ด้านวิชาการ

3.1 สามารถนำไปใช้ในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศ

3.2 สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ด้านสังคม

3.3 สามารถนำแนวทางการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ความรู้ด้านการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้

3.4 สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.5 สามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการศึกษาและวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย โดยเฉพาะในบริบทของกีฬาทางน้ำ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเกี่ยวกับการจัดการฐานข้อมูลการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อใช้ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และบูรณาการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแต่ละภูมิภาค
2. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในหลากหลายชนิดกีฬา รวมถึงการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน
3. ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อการวิจัยในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ Path Analysis การวิเคราะห์ SEM เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องของผลการวิจัย และยืนยันความชัดเจนของตัวแปรองค์ประกอบในการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพต่อไป

อาจารย์ ดร.กมลมาลย์ พลโยธา
หัวหน้าโครงการวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง:	การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
ชื่อนักวิจัย:	ดร.กมลมาลย์ พลโยธา ดร.อรรถสิทธิ์ ไชยณรงค์
สัญญาเลขที่:	002/2566
ระยะเวลา	1 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ถึง 23 กันยายน พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการกิจกรรมกีฬาเรือพาย 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม 3) เพื่อวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย และ 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 200 คน โดยใช้แบบสอบถามและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 8 คน และ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 2 ครั้ง ความถี่การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายขึ้นกับเวลาและโอกาส โดยมากกับชมรมและกลุ่มเพื่อน ใช้ระยะเวลาเข้าร่วมกิจกรรม 1 วัน มีการเตรียมตัวด้วยการฝึกซ้อมด้วยตนเอง รับรู้ข่าวสารผ่านชมรมและสื่อสังคมออนไลน์

1.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ ด้านความสำเร็จในตนเอง ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา ด้านแรงจูงใจทางสังคม และด้านสุขภาพ ส่วนแรงจูงใจของกลุ่มผู้ติดตามที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิง

ประสบการณ์ ด้านแรงจูงใจในทางจิตวิทยา ด้านสุขภาพ ด้านความสำเร็จในตน และด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา

1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านนวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านพื้นที่ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการ ส่วนความต้องการของกลุ่มผู้ติดตามที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านกระบวนการ ด้านพื้นที่ และด้านนวัตกรรม

2. ผลการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2.1 ศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมในการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นผลมาจากการมีธรรมชาติและภูมิประเทศเป็นจุดดึงดูด กลุ่มผู้จัดกิจกรรมตั้งจุดหมายไว้อย่างชัดเจน มีนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่ควรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงในการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง และเกิดประโยชน์สูงสุด

2.2 ผลการศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน ด้านโอกาส ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน และด้านบทบาทภาครัฐ

3. การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การวิเคราะห์ศักยภาพการจัดการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ตามแนวคิดแบบจำลองเพชร (Diamond Model) ของ Porter (1990) ความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวกในความพร้อมและเพียงพอ พบว่า การมีภูมิประเทศ แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม การมีกลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายมืออาชีพ กระแสความต้องการออกกำลังกาย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาในท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ชัดเจน ทั้งหมดเป็นการส่งเสริมพัฒนาการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในขณะที่ความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบ พบว่า ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ได้มาตรฐาน ต้องมีการเชื่อมโยงการจัดการกิจกรรมกีฬา

เรือพายกับการนำเสนอผลิตภัณฑ์ชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น และเพิ่มการทำงานร่วมกับระหว่างหน่วยงานอย่างบูรณาการ

4. แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) “8s Model” ประกอบด้วย 1) “So Good” สนุก ดี มีความสุข 2) “Social Media” สื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย 3) “Standardization” ความเป็นมาตรฐาน 4) “Safety” ความปลอดภัย 5) “Satisfaction” สร้างความพึงพอใจ 6) “Self Esteem” ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม 7) “Series” กิจกรรมต่อเนื่องหลากหลายประสบการณ์ 8) “Signature” โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ ซึ่งประกอบด้วยร่วมกันตามมุมมองของกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้จัดกิจกรรม กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

คำสำคัญ: การพัฒนาศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย, การบริหารจัดการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย, การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

Project Title: Developing potential and management processes for rowing activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC)

Investigator: Dr.Kamonmarl Polyotha
Dr.Austtasit Chainarong

Project Code: 002/2566

Duration: October 1, 2022 to September 23, 2024

Abstract

This research aimed to 1) study the potential and current status of rowing sports activities, 2) study the behavior and needs of sports tourists and their followers, 3) analyze the management process of rowing sports activities, and 4) propose guidelines for developing the potential and management process of rowing sports activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC). The research methodology used a mixed method, both quantitative research and qualitative research. Quantitative data were collected from 200 sports tourists and followers using a simple random sampling method using a questionnaire and participant observation. Data were analyzed using statistics of frequency, percentage, mean, and standard deviation. Qualitative data were collected from 8 key informants who were purposively sampled and in-depth interviews. Data were analyzed using content analysis. The results of the study found that:

1. Results of the study on the behavior and needs of sports tourists and followers for rowing sports activities to promote sports tourism

1.1 Behavior of sports tourists and companions participating in rowing activities: The majority had participated in rowing activities twice. The frequency of participation depended on time availability and opportunity. Participants typically attended with clubs and friends, allocating one day for the activity. They prepared by self-practice and received information through clubs and social media.

1.2 Analysis of sports tourists' motivations for participating in rowing activities in the Eastern Economic Corridor (EEC) revealed an overall high level of motivation. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, they are: experiential marketing, self-achievement, psychological motivation, social motivation,

and health. As for the motivation of followers towards rowing activity participation in the Eastern Economic Corridor (EEC), they are at a high level overall. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, they are: experiential marketing, psychological motivation, health, self-achievement, and psychological motivation.

1.3 Analysis of sports tourists' needs regarding participation in rowing activities in the Eastern Economic Corridor (EEC) indicated an overall high level of needs. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, including innovation, economy, area, personnel, and process, the needs of the followers for participating in rowing activities in the Eastern Economic Corridor (EEC) were found to be at a high level overall. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, including economy, process, personnel, area, and innovation.

2. Results of the study on the potential and current situation of rowing sports activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC)

2.1 The potential and current situation of rowing sports activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC) found that overall, there is readiness in management. Organizing rowing sports activities to support sports tourism is a result of nature and terrain as attractions. The group of event organizers has set clear destinations and has policies to promote sports tourism. However, there should be promotion of linkages in management with relevant agencies and organizations to seriously promote sports tourism and maximize benefits.

2.2 The study on the potential of rowing sports activities to support sports tourism in the EEC indicated a high overall potential. When ranking the average values from highest to lowest, the following aspects emerged: strategy, structure and competition, opportunity, market demand, support and related organizations, production factors and operating factors, and government roles.

3. Analysis of the management process of rowing sports activities to support sports tourism In the Eastern Economic Corridor (EEC)

Analysis of the potential for organizing rowing sports activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC) according to the Diamond Model of Porter (1990). Positive competitive advantages in readiness and sufficiency found that having beautiful landscapes and tourist attractions, having a group of professional rowing sports organizers, the demand for exercise, introducing innovation and technology into sports tourism, and having a clear sports tourism promotion policy, all promote the

development of rowing sports management to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC). Meanwhile, negative competitive advantages found that there was a lack of knowledge in organizing standard rowing sports activities. There must be a link between organizing rowing sports activities with the presentation of community products and local cultures, and increasing collaboration between agencies in an integrated manner.

4. Guidelines for developing potential and management processes for rowing sports activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC)

The results of the study found that guidelines for developing potential and management processes for rowing sports activities to support sports tourism In the Eastern Economic Corridor (EEC), the “8s Model” consists of 1) “So Good”, fun, good, and happy. 2) “Social Media”, communicating through social media. 3) “Standardization”, being standardized. 4) “Safety”, safety. 5) “Satisfaction”, creating satisfaction. 6) “Self Esteem”, pride in participating in the activity. 7) “Series”, continuous activities with various experiences. 8) “Signature”, outstanding with uniqueness and identity, which are combined according to the perspectives of 3 groups of stakeholders: the event organizers, the tourism managers, and the supporters.

Keywords: Development of the potential of rowing sports activities, rowing sports activities management, Sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC)

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ซ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฎ
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
แนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย.....	6
2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
การวิจัยเชิงปริมาณ.....	40
การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	44
3 ผลการวิจัย.....	48
การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC).....	49
การศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	62
การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	71

สารบัญ

	หน้า
แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการ กิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	77
4 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย.....	86
สรุปผลการวิจัย.....	86
อภิปรายผลการวิจัย.....	89
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	93
5 ผลผลิต/ ผลลัพธ์.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	101
ภาคผนวก ก.....	102
ภาคผนวก ข.....	113
ภาคผนวก ค.....	115
ประวัติผู้วิจัย.....	119

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
1-2	การผสมผสานกันระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยว.....	19
1-3	การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบริบทที่เกี่ยวข้อง.....	20
1-4	ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	20
1-5	แบบจำลองเพชร Porter’s Diamond Model.....	37
3-1	แบบจำลองเพชรเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเชิงบวก ในศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	74
3-2	แบบจำลองเพชรเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเชิงบวก ในศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	75
3-3	แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการ กิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) “8s Model”.....	78

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามที่ใช้ในการวิจัย.....	41
3-1	แสดงข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและ กลุ่มผู้ติดตามที่เข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	49
3-2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจของ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรม กีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	55
3-3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความต้องการของ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม กีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	59
3-4	แสดงข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC).....	63
3-5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพเชิงพื้นที่ การกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ตามความคิดเห็นของ กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย.....	68
3-6	แสดงผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเกี่ยวกับศักยภาพ การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำแนกในแต่ละปัจจัย.....	72
	การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัลของห้องออกกำลังกาย”.....	59

บทที่ 1

บทนำ

(Introduction)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งในประเภทของการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) หมายถึง ประสบการณ์การเดินทางที่ตนเองได้มีส่วนร่วมหรือดูกิจกรรมกีฬาที่เกี่ยวข้อง โดยทั่วไปการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบ่งได้ 3 ประเภทคือ การแข่งขันกิจกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) การท่องเที่ยวกีฬา (Active Sport Tourism) และการท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่จัดกีฬา (Nostalgia Sport Tourism) (Ross, 2001 อ้างถึงใน สัจจา ไกรศรีรัตน์ และคณะ, 2561) หรือเป็นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สกีนํ้าเคอร์ กระดานโต้คลื่น พายเรือ การวิ่ง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานตื่นเต้น การได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น การมีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

ในปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เริ่มขยายตัวมากขึ้น มีความหลากหลายมากขึ้น และเป็นแนวโน้มการท่องเที่ยวประเทศไทยกำลังให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก (ศุภชัยวิชัยกสิกรไทย, 2561) จากหลายเหตุผลที่ทำให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจจากเหล่านักท่องเที่ยว เช่น แนวโน้มของการท่องเที่ยวและการเล่นกีฬาที่เริ่มแพร่หลายมากขึ้น ทำให้มีนักท่องเที่ยวที่นิยมทำกิจกรรมทั้งสองคู่กันจนเกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพิ่มมากขึ้น หรือแม้แต่พัฒนาการในการใช้เทคโนโลยีการกีฬาที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถผนวกการเล่นกีฬาในระหว่างการท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น เป็นต้น (สัจจา ไกรศรีรัตน์ และทัศนีย์ นาคเสนีย์, 2561) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจัดเป็นการท่องเที่ยวตามความสนใจที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม โดยในแผนการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องปรับตัวตามกระแสการท่องเที่ยวด้วยการคิดหาโอกาสในการนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวหรือการบริการใหม่ ๆ ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว อาทิ การปั่นจักรยาน การวิ่ง การพายเรือคายัค แคนู การพายป็น เหล่านี้ล้วนสามารถนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นสื่อกลางในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังเมืองหรือแหล่งท่องเที่ยว จึงอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการผสมผสานระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว (ชนิดของกีฬา) ประสบการณ์การบริการ ตลอดจน ทรัพยากรอื่น ๆ แก่นักท่องเที่ยว (Law, 1996)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ทั้งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมกีฬา มีความสำคัญมากขึ้นเพราะการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการตอบรับกับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงและต้องมีทรัพยากรบุคคลที่เชื่อถือได้ในการจัดกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่กิจกรรมเป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศหรือภูมิภาค (Ugi Nugraha, et al., 2019) ในระยะยาวที่นักท่องเที่ยวตลาดใหม่ ๆ จะมีทางเลือกมากขึ้น การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบของกิจกรรมกีฬาเรือพาย จึงจำเป็นต้องเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อรักษาการขยายฐานอย่างยั่งยืน เนื่องจากปัจจัยการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในทางที่ดีและมีโอกาส จากการเกิดตลาดใหม่ ๆ ที่มีโอกาสขยายตัวสูง ดังนั้นการเข้าใจในทิศทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเชิงความสามารถของพื้นที่ ความเข้าใจในศักยภาพของตนเองเพื่อการประเมินเพื่อการแข่งขัน ความเข้าใจในการส่งเสริมการตลาด ความรู้ในกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งนี้ ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ซึ่งเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นหลังจากสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 เริ่มคลี่คลาย และได้มีหลายภาคส่วนได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาเรือพายมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญของการศึกษาระบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสำหรับการเสริมสร้างศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) รวมถึงการนำไปกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

สำหรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัด ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา มีความพร้อมสู่การท่องเที่ยวระดับโลกรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และกลุ่มเชิงสุขภาพ โดยมี พัทยา สัตหีบ และระยอง เป็นวงแหวน การท่องเที่ยวหลัก ขยายสู่ฉะเชิงเทราซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และขยายสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้ประชาชนในพื้นที่ให้สูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561) การท่องเที่ยวและกิจกรรมกลางแจ้งได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นหลังจากสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 เริ่มคลี่คลาย กิจกรรมการพายเรือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ทำให้ได้สัมผัสธรรมชาติแบบใกล้ชิด (TNN ช่อง 16, 2564) เป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่ประเทศไทยนำมาใช้ดึงดูดความสนใจ (Attraction) นักท่องเที่ยว ทั้งนี้กีฬาเรือพายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในระดับนานาชาติ ทั้งการแข่งขัน การท่องเที่ยว และการพักผ่อน ปัจจุบันได้มีกลุ่มนักพายเรือและนักท่องเที่ยวที่นิยมกิจกรรมพายเรือไปตามแม่น้ำลำคลอง ทะเล เกาะต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญของการศึกษาการพัฒนาการจัดกิจกรรมเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของ

การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม การศึกษาแรงจูงใจในการพายเรือของกลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้ติดตาม และการวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาค เอกชน ต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสำหรับการเสริมสร้างศักยภาพ ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการนำไปกำหนดกลยุทธ์ในการ จัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเพื่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
2. เพื่อศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
3. เพื่อวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ขอบเขตของการวิจัย

คณะผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยทำการศึกษาในบริบทของ

1. ความได้เปรียบเชิงแข่งขันด้านศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยใช้แนวคิดแบบจำลองเพชร (Diamond Model) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยการดำเนินงาน (Factor Conditioner) ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (Demand Conditioner) ด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน (Related and Supporting Industries) ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry) ด้านบทบาทภาครัฐ (Government) และด้านโอกาส (Chance)
2. วิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบมูลฐานของกระบวนการจัดการ ได้แก่ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) ด้านการอำนวยการ (Directing) และด้านการควบคุม (Controlling)

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม ที่ต้องการไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาทุกรูปแบบ ทั้งทางตรงในการเข้าร่วมการแข่งขัน และทางอ้อมการเพื่อชมการแข่งขันอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อเหตุผลทั้งในเชิงพาณิชย์/ธุรกิจ และมีใช้เหตุผลเชิงพาณิชย์

ศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย หมายถึง ความสามารถ ความสมบูรณ์ และความพร้อมของบุคคล สภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เอื้ออำนวยให้การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีคุณภาพและรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยการดำเนินงาน (Factor Conditioner) ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (Demand Conditioner) ด้านอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน (Related and Supporting Industries) ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry) ด้านบทบาทภาครัฐ (Government) และด้านโอกาส (Chance)

สภาพปัจจุบันการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย หมายถึง ปัจจัยที่จัดขึ้นในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย และส่งผลให้การจัดกิจกรรมสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีคุณภาพ รองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย ที่มาการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมที่จัดในงาน สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ปัญหาอุปสรรค วิธีการบริหารกิจกรรมกีฬาเรือพาย ผลกระทบที่เกิดขึ้น แนวโน้มการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย แนวทางการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมและหรือต้องการไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกรูปแบบที่จัดขึ้นในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทั้งทางตรงในการ มีส่วนร่วมในกิจกรรม (Active) และทางอ้อมเพื่อชมกิจกรรม (Passive) รวมถึงอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม หมายถึง ความคิดเห็นและ/หรือความรู้สึกของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมกีฬาเรือพายและการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่

1. ความคิดเห็นและ/หรือความรู้สึกของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย เป็นความรู้สึกที่เป็นแรงบันดาลใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ประกอบด้วย ด้านสุขภาพ (Physical Health) ด้านความสำเร็จในตน (Achievement) ด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) และด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ (Experiential Marketing)

2. ความคิดเห็นและ/หรือความรู้สึกของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามเกี่ยวกับความสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ด้านบุคลากร (Man) ด้านพื้นที่ (Destination) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านนวัตกรรม (Innovation) และด้านเศรษฐกิจ (Economic)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) คณะผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการวิจัยไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

เพื่อประกอบการจัดทำโครงการวิจัยและเป็นพื้นความรู้สำหรับคณะผู้วิจัย ซึ่งประกอบด้วย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ยุทธศาสตร์ชาติด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กระบวนการบริหารจัดการ การตลาดทางการกีฬา บริบทเชิงพื้นที่ ตลอดจนศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาจากเอกสาร (Documentary Study) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเป็นการดำเนินการเพื่อการเขียนเอกสารการวิจัยในบทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

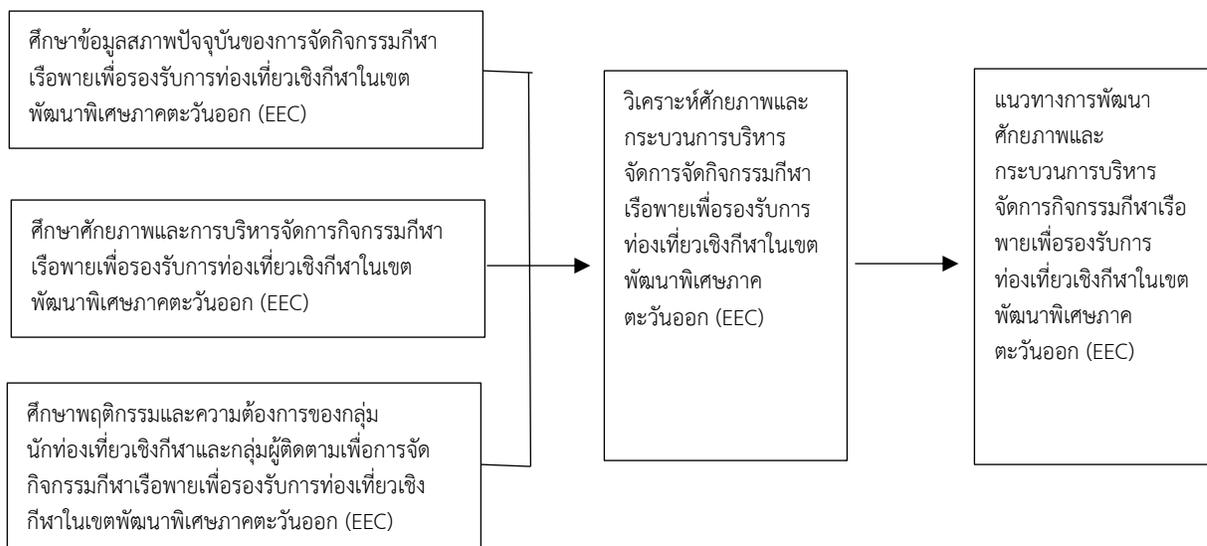
ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยวิธีการดังนี้

1) ศึกษาและเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม และวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2) การสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อวิเคราะห์ได้แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้แนวคิดแบบจำลองเพชร (Diamond Model) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยการดำเนินงาน (Factor Conditioner) ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (Demand Conditioner) ด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน (Related and Supporting Industries) ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry) ด้านบทบาทภาครัฐ (Government) และด้านโอกาส (Chance)

ขั้นที่ 3 สรุปผลและรายงานผลการวิจัย

ในขั้นนี้เป็นการนำผลการศึกษาในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 โดยนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผล เพื่อการรายงานผลการวิจัย และจัดพิมพ์รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในการดำเนินงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) คณะผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงในแผนภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. มีข้อมูลศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม และแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
2. กลุ่มผู้ประกอบการมีแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม
3. หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้อง สามารถนำแนวทางการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ความรู้ด้านการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้

แนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการที่สำคัญของมวลมนุษยชาติเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ในศตวรรษที่ 21 (เริ่มนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2001 จนถึง

วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2100) เป็นยุคที่โลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อโลกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ, วัฒนธรรม, สังคม, การเมือง, สิ่งแวดล้อม ฯลฯ รวมทั้ง การขนส่งที่มีบทบาทต่อการเดินทางท่องเที่ยว ส่งผลให้คำว่า "การท่องเที่ยว" ได้รับความสนใจในประเด็นเรื่องการบริโภคของประชาชนในวันหยุด (โดยเฉพาะคนที่เดินทางท่องเที่ยว) และสถานที่ที่คนนิยมเดินทางไปเที่ยว (Page, 2009) ซึ่งการเติบโตของการท่องเที่ยวเกิดขึ้นจากหลายปัจจัย โดย Gallas (2016) ได้วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้คนเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น คือ

1. ความมั่งคั่งที่เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี 1950 ประชากรโลกเริ่มร่ำรวยมากขึ้น มีรายได้ที่จับจ่ายได้เพิ่มขึ้น และใช้เวลาว่างในวันหยุดเทศกาลไปกับการท่องเที่ยว
2. การเพิ่มขึ้นของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผู้คนได้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้เวลาว่างและวิธีการเดินทางจากหลากหลายช่องทาง
3. การเพิ่มขึ้นของการเป็นเจ้าของรถยนต์ การที่ครอบครัวมีรถยนต์เป็นของตนเอง ทำให้เขามีอิสระมากกว่าเดิมที่จะเลือกสถานที่และเวลาใน วันว่าง
4. การปรับปรุงเทคโนโลยี ปัจจุบันนี้ การเดินทางทำได้รวดเร็วขึ้น ทางด่วนและเครื่องบินช่วยลดเวลาการเดินทางไปต่างประเทศ การเดินทางทางอากาศเริ่มเข้าถึงได้มากขึ้น นักท่องเที่ยวสามารถจองบัตรโดยสารผ่านระบบเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์และมีทางเลือกมากขึ้นจากสายการบินต้นทุนต่ำ
5. เวลาว่างที่เพิ่มมากขึ้น คนได้รับสวัสดิการด้วยการจ่ายเป็น วันหยุด(ประมาณ 3 สัปดาห์ต่อปี) นอกจากนั้น คนวัยเกษียณยังมีผลกำลังในการทำกิจกรรมและยังมีแนวโน้มที่จะเดินทางไปพักผ่อนมากกว่าหนึ่งครั้งต่อปี
6. ทางเลือกสำหรับรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ในอดีต การพักผ่อนตามชายทะเลและการท่องเที่ยววันหยุดไปกับบริษัททัวร์ ซึ่งจัดบริการแบบครบวงจรคือการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงสุด แต่ในปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยวเริ่มมองหาการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นมากขึ้น และอยากเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่ไม่ธรรมดาและไม่เป็นที่นิยมของคนหมู่มาก

นอกจากนี้ Page (2009) และ Shackelford (2020) ได้กล่าวถึงความสำคัญของท่องเที่ยว ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเริ่มเกี่ยวข้องกับปัญหาคุณภาพชีวิตของประชากร ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวไปพักผ่อนยังสถานที่แปลกใหม่และหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอาจช่วยคลายเครียดจากการทำงานและความวุ่นวายในชีวิต
2. รัฐบาลหลายประเทศมองว่าการท่องเที่ยวเป็นโอกาสในการจ้างงาน เนื่องจากธุรกิจในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการและกระจายตัวตามภูมิภาคต่าง ๆ ภาคการท่องเที่ยวจึงเป็นแหล่งสร้างการจ้างงานที่สำคัญ และยังสร้างรายได้ภาษีแก่ภาครัฐอีกทางหนึ่งด้วย
3. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชากรและประเทศได้หลายทาง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรายได้และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ การจ้างงาน คุณภาพชีวิต และอื่นๆ ทำให้ศาสตร์วิชาการท่องเที่ยวไม่ใช่แค่การเดินทางไปเที่ยวเพื่อความสนุกอีกต่อไป การจัดการการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต้องมีการวางแผนงาน,

ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว, ศึกษาผลกระทบทางด้านต่างๆ เพื่อให้ก่อเกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นต้น

ความหมายของการท่องเที่ยว

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวได้อย่างน่าสนใจ โดย ต้อย ชุมสาย และญิบพัน พรหมโยธี (2527) กล่าวว่า การท่องเที่ยวต้องมีการเดินทางออกจากที่พักเป็นการชั่วคราว เพื่อการพักผ่อน หย่อนใจ เยี่ยมญาติ หรือวัตถุประสงค์อื่น ๆ แต่มิใช่การประกอบอาชีพและตั้งถิ่นฐานเป็นการถาวร

นิตา ชัชกุล (2555) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมการเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ซึ่งนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงปลายทางจะต้องประกอบด้วยปัจจัยสามประการเป็นอย่างน้อย คือ การเดินทาง การพักผ่อน และการกินอาหารนอกบ้าน

สมบัติ กาญจนกิจ (2557) การเดินทางออกจากบ้านที่พักอาศัยอยู่ตามปกติ เพื่อทำกิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจวัตรประจำวัน โดยไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพหรือย้ายถิ่นฐานเป็นการถาวร อาทิ เช่น การเยี่ยมชมแหล่งโบราณสถาน, การเดินทางไปชมการแข่งขันกีฬา, การเดินทางเข้าร่วมประชุมสัมมนา, เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยว นอกจากนั้น ยังมีธุรกิจนำเที่ยว, ธุรกิจที่พัก, ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม, ธุรกิจขนส่ง, ธุรกิจของที่ระลึก, ธุรกิจบันเทิงและนันทนาการเข้ามาเกี่ยวข้องในการให้บริการด้วย

Shackleford (2020) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมของประชาชนที่ได้เดินทางจากสถานที่ของตนไปอีกสถานที่หนึ่งและพักอาศัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ นันทนาการ ธุรกิจ หรือมีวัตถุประสงค์อื่นในการเดินทางที่น้อยกว่าระยะเวลา 1 ปี

ประเภทของการท่องเที่ยว

ต้อย ชุมสาย และญิบพัน พรหมโยธี (2527) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกเป็น

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้เวลาหยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบเห็นสิ่งและอุบัติการณ์ใหม่เพื่อชมทิวทัศน์อันงดงาม เพื่อพบเห็นขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณ์กับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอีกทีกคริสโครม และศึกษารามใหญ่โตของเมืองหลวง และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและอื่น ๆ ที่มีผลเป็นความสนุกสนานและความบันเทิง นักท่องเที่ยวบางคนไปเที่ยวเพื่อที่จะได้เปลี่ยนสถานที่พักอาศัยไปเรื่อย ๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ได้แก่ พวกที่ใช้วันหยุดงานเพื่อพักโดยไม่ทำอะไรทั้งนี้เพื่อขจัดความเหนื่อยล้าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งกาย และทางจิตใจที่เกิดขึ้นในคาบเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกพลกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในคาบใหม่ บางคนก็อาจไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้หรือไม่สบายเล็กน้อย นักท่องเที่ยวพวกนี้มักจะไปพัก ณ ที่ใดที่หนึ่งนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ และมักจะเป็นสถานที่มั่นใจได้ว่าสงบจริง ๆ เช่น ชายหาดห่างไกลผู้คนหรือบนเขาบนคอยห่างไกลจากความจอแจอีกทีกคริสโครม

3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะเรียนรู้ศิลปะ วิทยาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ในสถาบันหรือสถานที่ศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นที่น่าสนใจของพวกเขาก็จะท่องเที่ยวไปในประเทศนั้น ๆ เพื่อศึกษา พิจารณาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มนุษย์ วิทยาและสังคมวิทยา เพื่อชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เพื่อติดตามความเจริญทางวัตถุและเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อร่วมปฏิบัติในงานมหรหรรรมและงานฉลอง

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ การท่องเที่ยวเพื่อการชมการแข่งขันกีฬาครั้งใหญ่ ๆ ของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ การแข่งขันฟุตบอลมวย กอล์ฟ เทนนิส ฯลฯ การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถิ่นที่มีการเล่นกีฬาชนิดนั้น ๆ เช่น ในฤดูหนาว ซึ่งมีหิมะตกมาก ก็ไปเล่นสกี ต้นฤดูร้อนก็เป็นเทศกาลเรือใบ ในหน้าร้อนก็เป็นฤดูป็นเขา และในฤดูกาลอื่น ๆ ที่เหมาะสม นักท่องเที่ยวก็จะเข้าป่า ตกปลา ซึม้า แม้แต่ขับรถเที่ยวเล่นโดยไม่มีจุดหมายปลายทางจะเห็นได้ว่าประเทศที่มีภูมิประเทศที่เหมาะสมสำหรับให้นักท่องเที่ยวได้ไปเล่นกีฬาเหล่านี้ได้เปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ ที่จริงการท่องเที่ยวเพื่อประกอบธุรกิจ ไม่น่าจะนับเข้าเป็นการท่องเที่ยว เพราะขาดปัจจัยที่กล่าวว่าการท่องเที่ยวต้องเป็นการกระทำอย่างเสรี และมีความตั้งใจที่จะท่องเที่ยว ถ้าถือเคร่งครัดตามทฤษฎีก็น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ที่เป็นข้อเท็จจริงอยู่นั้น นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจแทบทุกคน ก็ได้เจียดเวลา และจัดเวลาให้เหลือไว้สำหรับการท่องเที่ยวแท้ ๆ ด้วย ซึ่งอาจเป็นเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติธุรกิจประจำวันหรือถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่ออีก 2 - 3 วัน เมื่อสิ้นคาบธุรกิจแล้ว

6. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม สัมมนา ฯลฯ ในสมัยปัจจุบัน ซึ่งมีองค์การคณะกรรมการสมาคม สหภาพ ฯลฯ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมากมาย การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา ได้ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวขึ้นมากมาย จนองค์การ IUOTO (International Union of Official Travel Organization) เห็นสมควรที่จะจัดนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนาไว้ต่างหากอีกพวกหนึ่งตามสถิติของ IUOTO ปรากฏว่า ใน ค.ศ. 1967 มีการประชุมประเภท ต่าง ๆ ระดับโลกถึง 3,500 แห่ง และมีผู้เข้าประชุม ผู้ติดตามก็คงอยู่ในเรือนแสน และการประชุมดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกมากและอย่างรวดเร็ว ในการจัดระเบียบวาระการประชุมเหล่านี้ เกือบจะไม่มีกรยกเว้นที่ผู้จัดจะต้องมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามกลายเป็นนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบ

7. การท่องเที่ยวเพื่อเพศรส การท่องเที่ยวไปไหนต่อไหนของนักท่องเที่ยวชายโดยมีเจตนาารมณ์แฝงอยู่ในอันที่จะหาความเพลิดเพลินเชิงเพศรสนั้นมีมาช้านานแล้ว นักมานุษยวิทยาสันนิษฐานว่ากิจกรรมโสเภณีมีมาพร้อม ๆ กับอาระธรรมของชน "Prostitution" ในภาษาอังกฤษ หมายถึง การกระทำให้เพศตรงข้ามได้รับสุขารมณ์เชิงเพศรสโดยผู้กระทำได้ค่าจ้างตอบแทนเป็นเงินหรือเป็นสิ่งของ และโดยฝ่ายผู้กระทำมิได้มีอารมณ์เชิงใคร่อยู่ด้วย

สถานการณ์การท่องเที่ยว

ในยุคหลังปี 2000 คือ ยุคเจเนอเรชั่นวาย (Generation Y) หรือยุค Millennials ซึ่งก็คือคนที่เกิดอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2523-2540 (ปี 1981-2000) คนกลุ่มนี้เติบโตขึ้นมาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง

และค่านิยมที่แตกต่างระหว่างรุ่นปู่ย่าตายายกับรุ่นพ่อแม่ แต่ก็รับเอาความเจริญรุดหน้าของเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเข้ามาแทรกอยู่ในการดำรงชีวิตประจำวันด้วย ฉะนั้น กลุ่มคนยุค Millennials คือแรงขับเคลื่อนหลักของทรนการใช้จ่ายเพื่อประสบการณ์ การเติบโตท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก แต่อยู่ในยุคที่ไม่ต้องเผชิญกับความยากลำบาก ทำให้คนยุค Millennials มีความต้องการที่ต่างออกไปจากคนรุ่นก่อนๆ โดยให้ความสำคัญกับการไล่ตามความฝันและออกไปหาประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อเติมเต็มความหมายของชีวิต (ธัญชนก บุญเจือ, 2561) นอกจากนี้ โซเชียลมีเดียยังเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้การแบ่งปันประสบการณ์เป็นไปได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทำให้คนรุ่นยุค Millennials ออกจากไปหาประสบการณ์ใหม่ๆ เพราะไม่ต้องการตกเทรนด์ แนวโน้มการเสพประสบการณ์ใหม่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงธุรกิจร้านอาหารหรือการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เริ่มแพร่หลายสู่การสร้างประสบการณ์ในกลุ่มสินค้าและบริการอื่นๆ ด้วย ยกตัวอย่างเช่น Color Run กิจกรรมการวิ่งเพื่อประสบการณ์ความสนุกซึ่งจัดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงไทย โดยนักวิ่งที่เข้าร่วมงานจะถูกสาดด้วยผงแป้งสีระหว่างทางวิ่ง และเข้าเส้นชัยด้วยเสื้อผ้าที่เต็มไปด้วยสีส้น (EIC | Economic Intelligence Center, 2017) ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB EIC) จึงได้มองเทรนด์โลกสำคัญที่กำลังส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคชาวไทยในยุค 4.0 ดังนี้ (ธัญชนก บุญเจือ, 2561)

1. ในอดีตแบรนด์จะผลิตสินค้าออกมาสักอย่าง ก็จะเน้นผลิตขายปริมาณมาก (mass products) เพื่อลดต้นทุนที่จะเกิดขึ้น ทำให้สินค้าชนิดเดียวถูกส่งจำหน่ายทั่วโลก แต่ผู้บริโภคยุคนี้กลับต้องการ ต้องการสินค้าและบริการที่สามารถปรับแต่งตามความต้องการได้เอง (personalization) ต้นทุนจะเกิดขึ้น ทำให้สินค้าชนิดเดียวถูกส่งจำหน่ายทั่วโลก แต่ผู้บริโภคยุคนี้กลับต้องการสินค้าและบริการที่สามารถปรับแต่งตามความต้องการได้เอง (personalization) เนื่องจากผู้บริโภคยุคใหม่มีความต้องการที่ซับซ้อนและช่างเลือกมากขึ้นเพื่อ สร้างความแตกต่างและเอกลักษณ์ของตนเอง ตัวอย่างที่เห็นชัด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์รองเท้ากีฬาที่เริ่มจากการพัฒนารูปแบบให้เหมาะกับการใช้งานเฉพาะด้าน จนปัจจุบันพัฒนามาเป็นสินค้าที่ผู้บริโภคสามารถออกแบบ ปรับเปลี่ยนรูปแบบ เช่น เปลี่ยนสีหรือวัสดุตัวรองเท้า พื้นรองเท้า เชือกผูกหรือแม้แต่โลโก้ ตามความต้องการเฉพาะของแต่ละคนได้ ผลสำรวจของ The Economist Intelligence Unit (EIU) พบว่ากว่า 30% ของผู้บริโภคโดยเฉพาะในเอเชียมีความต้องการสินค้าเฉพาะกลุ่มและสินค้าที่ปรับแต่งเองได้ สะท้อนถึงแนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคที่ต้องการความแตกต่างและมีเอกลักษณ์มากขึ้น แต่ผู้บริโภคยุคนี้ต้องการสินค้าและบริการที่ปรับแต่งเองได้ (personalization) หรือจะยินดีมากเมื่อสินค้านั้นถูกผลิตขึ้นมาสำหรับพวกเขาแค่คนเดียวแม้ราคาจะสูงขึ้นก็ตามหากยินดีที่จะจ่าย เนื่องจากต้องการความแตกต่างไม่ซ้ำกับคนอื่น

2. การพัฒนาแบบก้าวกระโดดของเทคโนโลยี ส่งผลให้ทุกวันนี้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้เข้ามาอยู่ใกล้ตัวผู้บริโภคแทบจะตลอดเวลาในรูปแบบของสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต รวมถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งส่งผลให้ผู้บริโภคมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในหลากหลายมิติ ทั้งในแง่ของการ พุดคุยการแชร์ข้อมูลและการซื้อของ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคดิจิทัลที่น่า จับตามอง ทั้งความนิยมของโซเชียล

มีเดียที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้รูปแบบการแบ่งปันข้อมูลและการบอกต่อของผู้บริโภคยุคใหม่เปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบเดิมอย่างการพบปะพูดคุย (face to face)

3. Experience-led consumption เป็นอีกเทรนด์ที่มีบทบาทมากขึ้น ในยุคที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับประสบการณ์ และมองหาสิ่งที่เติมเต็มความหมายของชีวิต เห็นได้จากเทรนด์ที่ผู้คนหันมาใช้จ่ายเพื่อประสบการณ์อย่างการออกไปทานอาหารนอกบ้าน ไปดูคอนเสิร์ต หรือ ท่องเที่ยวกันมากขึ้น สะท้อนถึงการที่ผู้บริโภคให้คุณค่ากับการเสพประสบการณ์มากขึ้นและกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สินค้าหรือบริการมีความโดดเด่น ทำให้ผู้บริโภคยอมใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นเพื่อจะได้รับประสบการณ์พิเศษนั้น แต่ทั้งนี้แนวโน้มการเสพประสบการณ์ใหม่ ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงธุรกิจ ร้านอาหาร หรือการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เริ่มแพร่หลายสู่การสร้างประสบการณ์ในกลุ่มสินค้าและบริการอื่นๆ ด้วย

จากพฤติกรรมผู้บริโภคยุคเจเนอเรชันวาย (Generation Y) หรือยุค Millennials ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงในยุคนี้เป็นอย่างมาก อย่างเช่น การท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม, การตลาดดิจิทัล, e-tourism, แนวคิดเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น เนื่องจาก คนยุค Millennials มีความคิดที่แตกต่างจากคนยุคเก่าอย่างสิ้นเชิงในเรื่องการใช้จ่ายเงิน ดังที่คนรุ่นใหมเคยได้ยินมาว่าคนรุ่นปู่ย่าตายายจะไม่กล้าใช้จ่ายเงินไปกับสิ่งฟุ่มเฟือยเงินที่นำมาหากินได้มาจะถูกเก็บไว้ใช้ตอนแก่ พอกาลเวลาผ่านไป คนยุค Millennials มีแนวคิดที่แตกต่างออกไป พวกเขากล้าที่จะใช้จ่ายเงินไปกับสิ่งฟุ่มเฟือยในตอนที่ยังเป็นหนุ่ม-สาว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การรับประทานอาหารราคาแพง การซื้อของที่ระลึก เป็นต้น จากประสบการณ์การเดินทางไปศึกษาดูงานในยุโรปของผู้เขียน พบว่าส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียที่เดินทางไปท่องเที่ยวในยุโรปจะเป็นคนหนุ่มสาว พวกเขาเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยว ด้วยตนเองและใช้จ่ายเงินในการซื้อของอย่างเต็มที่ โดยการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบในยุค Millennials มีดังต่อไปนี้ (ธัญชนก บุญเจือ, 2561, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566)

1. การท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มจะมีจำนวนน้อย แต่สามารถสร้างรายได้สูง ตามทิศทางการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ซึ่งมีเป้าหมายปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ประเทศไทย จากแหล่งท่องเที่ยว "Value for Money ไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่รองรับนักท่องเที่ยวระดับบน รวมทั้งเพิ่มรายได้รายการท่องเที่ยวให้มากขึ้น ททท. มุ่งส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market) ตามการแบ่ง Segmentation ความสนใจพิเศษที่หลากหลาย งานวิจัยทางการตลาดหลายชิ้นบ่งชี้ว่า นักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะพิจารณาเลือกซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวจากประโยชน์ (Benefit) ทั้งทางสังคม (Social) และด้านอารมณ์ (Emotional) รวมถึงคุณค่า (Value) ที่คาดว่าจะได้รับจากสินค้าและบริการนั้น ๆ โดยผู้ประกอบการที่สามารถตอบโจทย์ได้ตรงความต้องการของผู้บริโภคจะมีความได้เปรียบเหนือคู่แข่งคนอื่น ๆ และสามารถรักษาลูกค้า คุณภาพสูงไว้ได้ในระยะยาว ซึ่งการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค Millennials ที่มีความต้องการสินค้าเฉพาะกลุ่มและ สินค้าที่ปรับแต่งเองได้ ดังนั้น รัฐบาลหลายประเทศจึงวางแผนจัดกิจกรรมสำหรับการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เพื่อสร้างกิจกรรมใหม่และปรับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการกระตุ้น นักท่องเที่ยวให้กลับมาเที่ยวซ้ำ

2. ธุรกิจท่องเที่ยวออนไลน์ (E-tourism) ปัจจุบันการขับเคลื่อนธุรกิจท่องเที่ยวผ่านช่องทางออนไลน์ ถือเป็นช่องทางที่สำคัญมากในการขับเคลื่อนธุรกิจ ก่อให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า E-Tourism หรือ บริการท่องเที่ยวออนไลน์ ซึ่งผู้บริโภคสามารถเข้าถึงข้อมูลบริการ ท่องเที่ยวได้ง่ายและรวดเร็ว จึงทำให้ ปริมาณธุรกรรมผ่านอินเทอร์เน็ตในการใช้บริการจองแพคเกจทัวร์ จองตั๋วเครื่องบิน จองโรงแรม ขยายตัว เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และด้วยเหตุผล ดังกล่าวการท่องเที่ยวในยุคดิจิทัลและการเปิดเสรีในธุรกิจบริการจึง เป็นการสร้างการแข่งขัน ทั้งด้านราคาและการบริการ อีกทั้งยังสร้างโอกาสให้ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่ม ผู้บริโภคที่มีทางเลือกมากขึ้น ควบคุมค่าใช้จ่ายได้ง่ายขึ้น และกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยวทั้งรายเก่ารายใหม่มีโอกาสทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ผู้บริโภค ยุค Millennials แทบจะขาดสมาร์ทโฟน และอินเทอร์เน็ตไม่ได้เลย ดังนั้น นักท่องเที่ยวยุคใหม่สามารถจองบัตรโดยสารเครื่องบิน ท้องพัก บัตรเข้า ชมกีฬาผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ โดยสามารถทำการจองในห้องนั่งเล่นที่บ้านหรือ ร้านอาหารในที่ทำงาน และใช้เวลาเพียงไม่กี่นาที ดังนั้น E-Tourism ก่อให้เกิดความสะดวกสบายต่อ นักท่องเที่ยว รวมทั้ง นักท่องเที่ยวสามารถค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวจากทั่วโลกผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ได้รับคำตอบที่ต้องการในทันที และเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวด้วยคำแนะนำ

3. การตลาดดิจิทัล ผลจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของ E-Tourism ทำให้การตลาดรูปแบบ ดั้งเดิมไม่เพียงพอในการมือข้อความไปยังนักท่องเที่ยวอีกต่อไป โดย Wertime and Fenwick (2008) ได้ ให้ความหมายของ การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ว่าคือ "พัฒนาการของตลาดในอนาคต เกิดขึ้น เมื่อบริษัทดำเนินงานทางการตลาดส่วนใหญ่ผ่าน ช่องทางสื่อสารดิจิทัล สื่อดิจิทัลเป็นสื่อที่มีรหัสระบุตัวผู้ ใช้ได้จึงทำให้นักการตลาดสามารถ สื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) กับลูกค้าได้อย่าง ต่อเนื่องเป็นรายบุคคล ข้อมูลที่ได้จากการสื่อสารกับลูกค้าแต่ละคนในแต่ละครั้งเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่ง อาจจะเป็นประโยชน์กับลูกค้าคนต่อไป" ตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้จัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว, กิจกรรมท่องเที่ยว กิจกรรมและงานประเพณี วางแผนเที่ยวและข้อมูล อื่นๆ นอกจากนั้นยังมี (Facebook, Instagram ฯลฯ เป็นช่องทางติดต่อเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว)

4. แนวคิดเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกำลังได้รับความนิยมในกลุ่ม นักท่องเที่ยวยุค Mileniols ซึ่งการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการเดินทางไปยัง ต่างถิ่นเพื่อทำ กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง พวกเขาไม่ได้เดินทางเพื่อไปชมวิวทิวทัศน์เพียงอย่างเดียว อีกต่อไป หากยังเป็นการแสวงหาความหมายและคุณค่าของชีวิต ก่อให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ที่มีการสอดแทรก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเข้าไปด้วย เช่น การปลูกต้นไม้ การเก็บขยะ และทำความสะอาดสถานที่สาธารณะ เป็นต้น The Ecotourism Society (1991) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การเดินทาง ไปเยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ด้วยความ ระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศและในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น"

ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวกับการกีฬา

การกีฬาและการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกัน การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน มีการร่วมมือกันพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน

การกีฬากับการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ อย่างเช่น โอลิมปิกสมัยใหม่ (Modern Olympics) มีการแข่งขันครั้งแรกให้เริ่ม ณ กรุงเอเธนส์ ใน พ.ศ. 2439 (ค.ศ.1896) จัดแข่งขันกีฬา 42 ประเภท มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 250 คน และฟุตบอลโลก 1950 เป็นฟุตบอลโลกครั้งแรกจัดขึ้นที่ประเทศอุรุกวัย ในปี พ.ศ. 2475 โดยมีประเทศเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 13 ทีม มี 4 ทีมจากยุโรปเข้าร่วมการแข่งขันได้แก่ เบลเยียม ฝรั่งเศส ยูโกสลาเวีย และ โรมาเนีย ซึ่งเดินทางทางทะเลเป็นเวลาสามอาทิตย์มาที่ประเทศอุรุกวัย ทำให้เห็นว่ารายการแข่งขันกีฬาก่อให้เกิดการเดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันมาตั้งแต่สมัยโบราณ แต่การเดินทางเพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขันอาจไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่ทำให้คำว่า การกีฬากับการท่องเที่ยวผสมผสานรวมกันจนเกิดคำว่า "การท่องเที่ยวเชิงกีฬา" ดังที่ Weed (2008) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอาจถูกเข้าใจว่าเป็นปรากฏการณ์การทำงานร่วมกันที่มากกว่าการรวมตัวกันตามปกติของการกีฬากับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต้องการการกีฬากับการท่องเที่ยวที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะซึ่งแตกต่างจากการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น

ในการแข่งขันโอลิมปิกสมัยใหม่ครั้งแรกใน พ.ศ. 2439 (ค.ศ. 1896) มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 250 คน ในขณะที่ Rio Olympic ในปี 2016 มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10,500 คน และมีนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 500,000 คนที่เดินทางไปยังประเทศบราซิลเพื่อเข้าชมการแข่งขัน ส่วนรายการในปี 2022 ฟุตบอลโลกที่จัดขึ้นที่ประเทศกาตาร์ มีผู้เข้าชมทั้งหมด 3,404,252 คน ถือเป็นฟุตบอลโลกที่เข้าชมมากเป็นอันดับสามในประวัติศาสตร์ของการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก ขณะที่ตัวเลขอย่างเป็นทางการจาก กาตาร์ ระบุว่า มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศกาตาร์ 765,859 คน ในช่วง 17 วันแรก (20 พ.ย. - 6 ธ.ค. 2565) (Dixon, 2022) ทำให้เห็นว่า ปัจจุบันนี้ การเดินทางเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาและเข้าชมการแข่งขันกีฬาเติบโตอย่างรวดเร็ว อย่างเช่นโอลิมปิกเกมส์ครั้งล่าสุดจัดขึ้นห่างจากครั้งแรกเป็นเวลา 124 ปี และมีนักกีฬาเพิ่มขึ้นถึง 42 เท่า ส่วนฟุตบอลโลกครั้งแรกที่ประเทศอุรุกวัย ในปี พ.ศ. 2473 (ค.ศ. 1930) ผู้เข้าชมการแข่งขันจำนวน 434,000 คน ซึ่งการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งแรกจัดห่างจาก ฟุตบอลโลกครั้งล่าสุดเป็นเวลา 88 ปี และมีผู้เข้าชมการแข่งขันเพิ่มขึ้นคิดเป็น 7.9 เท่า หรือจากข้อมูลประเทศกาตาร์ได้รับการจัดอันดับให้เป็นจุดหมายปลายทางที่มีดีที่สุดในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2566 มีการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมากหลังจากเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลก ปี พ.ศ. 2565 (ค.ศ. 2022) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น 95 เปอร์เซ็นต์จนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566 ซึ่งเกินระดับก่อนมีการแพร่ระบาดโควิด 19 และเป็นสถิติใหม่ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากความสำเร็จในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกที่กาตาร์ พ.ศ.2565 (ค.ศ. 2022) ในปี พ.ศ. 2566 เพิ่มขึ้นร้อยละ 157 จากช่วงเวลาเดียวกันในปี พ.ศ. 2565 โดยมีการลงทะเบียนนักท่องเที่ยวจำนวนมากจากทั่วทุกมุมโลก ส่วนใหญ่มาจากซาอุดีอาระเบีย อินเดีย เยอรมนี

สหรัฐอเมริกา คูเวต โอมาน บาห์เรน สหราชอาณาจักร สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และปากีสถาน (Restelica, 2023) จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เกิดการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้กีฬาก่อให้เกิดการเดินทางของนักท่องเที่ยวด้วยตัวเลขจำนวนมหาศาลเช่นนี้ ซึ่ง Higham and Hirsch (2009) กล่าวว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรโลก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอีกด้วย ได้แก่

1. โลกาภิวัตน์ (Globalization) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง “การแพร่กระจายไปทั่วโลก การที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใด สามารถรับรู้สัมพันธ์ หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วกว้างขวาง ซึ่งเนื่องมาจากการพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นต้น” โลกาภิวัตน์ เป็นคำศัพท์เฉพาะที่บัญญัติขึ้นเพื่อตอบสนองการณของสังคมโลกที่เหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในบางส่วนของโลก ส่งผลกระทบอันรวดเร็วและสำคัญต่อส่วนอื่น ๆ ของโลก หากจะอธิบายว่าโลกาภิวัตน์คือโลกไร้พรมแดนก็คงไม่ผิดนัก เนื่องจากการพัฒนาระบบสารสนเทศ ทำให้ข้อมูล ข่าวสารจากทั่วโลกสามารถส่งถึงกันภายในเวลาไม่นาน การทำงานร่วมกันระหว่างประเทศสามารถเสร็จสิ้นภายในเวลาที่รวดเร็วขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การขนส่ง การเจรจาธุรกิจหรือแม้กระทั่งการกีฬา อาทิเช่น การเจรจาทางธุรกิจสามารถทำผ่าน VDO Conference หรือการถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลผ่านทางอินเทอร์เน็ต ดังที่ Higham and Hinch (2009) กล่าวว่า กิจกรรมและการดำเนินการที่เคยใช้เวลาเป็นเดือนในการทำให้เสร็จสมบูรณ์ ตอนนี้ใช้เวลาเพียง 1 สัปดาห์ หรือจากที่เคยใช้เวลาเป็นสัปดาห์ ตอนนี้ใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมง จึงเกิดคำว่า "เวลา (Time)" และ "ระยะห่าง (Space)" ในยุคโลกาภิวัตน์ สถานที่ที่เคยอยู่ไกลและต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางเป็นเวลานาน ตอนนี้สถานที่เหล่านั้นดูเหมือนใกล้ เนื่องจากใช้เวลาในการเดินทางไม่นาน

สำหรับการกีฬากับการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่โลกไร้พรมแดนหรือไม่นั้น Hicham and Hinch (2009) อธิบายว่า การกีฬากับการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบโดยตรงในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาคือผลลัพธ์จากการพัฒนาระบบสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีศึกษาของไนกี้ (Nike) ซึ่งเป็นบริษัทผลิตภัณฑ์กีฬาของประเทศสหรัฐอเมริกาโดยไนกี้ได้ใช้ระบบ SAP AFS ในการติดต่อประสานงานกับร้านค้าปลีกทั่วโลกและควบคุมเป้าหมายทางการเงินของบริษัท รวมทั้งยังใช้โซเชียลมีเดียในการส่งเสริมการตลาด ซึ่งลูกค้าจากทั่วโลกสามารถรับข้อมูลข่าวสารผ่านทาง Instagram, Twiter, Focbook และไนกี้ยังสามารถรับรู้ถึงเสียงสะท้อนกลับจากลูกค้าทั่วโลกอีกด้วย การที่ไนกี้ระบบสารสนเทศเหล่านี้ทำให้ลูกค้าทั่วโลกสามารถชมโฆษณาได้ในเวลาเดียวกันและรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบริษัทได้อย่างรวดเร็ว ผลจากการที่ไนกี้ใช้ระบบสารสนเทศไปยังลูกค้าทั่วโลก เพื่อให้ลูกค้าเห็นผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ไนกี้จึงต่อยอดด้วยการจัดทัวร์เยี่ยมชมสำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่ในรัฐ โอเรกอน (Oregon State) ซึ่งเปรียบเสมือนพิพิธภัณฑ์ของบริษัทซึ่งจัดแสดงผลิตภัณฑ์ของไนกี้ตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงรุ่นปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังขายผลิตภัณฑ์ในราคาพิเศษอีกด้วย การจัดทัวร์เยี่ยมชมสำนักงานใหญ่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของลูกค้าที่ต้องการจะเข้าชมผลิตภัณฑ์ของไนกี้ที่จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์

กรณีศึกษาที่สอง ในสมัยที่ พาร์ค จี ซอง นักฟุตบอลเกาหลีได้ย้ายมาเล่นให้สโมสรแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด และมีผลงานโดดเด่นตลอด 7 ฤดูกาล ทำให้มีชาวเกาหลีได้กว่า 40 ล้านคนติดตามดูผลงานสโมสรผ่านการถ่ายทอดสด สโมสรจึงตัดสินใจเดินทางมาทัวร์ปรีซีซั่นในกรุงโซลถึง 2 ครั้ง ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของแฟนฟุตบอล เพื่อเดินทางมาชมการแข่งขันปรีซีซั่น ประกอบกับระบบสารสนเทศที่ช่วยให้ผู้ชมมีความสะดวกสบายในการจองบัตรโดยสารและที่พัก รวมทั้งระยะเวลาในการเดินทางมายังสนามแข่งขันที่สั้นลงเป็นผลสืบเนื่องมาจากการพัฒนาระบบขนส่ง ทำให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากกรณีศึกษาข้างต้น ทำให้เห็นว่าจุดเริ่มต้นของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาคือกีฬา เช่น นายเจต้องการเดินทางไปปั่นจักรยานที่ต่างจังหวัดเพื่อผ่อนคลายหลังสำเร็จการศึกษา เขาต้องเตรียมอุปกรณ์สำหรับปั่นจักรยานให้พร้อมก่อน โดยศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จากนั้นการเดินทางท่องเที่ยวจึงเกิดขึ้นตามมา อีกตัวอย่างหนึ่งคือ หากโนวัค ยอโควิช นักเทนนิสมือ 1 ของโลก ยืนยันว่าจะเข้าร่วมแข่งขันเทนนิสรายการ Wimbledon ในปี 2024 ณ ประเทศอังกฤษ ผู้คนที่ต้องการชมในสนามแข่งขัน ก็ออกเดินทางท่องเที่ยวไปยังประเทศอังกฤษ โดยจองบัตรโดยสาร บัตรเข้าชมการแข่งขัน ที่พัก ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งใช้เวลาเพียงไม่กี่นาที ทำให้การท่องเที่ยวมีความสะดวกสบาย ตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าการกีฬาก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว จากนั้นจึงพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. การเคลื่อนย้าย (Mobility) หากจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวกับการเคลื่อนย้าย ต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการเคลื่อนย้ายแบบชั่วคราว ตามนิยามของการท่องเที่ยวที่ว่า "เดินทางเป็นการชั่วคราว" แต่ถ้าเป็นการกีฬากับการเคลื่อนย้าย Dickman (1996) กล่าวว่าผู้เข้าร่วมการแข่งขันพบว่าตนเองต้องเดินทางหากเขามีความก้าวหน้าในการแข่งขัน โดยเฉพาะนักกีฬาที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเดินทางได้เลย ถ้าเขาต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพ ซึ่งอาจจะเป็นการเดินทางภายในประเทศ ภายในภูมิภาค หรือเดินทางทั่วโลก เช่น เป้าหมายของนักเทนนิสคือการคว้าแชมป์แกรนด์สแลม (Grand Slam) ซึ่งมี 4 รายการ คือ ออสเตอเรเลียนโอเพ่น จัดที่ประเทศออสเตรเลีย, เฟรนช์ โอเพ่น จัดที่ประเทศฝรั่งเศส, วิมเบิลดัน จัดที่ประเทศอังกฤษ, และยูเอส โอเพ่น จัดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้ง 4 รายการนี้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ดังนั้น นักเทนนิสอาชีพต้องเดินทางไปแข่งขัน นอกจาก การเคลื่อนย้ายของนักกีฬาที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวแล้ว การเคลื่อนย้ายของผู้ชมการแข่งขัน การถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมสื่อสารทางสื่อมวลชน การเคลื่อนย้ายของสินค้าทางการกีฬา และเงินทุน (Page & Connell, 2006) ก็ส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวได้เช่นกัน ตัวอย่างที่ชัดเจนคือ การแข่งขันฟุตบอลจำเป็นต้องมีนักกีฬา, อุปกรณ์กีฬา, เงินทุนสำหรับสร้างสนาม ปรับปรุงสนามกีฬา, ผู้สื่อข่าว ฯลฯ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีผลในการตัดสินใจของคนในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าชมการแข่งขัน นอกจากนั้นค่าใช้จ่ายในการเดินทางและระยะเวลาในการเดินทางก็เป็นอีกตัวแปรในการตัดสินใจเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สำหรับเรื่องระยะเวลาในการเดินทางอาจจะไม่ใช่ปัญหาใหญ่ในยุคปัจจุบัน เนื่องจากสามารถเดินทางโดยเครื่องบิน ส่วนการเกิดขึ้นของสายการบินต้นทุนต่ำทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่ใช่ปัญหาใหญ่อีกต่อไป อย่างเช่น การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นราคาเริ่มต้นที่ 6,197.60 บาท และการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปเมืองโฮโนลูลู ประเทศสหรัฐอเมริกา ราคา เริ่มต้นที่ 11,240.00 บาท (แอร์

เอเชีย, 2023) นับว่าราคาถูกลงมากหากเปรียบเทียบกับสายการบินทั่วไป นอกจากนี้ ฤดูกาล (รายการแข่งขันกีฬา/กีฬาเพื่อพักผ่อน) ส่งผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายของนักท่องเที่ยวอย่างไรจนได้ผลลัพธ์เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตัวอย่างที่ชัดเจนสำหรับฤดูกาลในการเข้าร่วมเล่นกีฬาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คือสกี ซึ่งผู้เข้าร่วมการแข่งขันจะสามารถเล่นสกีได้ก็ต่อเมื่อมีหิมะเพียงพอ ดังนั้น การเคลื่อนย้ายของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเกิดขึ้นในช่วงฤดูหนาวที่มีหิมะตก ส่วนฤดูกาลของรายการแข่งขันกีฬานั้นอยู่กับประเภทของรายการกีฬา เช่น โอลิมปิกเกมส์จัดขึ้นทุก 4 ปี ทำให้การเคลื่อนย้ายของนักท่องเที่ยวหนาแน่นในช่วงเวลาจัดการแข่งขัน เนื่องจากไม่ได้จัดการแข่งขันทุกปี, ฟุตบอลโลกจัดขึ้นทุกปีๆ ละ 10 เดือน มีโปรแกรมการแข่งขัน 38 นัด ทำให้เคลื่อนย้ายของนักท่องเที่ยวสามารถกระจายตัวในแต่ละสัปดาห์ได้ เนื่องจากมีการแทบทุกสัปดาห์, หรือกีฬาสมัครเล่นบางประเภทที่จัดเฉพาะวันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อให้การแข่งขันสามารถเดินทางมาเข้าร่วมได้ ซึ่งจะทำให้การเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาหนาแน่นในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

3. อัตลักษณ์ (Identity) Caselli (2005) กล่าวว่ากีฬาเป็นสิ่งที่สำคัญอันดับต้น ๆ ของหลายชาติในการค้นหาอัตลักษณ์ประจำชาติ ความน่าสนใจของกีฬาเป็นเหมือนกับวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมในรูปแบบที่หลากหลาย องค์ประกอบที่สำคัญของวัฒนธรรมกีฬาคือ

- 1) ความหลงใหลที่ถูกทำให้เกิดจากการแข่งขันกีฬาและการแสวงหากิจกรรมกีฬาเพื่อเข้าร่วม
- 2) ความเครียดที่เกิดจากผลการแข่งขันที่ไม่คาดเดาไม่ได้
- 3) ทักษะทางการกีฬาที่ทำให้เกิดความตื่นตันจากประสบการณ์การชม/ฟังโดยการที่ผู้ชมประกาศตัวสนับสนุนนักกีฬาและทีมกีฬาที่ตนเองชื่นชอบ
- 4) ประสบการณ์ร่วมของกีฬาที่เหนือกว่าการถูกจำกัดอยู่ในสนามแข่งขัน ไปสู่การรับชมจากสื่อมวลชน

5) เป็นพิธีซึ่งมีความพิเศษ น่าตื่นเต้นเร้าใจ สัญลักษณ์นิยม (Hargreaves, 1982)

นอกจากนั้น Higham and Hinch (2009) ยังกล่าวว่า กีฬาทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มาเยือนกับเจ้าบ้านในกรณีของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะวิทยาการ เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังเมืองใดเมืองหนึ่ง ซึ่งกีฬาก็เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังจุดหมายปลายทางเช่นกัน ยกตัวอย่าง อัตลักษณ์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติไทย ถือว่าเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงศิลปะการต่อสู้ การไหว้ครูมวย ทำรำมวย กฎกติกาการแข่งขัน และเครื่องแต่งกายของนักมวย ต่อมาภายหลัง มวยไทยจึงมีการพัฒนาสู่การของเล่นกีฬา ประเทศไทยมีการจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นประจำ เช่น ลุมพินีและเวทีราชดำเนิน จนชาวต่างชาติให้ความสนใจต่อศิลปะมวยไทยจนตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยร่วมกิจกรรมหลากหลายรูปแบบที่เกี่ยวกับมวยไทย มวยไทยยังสอนเรื่องการเคารพนับถือ นอบน้อม ให้เกียรติครูบาอาจารย์ การใช้สมาธิ สร้างมิตรภาพ ซึ่งมีคุณค่ามาก และบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของคนไทย (ชาญชัยยมดิษฐ์ และสัจจา ไกรสรรัตน์, 2561)

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แม้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเป็นเพียงการท่องเที่ยวที่มีกลุ่มตลาดเฉพาะ แต่กิจกรรมกีฬาสามารถดึงดูดให้มีผู้เดินทางเข้ามายังประเทศเจ้าภาพได้ อาทิเช่น ในปี 2566 การแข่งขันบางแสนมาราธอนมีผู้เข้าร่วมกว่า 12,000 คน โดยมีนักวิ่งนานาชาติที่เข้าร่วมการแข่งขันในปีนี้ 1,200 คน (สยามสปอร์ต, 11 พฤษภาคม 2566) หรือในรายการวิ่ง Amazing Thailand Marathon Bangkok 2023 มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม 25,000 คน จากผู้เข้าร่วม 70 ชาติ (ฐานเศรษฐกิจ, 3 ธันวาคม 2566) และบุรีรัมย์มาราธอน ซึ่งมีคนร่วมแข่งขันกว่า 30,000 คน และมีต่างชาติเข้าร่วม ประมาณ 1,063 คน จาก 43 ประเทศ (ไทยโพสต์, 2566) จากตัวเลขข้างต้น ทำให้เห็นว่ารายการแข่งขันกีฬา/ กิจกรรมกีฬาสามารถก่อให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งการเข้าใจความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างแท้จริง จะทำให้ผู้จัดการแข่งขันกีฬา/ ผู้จัดการกิจกรรมกีฬาสามารถนำไปวางแผนจัดการแข่งขันกีฬากิจกรรมกีฬา โดยความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้มีนักวิชาการหลากหลายท่านให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

Hall (1992) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง เป็นการเดินทางตามสะดวกที่จะนำแต่ละบุคคลออกไปนอกร้านหรือชุมชนเป็นการชั่วคราว เหตุผลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์เพื่อที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อชมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา หรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา

Gibson (1998) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางตามสะดวกที่จะนำแต่ละบุคคลออกไปนอกร้านหรือชุมชนเป็นการชั่วคราว เหตุผลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์เพื่อที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อชมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา หรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา

Hinch and Higham (2009) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบของกิจกรรม ทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาแบบเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) หรือการเข้าร่วมแบบเข้าชม (Passive Sport Tourism) การเดินทางที่มีกีฬาเป็นหลัก (Sport-based travel) โดยเดินทางออกไปจากสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ในระยะเวลาที่จำกัดซึ่งอาจเป็นแบบไม่เป็นทางการหรือเป็นทางการก็ได้โดยเหตุผลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์หรือธุรกิจ และมีการเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่หรือที่ทำงานโดยปกติ

Turco, Riley and Swart (2002) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบฮาร์ด (Hard) หมายถึงการที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเดินทางออกจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยตามปกติ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา/ จัดการแข่งขันกีฬา/ ทำหน้าที่ประจำการแข่งขันกีฬา หรือเป็นกองเชียร์/ ผู้ชมการแข่งขันกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับกีฬารูปแบบการแข่งขัน

2. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบซอฟท์ (Soft) หมายถึงนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเดินทางออกจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยตามปกติ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา/ ชมการแข่งขันกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบบพักผ่อนหย่อนใจ

McIntosh and Goeldner (2002) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาตามความถนัดและความสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น กอล์ฟ ตกปลา สกีนํ้า เกอร์ ดำน้ำ กระดานโต้คลื่น และสกีน้ำ เป็นต้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น

Weed and Bull (2004) ได้ให้แนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ว่า เป็นการผสมผสานของกิจกรรมกีฬาที่จัดขึ้นแบบเฉพาะเจาะจงให้บุคคลเข้าร่วมการแข่งขันในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งจัดขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นเครื่องมือในการสร้างประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยวและ/หรือการกีฬา

Greenwell, Danzey-Bussell and Shonk (2014) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นเสมือนการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจเป็นพื้นฐาน ซึ่งนักท่องเที่ยวเป็นบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่หรือในชุมชน โดยมีส่วนร่วมหรือชมเชียร์กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของไทย และองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization หรือ UNWTO) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ว่า “การเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพอยู่โดยปกติเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ไปยังอีกสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางอาจจะเป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นหรือไม่ก็ได้” นอกจากนี้จะใช้คำเรียกผู้ที่เข้าร่วมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourist)

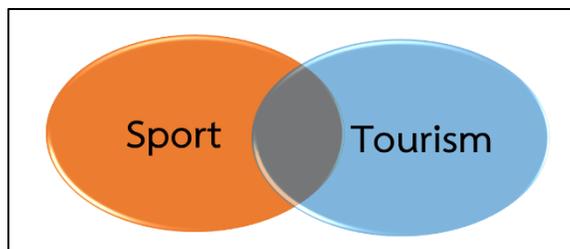
ทั้งนี้ ธัญชนก บุญเจือ (2561) ได้จำแนกนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. นักกีฬา หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยด้วยความสมัครใจไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

2. ผู้เข้าชมกีฬา หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยด้วยความสมัครใจไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อชมการแข่งขันกีฬา และ/หรือเป็นวัตถุประสงค์รองหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจหลัก เช่น การเข้าร่วมสัมมนา, การศึกษาดูงาน, เป็นต้น

3. นักท่องเที่ยวเชิงกีฬานันทนาการ หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยด้วยความสมัครใจไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเล่นกีฬาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น เล่นกอล์ฟ ปั่นจักรยาน การดำน้ำ เป็นต้น และ/หรือเป็นวัตถุประสงค์รองหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจหลัก เช่น การเข้าร่วมประชุม, การเดินทางไปนำเสนอสินค้า เป็นต้น

หากพิจารณาการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นการผสมผสานกันระหว่างกีฬา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเดินทางและการท่องเที่ยวเป็นการเดินทางที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ดังภาพ

รูปภาพที่ 1-2 การผสมผสานกันระหว่างกีฬาและการท่องเที่ยว

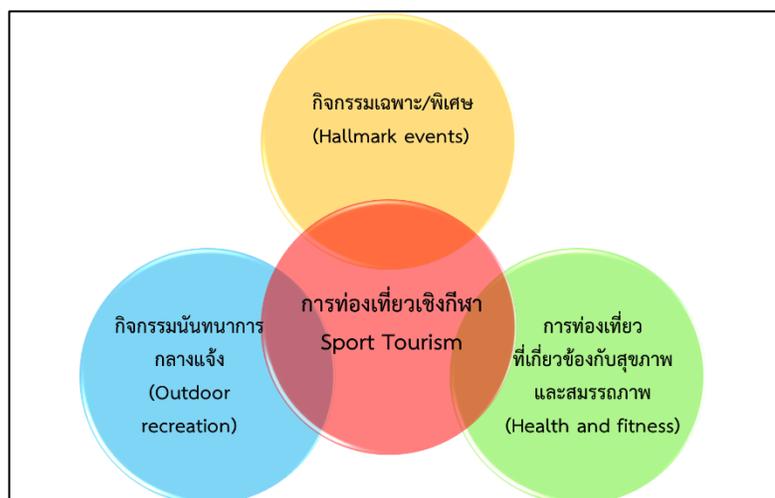
ที่มา: (Hinch & Higham, 2009)

นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันตามแนวคิดของ Hall (1992) และ Hinch and Higham (2009) ได้แก่

1. กิจกรรมเฉพาะ/พิเศษ (Hallmark events) ที่มีความสำคัญมีมาตรฐานจัดขึ้นเป็นพิเศษและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ นานาชาติ รวมไปถึงมหกรรมกีฬาระดับโลก เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์

2. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor recreation) ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure tourism) ที่มีที่ต่อหรือมีการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำทาย รวมไปถึงประสบการณ์ใหม่ๆ นอกเหนือจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ

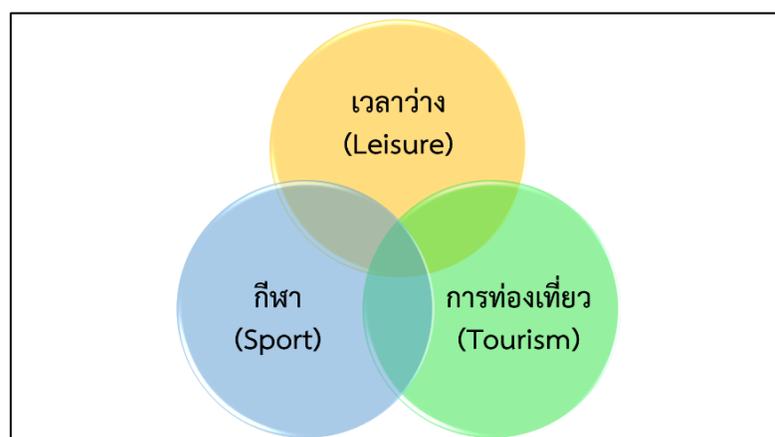
3. การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสมรรถภาพ (Health and fitness) เพราะในปัจจุบันนักท่องเที่ยวไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การบำบัดรักษาโรคเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความต้องการที่จะประกอบกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วย เห็นได้จากรีสอร์ต โรงแรม หลายแห่ง ในปัจจุบันที่มักจะมีทั้งสปา ศูนย์บำบัดโรค และกิจกรรมกีฬา เช่น สนามเทนนิส สนามกอล์ฟ สนามฟุตบอล ฟิตเนส ในสถานที่แห่งเดียวกัน ความสัมพันธ์ใน 3 องค์ประกอบนี้แสดงให้เห็นดังภาพ

รูปภาพที่ 1-3 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบริบทที่เกี่ยวข้อง
ที่มา: (Hinch & Higham, 2009)

ขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ในขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Areas of Constraint in Sport Tourism) นั้น ประกอบไปด้วย เวลาว่าง (Leisure) กีฬา (Sport) และการท่องเที่ยว (Tourism) ซึ่งอยู่บนแนวคิดที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ดังภาพ

รูปภาพที่ 1-4 ความสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ที่มา: (Kraus, 2001)

เวลาวางนั้นเป็นความหมายกว้าง ๆ โดยถือเป็นส่วนของเวลาของแต่ละบุคคลที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการทำงาน หรือความรับผิดชอบต่อการทำงาน รวมไปถึงจนถึงภาวะผูกพันอื่น ๆ ที่เป็นรูปแบบของการบำรุงรักษาหรือการดูแลตนเอง เวลาวางนั้นหมายรวมถึงการมีเสรีภาพและมีทางเลือกในหลาย ๆ วิธี แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลเพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-enrichment) ทำให้เกิดความผ่อนคลายหรือมีความสุขและต้องเป็นการเข้าร่วมหรือเลือกกิจกรรมโดยสมัครใจ (McLean & Hurd, 2015) ในคำจำกัดความของกีฬานั้น สิ่งที่จะเรียกว่าเป็นกีฬาได้จะต้องมีโครงสร้าง (Structured), มีเป้าหมาย (Goal-oriented), มีการแข่งขัน (Competitive) และเป็นกิจกรรมทางกาย (Physical activity) และเป็นที่ชัดเจนว่ากีฬาถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการใช้เวลาวาง ดังนั้นหากพิจารณาจากภาพ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกีฬาและการท่องเที่ยว ที่มาบรรจบกันภายใต้ขอบเขตของการใช้เวลาวาง จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า กีฬาและการท่องเที่ยวที่มาบรรจบกันจนกลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นถือเป็นส่วนหนึ่ง (Subsets) ของการใช้เวลาวางที่มีความสัมพันธ์และไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้

สำหรับการบูรณาการการท่องเที่ยวกับกีฬาตามธรรมชาติของ รัญชนก บุญเจือ (2561) สามารถทำได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม การจัดการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับผู้เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากในการแข่งขันกีฬาจะมีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ แฟนคลับ (Fan cub) ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งต่างเดินทางมาทำภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ ดังนั้นหากสามารถวางแผนการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้น โดยอาจจะจัดในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลา จังหวะ และกระตุ้นความสนใจให้เขามี กิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างที่ไม่มีภารกิจด้านกีฬา หรือถ้าเป็นไปได้หากมีการวางแผนการจัดการที่ดี ก็สามารถที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวให้อยู่ในโปรแกรมของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ ดังตัวอย่าง การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น ที่จะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา

2. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลักการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม กรณีที่เป็นการบริหารจัดการโปรแกรมทางกีฬาให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไป ที่เข้ามาท่องเที่ยวในวัตถุประสงค์อื่นไม่ใช่เพื่อกีฬา เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การประชุมสัมมนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวหากสามารถวางกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวในลักษณะเดิมให้เต็ม เช่น การเล่นเกมกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อม การหัดให้เล่นกีฬา โดยมีการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอุปกรณ์ สถานที่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือคู่ซ้อม/ คู่เล่นไว้ให้กินจะเป็นแนวทางหนึ่งในการเดิมให้เต็ม สำหรับนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการด้านกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้การจัดกิจกรรมด้านที่เสริมให้กับนักท่องเที่ยว จำเป็นต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับ

ความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้ง ฝ่ายจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทั้งกิจกรรมกีฬา และการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ (ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์, ม.ป.ป)

1. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport tourism in peripheral location) เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ที่ไม่ใช่สนามกีฬา โดยมีอยู่บนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น ภูเขา ทะเล ทะเลสาบ และแม่น้ำ ที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำหรับกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ปีนเขา สกี ล่องแก่ง เรือใบ ดำน้ำและตกปลา เป็นต้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่นอกเมืองโดยปกติจะเป็นกีฬาขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เป็นสำคัญ ดังนั้น จึงถูกกำหนดโดยลักษณะทางธรรมชาติของภูมิประเทศมากกว่าระยะห่างจากพื้นที่บริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รูปแบบของการเดินทาง และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แข่งขันจะเป็นแบบเปิด (Open) ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาที่แข่งขันกันในสนามกีฬา ในส่วนของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่ในสนามแข่งขันนั้นทรัพยากรธรรมชาติ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นตัวกำหนดพื้นที่ที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเกิดขึ้น เช่น สกีรีสอร์ท ที่ต้องขึ้นอยู่กับระดับความสูงของภูเขา สภาพอากาศ สภาพหิมะ และต้องมีลานที่มีหิมะปกคลุมมากพอที่จะสามารถเล่นสกีได้ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเฉพาะเจาะจง มีแรงจูงใจจากกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยลักษณะเด่นของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และเมื่อใดก็ตามที่ทรัพยากรธรรมชาติเอื้ออำนวยประกอบกับการเข้าถึงตลาดที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน สถานที่แห่งนั้นก็จะมีรายได้เปรียบในเชิงการแข่งขันการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นอกเมืองอาจกระตุ้นการลงทุนในด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เกิดการพัฒนารายการเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว ส่วนการพัฒนาการประกอบการเชิงพาณิชย์ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเป็นแรงผลักดันสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม ตัวอย่างของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่เปิ ดนอกเมืองที่โดดเด่นของโลก เช่นการแข่งขันจักรยานทางไกล "Tour de France" ของประเทศฝรั่งเศสที่จัดขึ้นเป็นประจำในทุกปีในส่วนของประเทศไทยนั้นก็มีการจัดการแข่งขันกีฬาหลายรายการ เช่น การแข่งขันกรุงเทพมหานคร ที่ถือเป็นรายการกีฬาประจำปีของกรุงเทพมหานคร หรือการแข่งขันไตรกีฬานานาชาติที่จังหวัดภูเก็ตที่จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูท่องเที่ยวของฝั่งทะเลอันดามัน

2. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่ ณ สนามแข่งขัน (Sport Tourism in Central Location) การแข่งขันกีฬาที่จัดในสนามแข่งขันของเมืองต่าง ๆ ทำให้เกิดการเดินทางระหว่างเมืองและส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬาจะมีอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีประชากรค่อนข้างมาก และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่เข้าชมการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นคนในพื้นที่ และคนที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ เช่น การแข่งขันฟุตบอลแบบเหย้า-เยือน กองเชียร์ของทีมฟุตบอลก็จะเดินทางไปเชียร์ที่สนามฟุตบอล ทั้งในนัดที่แข่งที่เมืองของตนเองรวมถึงนัดที่ออกไปแข่งในต่างเมือง ทั้งนี้

ผู้จัดการด้านการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่อาจจะหากกลยุทธ์ที่จะกระตุ้นให้แฟนกีฬาที่ไม่ใช่คนในพื้นที่เดินทางมาชม รวมถึงกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่เข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬา ที่จัดขึ้นในเมืองของตนเองให้มากขึ้น

ตลาดของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาถูกมองว่าเป็นตลาดเฉพาะกลุ่มสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูด ขยายกลุ่มหรือตลาดของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว แต่ในความเป็นจริงแล้วการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วยตลาดเฉพาะที่แตกต่างกันในหลายระดับการทำความเข้าใจกับตลาดของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Weed & Bull, 1997)

McIntosh and Goeldner (2002) กล่าวถึง ตลาดเฉพาะกลุ่มของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 4 กลุ่ม ตามระดับของกิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1. กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top Performance Athletes) โดยนักท่องเที่ยวกุ้มนี้นี้คือ ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขัน จึงมีความต้องการในการเข้าถึงสนามแข่งขันได้อย่างสะดวกต้องมีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นส่วนสำคัญ ผู้จัดการเดินทางและผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางจำเป็นต้องคำนึงถึงที่พัก และความต้องการในด้านอาหารและโภชนาการรวมทั้งการจัดเตรียมบริการทางการแพทย์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่จำเป็น อันจะส่งผลต่อการแสดงความสามารถและผลการแข่งขันของนักกีฬา

2. กลุ่มกีฬามวลชน (Mass sport) นักท่องเที่ยวกุ้มนี้นี้ต้องการรักษาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ มีเป้าหมายเฉพาะบุคคลที่ชัดเจนในการเดินทาง สิ่งสำคัญในการพิจารณาสำหรับกลุ่มตลาดนี้ คือ การเข้าถึงสถานที่พักผ่อนในวันหยุดและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

3. กลุ่มที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional sports) สำหรับนักท่องเที่ยวกุ้มนี้นี้ การขดเขยและชื่อเสียงเกียรติยศเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความมุ่งมั่นหรือความทะเยอทะยานทางด้านกีฬา เป็นการแสวงหากีฬาที่จะเกิดขึ้นในเฉพาะบางโอกาส นักท่องเที่ยวกุ้มนี้นี้ต้องการให้ความสำคัญกับกีฬาที่ไม่ต้องใช้ทักษะและเวลาในการฝึกซ้อมมากนัก เช่น โบว์ลิ่งสกี และพายเรือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นหลัก ดังนั้นกิจกรรมกีฬาจึงมิได้มีความสำคัญมากไปกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรม

4. กลุ่มที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive sport tourists) นักท่องเที่ยวกุ้มนี้นี้มิได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะตัวแต่อย่างใด แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเข้าชมมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญ ตลอดจนถึงสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาอันทรงคุณค่า รวมไปถึงนักกีฬาผู้ฝึกสอนและบุคคลสำคัญทางการกีฬา นักท่องเที่ยวกุ้มนี้นี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสูงเพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬาที่มีในจำนวนมหาศาล

ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศอย่างมาก โดยปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับ

ความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยที่มีความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายกลุ่ม การท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจากมีความครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของการท่องเที่ยวนั้น จะมีความเชื่อมโยงของธุรกิจภายในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ ที่พัก (Accommodation) การขนส่ง (Transport) การท่องเที่ยวและกิจกรรม (Activity) และอาหารและงานฝีมือ (Food and Craft) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีห่วงโซ่อุปทานอีกบางประการเช่น ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการวางแผนการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้แก่ ผู้วางแผนการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Planner) ผู้ประกอบการทัวร์กีฬา (Sports Tour Operator) และตัวแทนท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Agency) ฯลฯ และยังมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเสนอปัจจัยการผลิต (Input Providers) ต่าง ๆ ด้วย เช่น เจ้าของสถานที่เล่นหรือจัดกิจกรรมกีฬา ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ร้านอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น อีกทั้งผู้ขนส่ง ปัจจัยการผลิตและสินค้าที่เกี่ยวข้องนี้ไปยังนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไปยังผู้ให้บริการอื่น ๆ เพื่อนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาอีกต่อหนึ่งก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเช่นกัน ทำให้สามารถแบ่งผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ 1) ผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism Service Providers) 2) ผู้นำเสนอปัจจัยการผลิตในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Input Providers) และ 3) ตัวแทนจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ประกอบการทัวร์เชิงกีฬา (Sports Travel Agencies and Tour Operators) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีความเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องมากมายซึ่งจะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่จะสามารถผลักดันและส่งเสริมให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สูงมากขึ้น และกระตุ้นให้ตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขยายตัว เห็นได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สร้างมูลค่าเพิ่มของต่างประเทศ ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในชุมชนและรายการแข่งขันกีฬาสามารถสร้างตำแหน่งงานประจำและงานชั่วคราวได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience) กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ของไทย (High Potential and Creative Tourism) : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ของประเทศไทยให้เป็นจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่พำนักตั้งแต่ในระยะสั้นถึงระยะยาว ผ่านจำหน่ายสินค้าการจัดกิจกรรมนันทนาการและการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและนานาชาติ อีกทั้งปัจจัยการเปลี่ยนแปลงหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวคือ นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัว เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มต้องการที่จะเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566)

ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อการพัฒนาด้านวัฒนธรรม โดยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถเสริมสร้างมรดกของชาติ ตัวตน และจิตวิญญาณของชุมชน เป็นการร่วมกันในการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดั่งงามของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อวัฒนธรรม Caselli (2005) กล่าวเสริมว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีผลต่อการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมของเมืองได้เช่นกัน โดยที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถก่อให้เกิดการฟื้นฟู และการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีความสัมพันธ์กับชุมชนและวัฒนธรรม และกีฬายังสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและประเทศได้ (Higham & Hinch, 2011) พร้อมทั้งประโยชน์ในการพัฒนาระบบกีฬา โดยเป็นการเพิ่มระบบกีฬาที่มีประสิทธิภาพทั้งสถานกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และยังส่งผลโดยตรงต่อศักยภาพของนักกีฬาด้วย

ทั้งนี้ ความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวกีฬาที่มีต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ และสังคม ดังนี้ 1) การนำเงินตราเข้าประเทศ การเป็นเจ้าของภาพในการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมทั้งที่เป็นนักกีฬา เจ้าหน้าที่ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน สื่อมวลชน ตลอดจนผู้ชมกีฬาจากทั้งในและนอกประเทศ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินให้ประเทศ 2) การกระจายรายได้และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การจัดการแข่งขันกีฬานอกจากการจัดการจัดในเมืองหลวงแล้ว ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติหรือเมืองที่มีความพร้อมในภาคต่าง ๆ ของประเทศ จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติซึ่งจะมีการจัดหมุนเวียนไปตามภาคต่าง ๆ หรือการเป็นเจ้าของภาพการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติที่ประเทศไทยได้มีจัดการแข่งขันตามเมื่อหลักที่มีศักยภาพในการจัดการแข่งขัน การกระจายการแข่งขันกีฬาไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศเช่นนี้ ส่งผลให้เกิดการสร้างงานและการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น 3) การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งจะต้องมีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มีการพัฒนาเครือข่ายในการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ พัฒนาระบบโทรคมนาคมและการสื่อสาร ที่พัก สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็น สาธารณูปโภคเหล่านี้เป็นสิ่งก่อสร้างถาวรเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้วจะกลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว และบางแห่งยังสามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปได้ในอนาคต 4) การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬานานาชาติกีฬาสากล หรือกีฬาพื้นบ้าน วัตถุประสงค์หลักของเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันก็คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ ไปพร้อมกันด้วย

แนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย

การบริหารจัดการ

การบริหาร (Administration) หรือการจัดการ (Management) มีผู้ให้ความหมาย ไว้หลายลักษณะดังนี้

Robbins and Coulter (2012) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง การประสานงานและก ากับดูแลกิจกรรมการท างานของคนอื่น ๆ เพื่อให้กิจกรรมของพวกเขาเสร็จสมบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

วิภาดา คุปตานนท์ (2551) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการ ประสาน เชื่อมโยง บุคคล เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ข่าวสารข้อมูล โดยอาศัยการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การชักนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) เพื่อดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

สมคิด บางโม (2555) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง ศิลปะใน การใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ขององค์การและนอกองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิภรณ์ ปวรัชพิสิษฐ์ (2557) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการในการใช้ ความคิดเพื่อวางแผนในการปฏิบัติการในด้านต่าง ๆ ภายในองค์การ ผสมผสานกับ ทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ขณะเดียวกันก็เกิดความ พึงพอใจได้รับ การยอมรับจากพนักงาน ผู้รับบริการ และสังคมจะเห็นว่า การบริหารหรือการจัดการ ในภาษาอังกฤษ ที่ใช้อยู่สองคำ คือ Management และ Administration โดยคำว่าการบริหารงานนั้นหมายถึง การ ดำเนินงานองค์การภาครัฐ ในขณะที่การจัดการนั้นหมายถึง การดำเนินงานองค์การเอกชน อย่างไรก็ตาม คำทั้งสองคำนี้ มีความหมายเหมือนกันและสามารถใช้แทนกันได้ ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ ทั้งสองมากขึ้น จึงได้มีการพิจารณาความหมายไว้ 3 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 การบริหาร (Administration) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนด นโยบาย (Policy) และแผน (Plan) เป็นงานศิลปะ (Art) ส่วนการจัดการ (Management) เป็น กระบวนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติเป็นงานวิทยาศาสตร์ (Science)

แนวทางที่ 2 การจัดการเป็นคำที่มีความหมายทั่วไป โดยการรวมการบริหารเข้าด้วยกัน การ จัดการเป็นกระบวนการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบต่อการดำเนินการขององค์การธุรกิจให้ บรรลุเป้าหมายที่ กำหนดไว้ ส่วนการบริหารเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ เป้าหมายที่กำหนดในชั้นการจัดการบรรลุผล

แนวทางที่ 3 การจัดการและการบริหารมีความหมายไม่แตกต่างกัน สามารถใช้แทนกันได้ โดยทั่วไปบุคคลที่รับผิดชอบในด้านการนำนโยบาย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก และการควบคุม มักจะเรียกว่าผู้จัดการ (Manager) หรือการจัดการ (Management) ในภาคธุรกิจ และเรียกว่านักบริหาร (Administrator) ในภาครัฐกิจ ดังนั้น จะเห็นว่ามีความแตกต่างก็เป็น เรื่องของการใช้คำระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนเท่านั้น สำหรับการวิจัยนี้ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิง กีฬาจึงได้ใช้ความหมายการจัดการหรือการบริหารตามแนวคิดที่ 3 ซึ่ง การบริหารและการจัดการมี ความหมายที่ไม่แตกต่างกัน

กระบวนการบริหารจัดการ

แนวความคิดเกี่ยวกับหน้าที่การบริหารจัดการหรือกระบวนการบริหารจัดการ (Management Process) เป็นการวิเคราะห์ให้เห็นว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการมีหน้าที่รับผิดชอบอะไรบ้าง

มีงานอะไรจะต้องทำบ้าง และควรจะทำอะไรก่อนหลังเพื่อยึดเป็นหลักในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกระบวนการบริหารจัดการนี้ สามารถแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวเนื่องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกัน ทั้งนี้หน้าที่ของการบริหารจัดการ ประกอบด้วยกิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการหรือแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้ (อมร ภาธา, 2554)

1. การวางแผน (Planning) เป็นสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การวางแผนเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคต ซึ่งทำได้โดยการให้บรรลุเป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ การวางแผนจึงต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ แม้ว่าพื้นฐานของการจัดการโดยทั่วไปเป็นงานของผู้บริหาร การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญ แผนงานต่าง ๆ จะให้เป้าหมายกับองค์กรและระเบียบวิธีปฏิบัติงานที่ดีที่สุดเพื่อความสำเร็จของเป้าหมาย ขั้นแรกของการวางแผนจะเป็นการเลือกเป้าหมายขององค์กร ภายหลังจากนั้นเป้าหมายจะถูกกำหนดขึ้นมา สำหรับหน่วยย่อยขององค์กร เช่น แผนกต่าง ๆ ที่ได้กำหนดเป้าหมายขึ้นมาแล้ว โปรแกรมจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายในลักษณะที่เป็นระบบแน่นอน การเลือกเป้าหมายและการสร้างโปรแกรมนั้น ผู้บริหารจะต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของสิ่งเหล่านี้และเป็นที่ยอมรับของผู้บริหาร ความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบริหารงาน เนื่องจากงานจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ปฏิบัติว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะมีผลต่อประสิทธิภาพของงานตามมา เมื่อมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานกองทุนให้กับหมู่บ้านและชุมชนแล้วเป็นที่น่าจะคาดหวังได้ว่า กองทุนที่ผ่านการเตรียมการมาแล้วจะสามารถจัดการกองทุนให้เกิดประสิทธิภาพได้ เนื่องจากมีการให้ความรู้ความเข้าใจที่จำเป็นต่อการดำเนินงานกองทุน

2. การจัดองค์กร (Organizing) จุดมุ่งหมายของการจัดองค์กรคือ การใช้ ความพยายามทุกกรณีโดยการกำหนดงานและความสำคัญของอำนาจหน้าที่ การจัดการองค์กร หมายถึง การพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการทำและผู้ที่จะทำรายงาน ธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดีสามารถจูงใจผู้บริหารและพนักงานให้มองเห็นความสำคัญของความสำเร็จขององค์กร การกำหนดลักษณะเฉพาะของงานโดยการแบ่งงานประกอบด้วยงานที่กำหนดออกมา เป็นแผนกการจัดแผนก และการมอบอำนาจหน้าที่ การแยกงานออกเป็นงานย่อยตามการพัฒนารายละเอียดของงาน (Job Description) และคุณสมบัติของงาน (Job Specification) เครื่องมือ เหล่านี้มีความชัดเจนสำหรับผู้บริหารและพนักงานซึ่งต้องการทราบลักษณะของงานการกำหนดแผนกในโครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) ขนาดของการควบคุมและสายการบังคับบัญชา การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ต้องการการเปลี่ยนแปลง ในโครงสร้าง เพราะตำแหน่งใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นหรือลดลงหรือรวมกัน โครงสร้างองค์กรจะต้องระบุถึง วิธีการใช้ทรัพยากรและวิธีการซึ่งวัตถุประสงค์มีการกำหนดขึ้น การสนับสนุนทรัพยากรและกำหนด วัตถุประสงค์ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ จะแตกต่างจากโครงสร้างด้านผลิตภัณฑ์หรือลูกค้า

3. การนำหรือการสั่งการ (Leading/ Directing) เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจ พนักงานให้ปฏิบัติงานและนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการให้ สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจองแท้ได้ยาก

การนำหรือการสั่งการจึงต้องใช้ความสามารถหลายเรื่องควบคู่กันไป อาทิ ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสารในองค์กร และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น หน้าที่ในการนำหรือสั่งการนี้มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหน้าที่อื่น เพราะผู้บริหารต้องแสดงบทบาทของผู้สั่งการอย่างมีคุณภาพ ถ้าไม่เช่นนั้นแผนงานที่วางไว้ตลอดจนทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้อาจไม่เกิดประสิทธิผล ถ้าผู้บริหารดำเนินกิจกรรมด้านการสั่งการไม่ดีพอ ดังนั้นการสั่งการจึงเป็นเรื่องของ ความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์และความสามารถที่จะชักจูงให้พนักงานร่วมกันปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้องค์กรประสบความสำเร็จตามต้องการ การสั่งการเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเป็นผู้นำและการจูงใจผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานในแต่ละวัน หน้าที่การสั่งการจะถูกปฏิบัติ โดยผ่านทาง การติดต่อสื่อสาร การสั่งการส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในสภาพแวดล้อมของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยอยู่บนพื้นฐาน ของการเผชิญหน้า การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะมีความสำคัญต่อหน้าที่การสั่งการ

4. การควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กร ถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบ หรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กรในเวลาที่กำหนดไว้ องค์กรหรือธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจะหลีกเลี่ยงจากการขาดการควบคุม หรือมีการควบคุมที่ไร้ประสิทธิภาพและหลายแห่งเกิดจากความไม่ใส่ใจในเรื่องของการควบคุม ละเลย เพิกเฉย หรือในทางกลับกันคือมีการควบคุมมากจนเกิดความผิดพลาดขององค์กรเอง การควบคุมจึงเป็นหน้าที่หลักทางการบริหารที่มีความสำคัญ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการทางการบริหาร การควบคุมเป็นการตรวจตราและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานโดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายและดำเนินการปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่าจะบรรลุผลลัพธ์ตามต้องการ นอกจากนี้ การควบคุมยังเป็นกระบวนการรวบรวมและแสดงถึงข้อมูลย้อนกลับเรื่องของผลของการดำเนินงานในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอีกด้วย อาจกล่าวถึง บทบาทสำคัญของการควบคุมได้ว่าอยู่ที่ค่า ได้แก่ มาตรฐาน (Standard) การวัดผล (Measurement) การเปรียบเทียบ (Comparison) และการปฏิบัติ (Take Action) โดยการควบคุมจะครอบคลุมดูแล พื้นที่ 4 พื้นที่ใหญ่ ๆ ของการบริหาร กล่าวคือ พฤติกรรมของคนในองค์กร การเงิน การปฏิบัติการ และข้อมูลข่าวสาร ในที่สุดแล้วผู้บริหารต้องมีความมั่นใจว่า การกระทำต่าง ๆ ของสมาชิกองค์กรกำลังทำให้องค์กรมุ่งไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารต้องปฏิบัติหน้าที่ควบคุม การควบคุมเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

- 4.1 การกำหนดมาตรฐานของผลการปฏิบัติ
- 4.2 การวัดผลการปฏิบัติงานและการทำการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด
- 4.3 การแก้ไขผลการปฏิบัติงานใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานนี้

ในทางทฤษฎีหน้าที่การบริหารทั้ง 4 ประการ จะถูกปฏิบัติตามลำดับ และพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวในลักษณะของกระบวนการต่อเนื่องเป็นวงจร ที่เริ่มต้นด้วยการวางแผนแต่ละหน้าที่ของหน้าที่การบริหารพอจะกล่าวได้ว่า การบริหารบุคคล คือ กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินการตามกิจกรรมการบริหาร 5 กิจกรรม คือ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดการบุคคล การสั่ง

การ/ การอำนวยความสะดวก การควบคุม และสิ่งจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากสมาชิกในองค์กร ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้

การบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย

การบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายมิติ ซึ่งต้องอาศัย การบูรณาการความรู้และทักษะจากหลากหลายด้าน เพื่อให้การจัดกิจกรรมประสบความสำเร็จและมี ประสิทธิภาพ (Peachey et al., 2020) โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การวางแผนการแข่งขัน การวางแผนการแข่งขันถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ โดยเริ่มจากการ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน ซึ่งอาจรวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในท้องถิ่น การพัฒนาทักษะนักกีฬา หรือการสร้างความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมทางน้ำ (Getz & Page, 2016) จากนั้น จึงจัดทำแผนการดำเนินงานและกำหนดการแข่งขันที่ละเอียดและยืดหยุ่น โดยคำนึงถึง ปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพอากาศ ระดับน้ำ และความพร้อมของทีมและนักกีฬา นอกจากนี้ การประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมกีฬาเรือพาย หน่วยงานท้องถิ่น และองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม เป็น สิ่งจำเป็นเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือในด้านต่างๆ

2. การจัดการสถานที่และอุปกรณ์ การจัดการสถานที่และอุปกรณ์เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบ สำคัญ การเลือกและเตรียมสถานที่จัดการแข่งขันต้องคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งในด้านภูมิศาสตร์ ความ ปลอดภัย และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เรือ เสื้อชูชีพ และอุปกรณ์จับเวลา ต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย นอกจากนี้ การ จัดการระบบโลจิสติกส์และการขนส่งที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การเคลื่อนย้ายอุปกรณ์และบุคลากร เป็นไปอย่างราบรื่น

3. การบริหารจัดการทีมและนักกีฬา เป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการแข่งขัน การ ลงทะเบียนและการตรวจสอบคุณสมบัติของนักกีฬาต้องดำเนินการอย่างรัดกุมและเป็นธรรม เพื่อป้องกัน ปัญหาการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมหรือการโกง การจัดการด้านที่พักและการเดินทางสำหรับทีมและนักกีฬา ต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายและความปลอดภัย รวมถึงการจัดเตรียมบริการทางการแพทย์และการ ดูแลสุขภาพที่เพียงพอและพร้อมรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ

4. การจัดการด้านความปลอดภัย การจัดการด้านความปลอดภัยเป็นประเด็นที่ต้องให้ ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเริ่มจากการประเมินความเสี่ยงอย่างรอบด้านและการวางแผนรับมือเหตุ ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น เช่น การพลิกคว่ำของเรือ หรือสภาพอากาศแปรปรวน การจัดเตรียมทีมกู้ภัยและ อุปกรณ์ช่วยชีวิตทางน้ำที่มีประสิทธิภาพและพร้อมปฏิบัติงานตลอดเวลาเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้ การ อบรมเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครด้านความปลอดภัยให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมในการรับมือกับ สถานการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การตลาดและการประชาสัมพันธ์ การตลาดและการประชาสัมพันธ์มีบทบาทสำคัญในการ สร้างความสนใจและการมีส่วนร่วมจากสาธารณชน การพัฒนากลยุทธ์การตลาดและการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพจะช่วยสร้างการรับรู้และดึงดูดผู้ชมและผู้สนับสนุน การใช้สื่อสังคมออนไลน์และเทคโนโลยี

ดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ การบริหารจัดการสื่อและการถ่ายทอดสดที่มีคุณภาพจะช่วยขยายฐานผู้ชมและเพิ่มมูลค่าให้กับกิจกรรม

6. การจัดการด้านการเงินและงบประมาณ การจัดการด้านการเงินและงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของกิจกรรม การจัดทำงบประมาณที่รัดกุมและการควบคุมค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็น การหาผู้สนับสนุนและการระดมทุนจากแหล่งต่างๆ เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรไม่แสวงหากำไร จะช่วยเพิ่มความมั่นคงทางการเงินให้กับกิจกรรม นอกจากนี้ การบริหารรายได้จากการขายบัตรและสินค้าที่ระลึกอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนทางการเงินในระยะยาว การวางแผนการจำหน่ายบัตรและสินค้าที่ระลึกอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพิจารณาแหล่งรายได้อื่นๆ เช่น การให้สิทธิในการถ่ายทอดสด หรือการจัดกิจกรรมพิเศษ

การศึกษาของ Thompson and Anderson (2021) ชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในกีฬาเรือพายต้องคำนึงถึงความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมด้วย โดยเสนอแนวทางการจัดการแข่งขันที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลดการใช้พลาสติก การใช้พลังงานสะอาด และการอนุรักษ์แหล่งน้ำ

ส่วนการศึกษาของ Lee et al. (2023) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการลงทะเบียน การจับเวลา และการรายงานผลแบบเรียลไทม์ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการแข่งขันและยกระดับประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมและผู้ชม

นอกจากนี้การวิจัยของ Garcia and Martinez (2022) แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ประสบความสำเร็จต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โดยการสร้างความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น การฝึกอบรมอาสาสมัคร และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับธุรกิจในพื้นที่ ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

ทั้งนี้ การบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการองค์ความรู้และทักษะจากหลากหลายด้าน ตั้งแต่การวางแผน การจัดการสถานที่และอุปกรณ์ การบริหารทีมและนักกีฬา การจัดการด้านความปลอดภัย การตลาดและประชาสัมพันธ์ ไปจนถึงการบริหารการเงินและงบประมาณ การให้ความสำคัญกับทุกองค์ประกอบอย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพจะนำไปสู่ความสำเร็จของกิจกรรมและสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่าย

ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจที่สำคัญและหลากหลายต่อชุมชนและภูมิภาคที่เป็นเจ้าภาพ การวิเคราะห์ผลกระทบเหล่านี้จำเป็นต้องพิจารณาทั้งผลกระทบระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงผลกระทบทางตรงและทางอ้อม คือ

ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางตรง ดังนี้

1. การสร้างรายได้ Crompton et al. (2021) ศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของการจัดการแข่งขันเรือพายระดับนานาชาติในเมืองขนาดกลาง พบว่าสามารถสร้างรายได้โดยตรงให้กับเศรษฐกิจท้องถิ่นได้มากถึง 5-10 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อการแข่งขันหนึ่งครั้ง โดยแบ่งเป็น

1.1 จากนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

1.1.1 ค่าที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ ที่พักแบบ Airbnb ได้รับประโยชน์จากการเข้าพักของนักท่องเที่ยว ทีมงาน และผู้ชม เป็นต้น

1.1.2 อาหารและเครื่องดื่ม เช่น ร้านอาหาร คาเฟ่ และร้านขายของชำในท้องถิ่นมียอดขายเพิ่มขึ้น เป็นต้น

1.1.3 การเดินทาง เช่น บริษัทรถเช่า แท็กซี่ และระบบขนส่งสาธารณะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการใช้บริการของผู้เข้าร่วมงาน เป็นต้น

1.1.4 การซื้อสินค้าท้องถิ่น เช่น ร้านค้าของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง และสินค้าหัตถกรรมได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

1.2 จากผู้จัดงานและผู้สนับสนุน ดังนี้

1.2.1 การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การปรับปรุงสนามแข่งขัน การพัฒนาระบบขนส่ง และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ ๆ เป็นต้น

1.2.2 การจัดซื้ออุปกรณ์และบริการ เช่น เรือแข่ง อุปกรณ์กีฬา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และบริการรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

1.2.3 การใช้จ่ายในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ โดยสื่อท้องถิ่นและระดับชาติได้รับประโยชน์จากงบประมาณดังกล่าว

2. การสร้างงาน โดยการศึกษาของ Johnson and Lee (2022) แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายขนาดใหญ่สามารถสร้างงานชั่วคราวได้มากถึง 1,000 ตำแหน่ง และงานถาวรอีกประมาณ 100-200 ตำแหน่งในระยะยาว ดังนี้

2.1 งานชั่วคราวในช่วงการจัดกิจกรรม

2.1.1 เจ้าหน้าที่จัดงาน เช่น ผู้ประสานงาน ผู้จัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ลงทะเบียน เป็นต้น

2.1.2 พนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นต้น

2.1.3 พนักงานบริการ เช่น พนักงานต้อนรับ พนักงานทำความสะอาด พนักงานขายอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

2.1.4 ทีมงานสื่อและประชาสัมพันธ์ เช่น นักข่าว ช่างภาพ ผู้ประกาศ เป็นต้น

2.1.5 ทีมงานด้านเทคนิค เช่น ช่างเทคนิค ผู้ควบคุมระบบเสียงและแสง ผู้ดูแลระบบ เป็นต้น

2.2 งานถาวรที่เกิดจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการท่องเที่ยว

2.2.1 ผู้จัดการสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก

2.2.2 พนักงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์, พนักงานโรงแรม, พนักงานร้านอาหาร เป็นต้น

2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเรือพาย เช่น โค้ช ผู้ฝึกสอน นักกายภาพบำบัด เป็นต้น

2.2.4 เจ้าหน้าที่ดูแลและบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาเรือพาย

3. การกระตุ้นการลงทุน Zhang et al. (2023) พบว่า การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 15-20% ในช่วง 2-3 ปีก่อนและหลังการจัดงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน

3.1.1 สนามแข่งขัน เป็นการสร้างหรือปรับปรุงสนามแข่งขันเรือพายให้ได้มาตรฐานสากล

3.1.2 ระบบขนส่ง เช่น การพัฒนาถนน ระบบขนส่งสาธารณะ สนามบิน เพื่อรองรับผู้เข้าร่วมงาน

3.1.3 ที่พัก เป็นการสร้างโรงแรมใหม่หรือการปรับปรุงที่พักที่มีอยู่

3.1.4 ระบบสาธารณูปโภค เช่น การปรับปรุงระบบไฟฟ้า ประปา และการสื่อสาร โทรคมนาคม เป็นต้น

3.2 การลงทุนในสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

3.2.1 โรงแรมและที่พัก เป็นการลงทุนในธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท และที่พักแบบอื่นๆ

3.2.2 ร้านอาหาร เป็นการเปิดร้านอาหารใหม่หรือขยายร้านอาหารที่มีอยู่

3.2.3 สถานที่ท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่หรือปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม

3.2.4 ธุรกิจบริการนักท่องเที่ยว เช่น บริษัทนำเที่ยว บริการเช่ารถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

4. การเพิ่มมูลค่าทางการตลาดและภาพลักษณ์

4.1 การสร้างแบรนด์และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับเมืองหรือภูมิภาค เช่น การเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ การสร้างอัตลักษณ์ด้านกีฬาเรือพาย: การเป็นที่รู้จักในฐานะจุดหมายปลายทางสำหรับกีฬาเรือพาย รวมทั้ง การยกระดับภาพลักษณ์ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการจัดงานระดับนานาชาติ

4.2 การดึงดูดการท่องเที่ยวและการลงทุนในระยะยาว โดยเป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในช่วงการจัดงานและหลังจากนั้น รวมทั้งเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังการเพิ่มโอกาสในการจัดงานระดับนานาชาติอื่น โดยการได้รับความไว้วางใจให้เป็นเจ้าภาพจัดงานสำคัญอื่น ๆ ในอนาคต

ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อม ดังนี้

1. การกระจายรายได้สู่ธุรกิจท้องถิ่นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดงาน ทั้งธุรกิจค้าปลีกต่าง ๆ ธุรกิจบริการ เช่น ร้านอาหาร สปา บริการซักรีด เป็นต้น รวมถึง ธุรกิจสหนาการ เช่น โรงภาพยนตร์ สวนสนุก พิพิธภัณฑ์ เป็นต้น
2. การพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญของแรงงานท้องถิ่น
 - 2.1 การฝึกอบรมด้านการบริการ เป็นการยกระดับมาตรฐานการบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - 2.2 การพัฒนาทักษะด้านภาษา เป็นการเพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศให้แก่ท้องถิ่น
 - 2.3 การเพิ่มพูนความรู้ด้านการจัดการกิจกรรมระดับนานาชาติ เป็นการสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดงานในท้องถิ่น

โดยสรุปแล้ว การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายจำเป็นต้องพิจารณาทั้งผลประโยชน์และต้นทุนอย่างรอบด้าน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุลสำหรับชุมชนและภูมิภาคที่เป็นเจ้าภาพ

ความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเรือพายได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ การศึกษาของ Jennings (2007) ได้วิเคราะห์แนวโน้มการท่องเที่ยวทางน้ำและพบว่ากิจกรรมกีฬาทางน้ำ โดยเฉพาะกีฬาเรือพาย กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แสวงหาประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้ สามารถวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการได้ในหลายมิติ ดังนี้

1. การเติบโตของตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย จากรายงานของ Adventure Travel Trade Association (ATTA, 2020) พบว่าตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสูงถึง 65% ต่อปีในช่วงระหว่างปี 2009 ถึง 2019 โดยกิจกรรมทางน้ำ ซึ่งรวมถึงกีฬาเรือพาย ได้รับความนิยมเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย สาเหตุสำคัญมาจากการที่นักท่องเที่ยวยุคใหม่ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ท้าทาย และสร้างความทรงจำที่น่าประทับใจ ซึ่งกีฬาเรือพายสามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

2. ความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มสูงขึ้นในสังคมโลก ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น Hanna et al. (2018) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและพบว่า การตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการท่องเที่ยว กีฬาเรือพายจึงได้เปรียบในแง่นี้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำเมื่อเทียบกับกีฬาทางน้ำประเภทอื่นที่ใช้เครื่องยนต์ นอกจากนี้ แนวคิดเรื่อง "Slow Travel" ที่นำเสนอโดย Dickinson and Lumsdon (2010) ซึ่งเน้นการท่องเที่ยวที่ใช้เวลาและสัมผัสกับ

ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ก็สอดคล้องกับลักษณะของกีฬาเรือพายเป็นอย่างดี ทำให้กิจกรรมนี้ตอบโจทย์นักท่องเที่ยวที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมและต้องการสัมผัสประสบการณ์ที่แท้จริงของแหล่งท่องเที่ยว

3. กระแสการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Health and Wellness) ที่กำลังมาแรงในปัจจุบัน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมสุขภาพมากขึ้น การศึกษาของ Farkić et al. (2020) แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพกายและใจระหว่างการเดินทาง กีฬาเรือพายตอบโจทย์ความต้องการนี้ได้อย่างดี เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ช่วยออกกำลังกายและลดความเครียดไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ Aicher and Newland (2018) ยังได้ศึกษาแรงจูงใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขันเรือมังกรและพบว่า นอกจากความท้าทายทางกายภาพแล้ว ผู้เข้าร่วมยังให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและการพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องสุขภาพองค์รวม (Holistic Wellness) ที่กำลังได้รับความสนใจในวงการท่องเที่ยว

4. โอกาสในการสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านกิจกรรมกีฬาเรือพายเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว Barclay (2009) ได้ศึกษากีฬาเรือพายในฐานะเครื่องมือในการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะในชุมชนชายฝั่งและเกาะ การศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของท้องถิ่นผ่านกิจกรรมกีฬาเรือพาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ Wise et al. (2019) ยังได้วิเคราะห์การใช้กีฬาเรือพายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และพบว่า มีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในอนาคต เนื่องจากสามารถนำเสนอมุมมองทางวัฒนธรรมที่แตกต่างและน่าสนใจผ่านกิจกรรมทางน้ำ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต โดยมีปัจจัยสนับสนุนทั้งจากการเติบโตของตลาดการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อม กระแสการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงความสนใจในการสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเรือพายให้ประสบความสำเร็จและยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดการที่เหมาะสม ทั้งในแง่ของความปลอดภัย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

แนวคิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน

ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเป็นแนวคิดสำคัญในการจัดการเชิงกลยุทธ์และการบริหารธุรกิจ เนื่องจากผู้บริโภคให้ความสนใจในคุณภาพที่สูงขึ้น การเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกค้าต้องการเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างและรักษาความได้เปรียบเชิงการแข่งขันถือเป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จขององค์กร แนวคิดความ

ได้เปรียบเชิงการแข่งขันได้รับการพัฒนาและศึกษาอย่างกว้างขวางในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีนักวิชาการและนักกลยุทธ์หลายท่านได้นำเสนอมุมมองและทฤษฎีที่หลากหลาย โดยสรุปได้ดังนี้

Porter (1985) ถือเป็นผู้บุกเบิกแนวคิดนี้ได้ให้คำนิยามว่า ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน คือความสามารถขององค์กรในการสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้าได้มากกว่าคู่แข่ง โดยอาจเป็นการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีคุณภาพสูงกว่าในราคาที่เท่ากัน หรือการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีคุณภาพเท่ากันในราคาที่ต่ำกว่า Porter ยังได้เสนอแนวคิดกลยุทธ์การแข่งขันพื้นฐาน (Generic Competitive Strategies) ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน (Cost Leadership) กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (Differentiation) และกลยุทธ์การมุ่งเน้นเฉพาะส่วน (Focus)

Barney (1991) ได้นำเสนอมุมมองด้านทรัพยากร (Resource-Based View: RBV) ซึ่งอธิบายว่าความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเกิดจากการที่องค์กรมีทรัพยากรที่มีคุณค่า (Valuable) หายาก (Rare) ลอกเลียนแบบได้ยาก (Inimitable) และไม่สามารถทดแทนได้ (Non-substitutable) หรือที่เรียกว่า VRIN framework โดย Barney เชื่อว่าทรัพยากรเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรสามารถสร้างและรักษาความได้เปรียบเชิงการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

Hamel and Prahalad (2002) กล่าวถึงความได้เปรียบเชิงการแข่งขันว่า เป็นสิ่งที่มีความยืดหยุ่นและมีวิวัฒนาการตลอดเวลาตามลักษณะของการเปลี่ยนแปลง เพื่อสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยที่องค์กรต้องสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่เหนือกว่าคู่แข่ง โดยยื่นความสามารถนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าให้แก่ผู้บริโภค การเสนอราคาที่ดีกว่า หรือการเสนอผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ให้เหมาะสมกับราคาที่สูง การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ต้องทำให้ธุรกิจโดยองค์รวมมีลักษณะเล็กกลง โดยการปรับโครงสร้างธุรกิจและการปรับลดขนาดมี ประสิทธิภาพที่ดีกว่าเดิม การพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เน้นนวัตกรรมและปรับเปลี่ยน กลยุทธ์ใหม่ ๆ เพื่อให้ธุรกิจมีความแตกต่างจากคู่แข่ง

ทั้งนี้ ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน หมายถึง คุณลักษณะหรือคุณสมบัติขององค์กรที่ทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ดีกว่าคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Porter, 1985) ความได้เปรียบนี้อาจเกิดจากทรัพยากร ความสามารถ หรือกลยุทธ์ที่เป็นเอกลักษณ์ขององค์กร ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างผลกำไรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เป็นการเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด สร้างความยั่งยืนทางธุรกิจในระยะยาว และยังเพิ่มมูลค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันไม่ใช่เพียงแค่ผลลัพธ์ของกลยุทธ์ทางธุรกิจ หากยังเป็นผลจากปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร โดยสามารถแบ่งเป็น

1. ปัจจัยภายใน

1.1 นวัตกรรมและการพัฒนา เป็นการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ความคิดสร้างสรรค์ที่นำไปสู่นวัตกรรมจะช่วยเสริมสร้างความแตกต่างและทำให้ธุรกิจมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น

1.2 การบริหารทรัพยากร เป็นการจัดการทรัพยากรมนุษย์และการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่นและสร้างมูลค่าให้กับลูกค้า

1.3 วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองสามารถเป็นแรงจูงใจให้พนักงานมีความคล่องแคล่วในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานร่วมกัน

2. ปัจจัยภายนอก

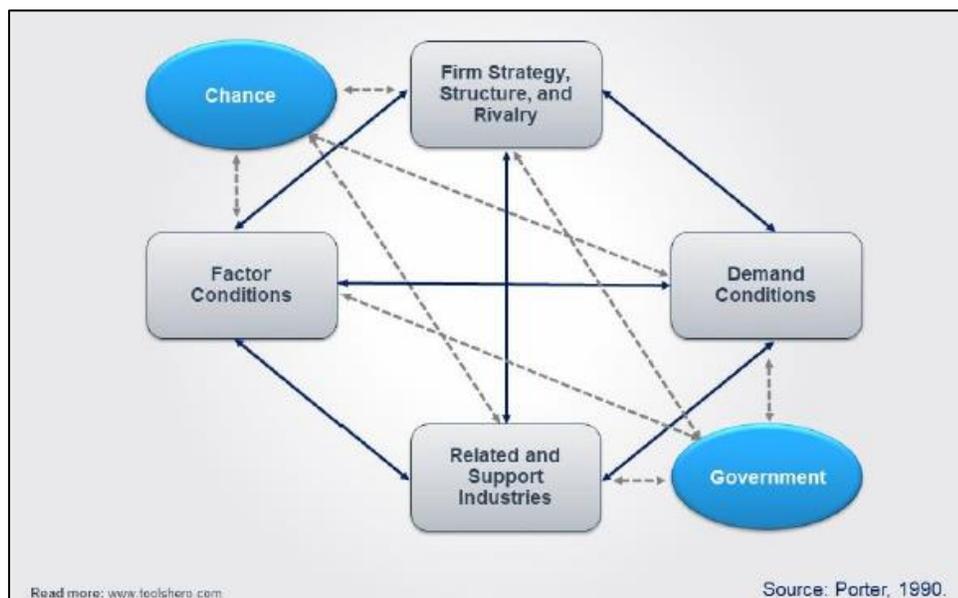
2.1 การวิเคราะห์ตลาด เป็นเพิ่มการเข้าใจแนวโน้มของตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค และการแข่งขันในตลาดจะช่วยให้องค์กรสามารถสร้างกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า

2.2 เทคโนโลยี การเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันที่สำคัญ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2.3 สภาพแวดล้อมทางการตลาด อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ ภาวะตลาดและนโยบายรัฐบาล สามารถมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญ

แนวคิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขันแบบจำลองเพชร

ในการวิเคราะห์โอกาสและความสามารถทางการแข่งขันขององค์กรในระดับสากล หลายองค์กร ได้นำแบบจำลองเพชร (Diamond Model) มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ตามทฤษฎีของ Porter (1990) ซึ่งได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาระดับความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยมีแนวคิดที่ว่าภาวะของการแข่งขันในระดับโลกนั้น ทุกประเทศพยายามเลือกยุทธวิธีที่ดีที่สุดที่จะก่อให้เกิด ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน (Competitive Advantage) ในอุตสาหกรรมในประเทศของตน ดังนั้น ประเทศจึงจำเป็นที่จะต้องประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส รวมถึงอุปสรรคจากการคุกคามจากประเทศคู่แข่ง และภาวะของการแข่งขัน (Strength, Weakness, Opportunity, and Threat : SWOT) ของอุตสาหกรรมในประเทศของตนและคู่แข่ง เพื่อให้สามารถหาแนวทางปรับตัวให้แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพในตลาดโลก ดังนั้น จึงได้สร้างแบบจำลองเพชร (Diamond Model) มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยมีปัจจัยหรือตัวบ่งชี้ (Determinants) ขอบข่ายเปรียบเทียบในการแข่งขันที่สำคัญรวม 6 กลุ่มตัวแปร ดังภาพ

รูปภาพที่ 1-5 แบบจำลองเพชร Porter's Diamond Model
ที่มา: Porter (1990)

จากภาพอธิบายได้ว่า

1. ปัจจัยการผลิตหรือปัจจัยดำเนินงาน (Factor Conditions) ปัจจัยการผลิต ในที่นี้หมายถึง ฐานทรัพยากรขององค์กร (Resource-Based of the Firm) ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืน ผลการดำเนินงานขององค์กรจะถูก กำหนดโดยทรัพยากรภายในของ องค์กร ทั้งนี้ประกอบด้วยทรัพยากร (Resource) และความสามารถ (Capabilities) เช่น บุคลากร งบประมาณ สถานที่ อาคาร วัสดุอุปกรณ์ กระบวนการบริหาร จัดการที่ดี ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ ชื่อเสียง คุณภาพการบริการ ความน่าเชื่อถือ ความรู้ความชำนาญ เป็นต้น ดังนั้น ทรัพยากรองค์กรต้องมีความพิเศษและมีคุณค่าที่องค์กรอื่น อาจไม่มีฐานทรัพยากรองค์กรจึงมีส่วน สำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนได้ โดยทรัพยากรนั้นควรมีคุณลักษณะ 4 ประการ (Barney,1991; Riordan, 2006; พรสวรรค์ มงคลชัย อรรถัญญา และนวพร ประสมทอง, 2551; ปิติวงษ์ ผลสมบูรณ์, 2558) คือ

1.1 ความมีคุณค่า (Valuable Resource) หมายถึง สิ่งที่องค์กร ต้องใช้จุดอ่อนและจุด แข็ง เพื่อแสวงหาประโยชน์จากโอกาสและหลีกเลี่ยงป้องกันอุปสรรค แม้ว่า ทรัพยากรสามารถเข้าถึง ปัจจัยแวดล้อมได้หลายทาง แต่ถ้าไม่สามารถสร้างคุณค่าได้ ศักยภาพ ทางรายได้เปรียบก็ไม่เกิดขึ้น

1.2 การหาได้ยาก (Rare Resource) หมายถึง ความสามารถที่หา ได้ยากที่เกิดขึ้นจากคู่ แข่งขันน้อยราย ทรัพยากรภายในขององค์กรที่มีคุณค่าจะถูกทำ ให้คุณค่าลดลง เมื่อคู่แข่งส่วนใหญ่มี

ทรัพยากรเหมือนกันและสามารถใช้ประโยชน์ได้เช่นเดียวกัน สุดท้ายก็เป็นเพียง แค่สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขัน (Competitive Parity) ไม่ใช่ความได้เปรียบในการแข่งขัน

1.3 ต้นทุนลอกเลียนแบบสูงหรือยากที่คู่แข่งจะลอกเลียนแบบได้ (Imperfectly Imitable Resource) หมายถึง ต้นทุนลอกเลียนแบบที่สูงเป็นผลทำให้องค์กรอื่น ไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้โดยง่าย แม้ว่าองค์กรจะเข้าสู่ตลาดเป็นรายแรกพร้อมด้วยทรัพยากรที่หา ได้ยาก แต่ถ้าคู่แข่งสามารถลอกเลียนแบบได้ง่ายความได้เปรียบในการแข่งขันจะเกิดขึ้น เพียงชั่วคราวเท่านั้น

1.4 การจัดการองค์กร (Organization) หมายถึง องค์กรธุรกิจนั้น ๆ สามารถนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ มาใช้ ประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพ เพราะแม้ว่าองค์กรจะมีทรัพยากรที่เลิศเลิศ ยากต่อการลอกเลียนแบบ แต่หากองค์กรไม่รู้จักวิธีการใช้ทรัพยากรนั้นให้เกิดประโยชน์ ก็อาจไม่ต่างกับว่าไม่มีทรัพยากรนั้นอยู่ในองค์กรเลย ดังนั้นองค์กรต้องประเมินทรัพยากรไปพร้อมกับวางแผนในการจัดการใช้ทรัพยากร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. อุปสงค์ความต้องการในตัวสินค้า (Demand Conditions) หากในอุตสาหกรรมมีผู้บริโภคที่ชาญฉลาดรู้เท่าทัน (Sophisticated) และเรียกร้องหาแต่สินค้าที่มีคุณภาพก็จะช่วยเพิ่ม แรงกดดันให้กลุ่มอุตสาหกรรมนั้นต้องปรับปรุง คิดค้นนวัตกรรม ไม่หยุดคิดที่จะผลิตงานที่มีคุณภาพ ออกมาสนองความต้องการของผู้บริโภค

3. องค์กรที่สนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง (Related and Supporting Industries) หมายถึง การมีธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องและสนับสนุนกัน ทำให้อุตสาหกรรมหรือคลัสเตอร์ทางธุรกิจ มีความเข้มแข็ง ตัวอย่างเช่น ในด้านการท่องเที่ยวเชิงการกีฬา เรามีองค์กรของรัฐสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว มีเอกชนซึ่งเข้ามาลงทุนสนับสนุนส่งเสริมงบประมาณ ช่วยผลักดันให้อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของไทยอยู่ในแนวหน้าของอาเซียนและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก

4. โครงสร้าง กลยุทธ์ และสภาพการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure, and Rivalry) นโยบายของธุรกิจที่ไม่หยุดคิดที่จะพัฒนาผลักดันให้เกิดนวัตกรรม เพื่อคิดค้นหา สินค้าที่มีคุณภาพสูง ต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง และแข่งขันสู่ความเป็นเลิศในธุรกิจ โดยการลงทุนในเทคโนโลยีที่ล้ำหน้าก็จะเป็นแรงกดดันให้ธุรกิจให้อุตสาหกรรมมุ่งมั่นที่จะเอาชนะคู่แข่ง

5. ภาครัฐ (Government) โดยนโยบายของภาครัฐจะเป็นตัวแปรสำคัญ ที่จะมีส่วนในการผลักดันให้อุตสาหกรรมหรือคลัสเตอร์ทางธุรกิจหนึ่ง ๆ มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาจเป็นในรูปของการออกกฎหมาย การกำหนดนโยบาย การให้ความสนับสนุนแหล่งงบประมาณ การกำหนดนโยบายภาษีที่เป็นประโยชน์กับอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดงาน

6. โอกาส (Chance) เป็นปัจจัยที่องค์กรธุรกิจหรือภาครัฐ ไม่สามารถ ควบคุมได้ โดยในการเกิดขึ้นของเหตุการณ์บางอย่างอาจมีผลในทางบวกหรือลบกับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เช่น สภาพอากาศร้อน หนาว ฝนตก หรือกระแสความนิยม เป็นต้น

ในการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์เรื่องการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและการค้าระหว่างประเทศ และความสามารถในการแข่งขันของแต่ละ

อุตสาหกรรมไม่ใช่เพื่อเป้าหมายในแต่ละบริษัท แต่เป็นวิธีการเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม จะต้องวิเคราะห์จากคุณภาพของปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อให้บริษัทต่าง ๆ ในการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมนั้น สามารถเพิ่มผลผลิตได้อย่างต่อเนื่อง การวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถอาศัยแบบจำลองเพชร ซึ่งได้วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม 4 ด้านหลัก ที่มีผลกระทบต่อการผลิตของบริษัท ได้แก่ สภาวะปัจจัยการผลิตในประเทศ (Factor Conditions) อุปสงค์ภายในประเทศ (Demand Conditions) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกัน (Related and Supporting Industries) และโครงสร้างบริษัทและสภาพการแข่งขันของประเทศ (Firm Strategy, Structure and Rivalry) โดยความสัมพันธ์ของปัจจัยแวดล้อมทั้ง 4 ด้านหลัก จะมีผลสนับสนุนซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเสริมอีก 2 ปัจจัย ได้แก่ บทบาทภาครัฐ (Government) และโอกาสทางธุรกิจ (Chance) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และประกอบเข้าเป็นระบบเดียวกันที่เรียกว่า “ระบบเพชรหรือแบบจำลองเพชร (Diamond Model)” ทั้งนี้ ปัจจัยหลักของแบบจำลองเพชร ประกอบด้วย

1. สภาวะปัจจัยการผลิตในประเทศ (Factor Conditions) ประกอบด้วย

1.1 ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ได้แก่ จำนวนแรงงาน ทักษะ ต้นทุนค่าแรง ต้นทุนการจัดการ

1.2 ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Resources) ได้แก่ ความอุดมสมบูรณ์ คุณภาพของที่ดิน สภาพของแหล่งน้ำ เหมืองแร่ สภาพป่าไม้ สภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศ เขตเวลา

1.3 ทรัพยากรด้านความรู้ (Knowledge Resources) ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิทยาการ การตลาด แหล่งความรู้ในมหาวิทยาลัย หน่วยงานทางสถิติ คู่มือ รายงาน งานวิจัย

1.4 ทรัพยากรทุน (Capital Resources) ได้แก่ ต้นทุนของเงินทุน และเงินออมในรูปแบบต่าง ๆ

1.5 โครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศ (Infrastructure) ได้แก่ ระบบขนส่ง ระบบสื่อสาร โทรคมนาคม คุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ การสาธารณสุข และวัฒนธรรม

ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในกิจกรรมกีฬาเรือพาย ถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยที่หลากหลายอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ บุคลากรทางการกีฬารวมถึงการประสานงานในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อาจประสบปัญหาและอุปสรรคในการเริ่มต้น ด้วยเหตุนี้ การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงควรได้รับการวางแผนอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ไม่เกิดความซ้ำซ้อน สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ดังนั้น การใช้ความได้เปรียบทางการแข่งขันและการจัดการด้านการตลาด ถือเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีศักยภาพและเกี่ยวข้องกัน ซึ่งจะทำให้การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประสบความสำเร็จได้

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย (Materials & Method)

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นการศึกษาการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายในกิจกรรมเป้าหมาย 5 กิจกรรมที่จัดขึ้นในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566 – เดือนมกราคม พ.ศ. 2567 จำนวน 200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์จำนวนตัวแปรที่ศึกษาซึ่ง Schumacker and Lomax (1996) เสนอแนะว่า ให้ใช้กฎแห่งความชัดเจน (Rule of thumb) คืออัตราส่วนระหว่างตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรควรเป็น 10-20 ตัวอย่าง ต่อ 1 ตัวแปร ซึ่งวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรจำนวน 10 ตัวแปร ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 200 คน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	รายการ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
		นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ผู้ติดตาม
1	River audax amateur จังหวัดฉะเชิงเทรา	20	20
2	Kayak forest trip ป่าชายเลนพระเจดีย์กลางน้ำ จังหวัดระยอง	20	20
3	การแข่งขันเรือพายพื้นบ้าน จังหวัดฉะเชิงเทรา	20	20
4	מצדא ھاكۇ ھرۇنڭ 2 RAYONG FISHING CUP 2024 จังหวัดระยอง	20	20
5	Tiny island Challenge 2024 จังหวัดชลบุรี	20	20
	รวม	100	100

2. ตัวแปรที่ศึกษา

เป็นการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามเพื่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ได้แก่ เพศ กลุ่มอายุ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมงาน ความถี่ในการพายเรือ บุคคลที่ไปด้วย ระยะเวลาที่เข้าร่วม การเตรียมตัว และช่องทางการรับรู้ข่าวสาร

2.2 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ (Physical Health) ด้านความสำเร็จในตน (Achievement) ด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) และด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ (Experiential Marketing)

2.3 ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร (Man) ด้านพื้นที่ (Destination) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านนวัตกรรม (Innovation) และด้านเศรษฐกิจ (Economic)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัย รวมถึงแนวทางในการกำหนดข้อความให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2 กำหนดขอบเขตหัวข้อหลักได้ 4 ส่วนหลัก ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม ส่วนที่ 2 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ส่วนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3.3 สร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและ กลุ่มผู้ติดตาม เรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยข้อคำถามเป็นแบบตรวจเช็ครายการ (Check-List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (Open Ended) แบ่งเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตาม จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทั้งนี้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยขั้นแรกทำการตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเน้นความตรงด้านเนื้อหาและโครงสร้าง จากนั้นทำการปรับแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังรายชื่อต่อไปนี้

3.4.1 นาวาโทหญิง ดร.กัณทิมา ชะระภิญโญ

อาจารย์โรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ จังหวัดชลบุรี

3.4.2 ดร.วิชัยโรบล โกศลวิทยานันต์

หัวหน้าสาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉิงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

3.4.3 ดร.รัฐวัลย์ เสงคราวิทย์

ผู้อำนวยการ สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดนนทบุรี

ซึ่งเมื่อปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะแล้วจึงทำการทดสอบความเที่ยง (Reliability) โดยการนำไปทดลอง (Tryout) กับผู้ใช้บริการที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา รวม 30 ราย จากนั้นจึงนำไปทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Conbrach's Alpha Coefficient) ซึ่งคำนวณได้ค่าเท่ากับ 0.86 บ่งชี้ว่าเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2009) และสามารถนำไปใช้ในกระบวนการวิจัยต่อไปได้ จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้ความสำคัญกับการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเรือพาย และความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามที่มีต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจึงเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 สถิติเชิงพรรณนาเพื่อแสดงให้ทราบถึงลักษณะการกระจายของข้อมูลจึงใช้สถิติที่สำคัญ เช่น ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) เป็นต้น

ในการแบ่งระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเรือพาย และความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามที่มีต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาระดับความคิดเห็นซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์การวัดดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเรือพาย	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40
น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

ระดับความต้องการ	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40
น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

4.2 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในส่วนของข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยผู้วิจัย จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ และนำมาทำการสังเคราะห์โดยการรังสรรค์ข้อมูล (Constructivism) ให้ครบทุกประเด็นแบบองค์รวม (Holistic)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มตัวอย่าง

ในการออกแบบกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่จะนำมาใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณแบบ บูรณาการในครั้งนี้ จะเน้นที่การศึกษาในลักษณะข้อมูลเรื่องเล่า (Narrative Research) โดยจะมีวิธีการ รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) เกี่ยวกับประเด็นศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการ จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย ผู้จัดการงาน ผู้ให้การสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและชุมชน ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพาย จำนวน 8 คน จาก 5 กิจกรรม มาร่วมให้ข้อมูล ในลักษณะการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participatory Observation) ในสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการชุดข้อมูลมาประมวลเป็นผลการวิจัย

2. เนื้อหาและสาระประเด็นสำคัญในการศึกษาเชิงคุณภาพ

เนื้อหาและสาระที่จะทำการรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยจะศึกษา เนื้อหาและสาระเกี่ยวกับประเด็นศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

2.2 การบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับ องค์ประกอบมูลฐานของกระบวนการจัดการ ได้แก่ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) ด้านการอำนวยการ (Directing) และด้านการ ควบคุม (Controlling)

2.3 ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้แนวคิดแบบจำลองเพชร (Diamond Model) ได้แก่ ด้าน ปัจจัยการดำเนินงาน (Factor Conditioner) ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (Demand Conditioner) ด้านอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน (Related and Supporting Industries)

ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry) ด้านบทบาทภาครัฐ (Government) และด้านโอกาส (Chance) และ (4) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลภาคสนามที่รวบรวมในลักษณะการเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่มีเนื้อหาและสาระสำคัญจำแนกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรม ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่นำไปสู่ความสำเร็จ ส่วนที่ 3 ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารและงานวิจัย รวมถึงแนวทางในการกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2 กำหนดขอบเขตหัวข้อหลักของแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การวิจัย

3.3 สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยข้อคำถามเป็นแบบตรวจเช็ครายการ (Check-List) แบบปลายเปิด (Open Ended) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 26 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทั้งนี้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยขั้นแรกทำการตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเน้นความตรงด้านเนื้อหาและโครงสร้าง จากนั้นทำการปรับแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังรายชื่อต่อไปนี้

3.4.1 นาวาโทหญิง ดร.กัณทิมา ชะระภิญโญ

อาจารย์โรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ จังหวัดชลบุรี

3.4.2 ดร.วิชโรบล โกศลวิทยานันต์

หัวหน้าสาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

3.4.3 ดร.รัฐวัลย์ เสงคราวิทย์

ผู้อำนวยการ สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดนนทบุรี

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกข้อคำถามโดยใช้เกณฑ์พิจารณา คือ ข้อคำถามที่มี ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ลงมา เป็นข้อคำถามที่ต้องปรับปรุงหรือตัดออก และจากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา พบว่า แบบสัมภาษณ์ทุกข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหาครอบคลุมในแต่ละด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย อยู่ในช่วง 0.66-1.00 มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนาเพื่อแสดงถึงระดับศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดจ้ดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) ในการแบ่งระดับศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มาพิจารณา ระดับศักยภาพ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์การวัดดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

ระดับศักยภาพเชิงพื้นที่	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40
น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้หลักการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่จะเริ่มต้นจากการจัดหมวดหมู่ข้อมูล (Information Grouping) ตามกลุ่มประเด็นที่สำคัญ เช่น สภาพปัจจุบันของ

การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย การบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่นำไปสู่ความสำเร็จ ระดับศักยภาพ
เชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาค
ตะวันออก (EEC) แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อ
รองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ฯลฯ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะประมวล
จากปรากฏการณ์ที่เป็นเนื้อหาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสังเกต
แบบมีส่วนร่วม (Participatory Observation) และนำข้อมูลที่ได้จากกระบวนการวิจัยทั้งหมดมาทำการ
สังเคราะห์ โดยการรังสรรค์ข้อมูล (Constructionism) ให้ครบทุกประเด็นแบบองค์รวม (Holistic)

บทที่ 3

ผลการวิจัย (Results)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามที่เข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.2 ผลการศึกษาแรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.3 ผลการศึกษาความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2. การศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2.2 ผลการศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3. การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

4. แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม
ที่เข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
(EEC)

ตารางที่ 3-1 แสดงข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามที่เข้าร่วมใน
กิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรม	กลุ่มนักท่องเที่ยว เชิงกีฬา		กลุ่มผู้ติดตาม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามจากกิจกรรมเป้าหมาย	100	100	100	100
1. River audax amateur จังหวัดฉะเชิงเทรา	20	20.00	20	20
2. Kayak forest trip ป่าชายเลนพระเจดีย์กลางน้ำ จังหวัดระยอง	20	20.00	20	20
3. การแข่งขันเรือพายพื้นบ้าน จังหวัดฉะเชิงเทรา	20	20.00	20	20
4. มัจฉา หาคู่ ครั้งที่ 2 RAYONG FISHING CUP 2024 จังหวัดระยอง	20	20.00	20	20
5. Tiny island Challenge 2024 จังหวัดชลบุรี	20	20.00	20	20
เพศ				
- ชาย	64	64.00	48	48
- หญิง	36	34.00	52	52
กลุ่มอายุ				
- น้อยกว่า 19 ปี	2	2.00	13	13.00
- 20-29 ปี	16	16.00	15	15.00
- 30-39 ปี	24	24.00	20	20.00
- 40-49 ปี	23	23.00	20	20.00
- 50-59 ปี	21	21.00	22	22.00
- 60 ปี ขึ้นไป	10	10.00	10	10.00

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรม	กลุ่มนักท่องเที่ยว เชิงกีฬา		กลุ่มผู้ติดตาม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ				
- โสด	46	46.00	72	72.00
- สมรส	48	48.00	25	25.00
- หย่าร้าง	4	4.00	3	3.00
- หม้าย	2	2.00	0	0.00
- อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00
การศึกษาสูงสุด				
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	22.00	25	25.00
- ปริญญาตรี	45	45.00	38	38.00
- สูงกว่าปริญญาตรี	33	33.00	37	37.00
อาชีพหลัก				
- รับราชการ	18	18.00	12	12.00
- พนักงานเอกชน/วิสาหกิจ	34	34.00	33	33.00
- รับจ้างทั่วไป	1	1.00	0	0.00
- ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	36	36.00	35	35.00
- เกษตรกรรม	2	2.00	2	2.00
- นักศึกษา	5	5.00	15	15.00
- ไม่ได้ทำงาน	2	2.00	1	1.00
- อื่นๆ	2	2.00	2	2.00
รายได้ต่อเดือน				
- น้อยกว่า 10,001บาท	5	5.00	7	7.00
- 10,001-20,000 บาท	7	7.00	7	7.00
- 20,001-30,000 บาท	14	14.00	17	17.00
- 30,001-40,000 บาท	20	20.00	19	19.00
- 40,001-50,000 บาท	29	29.00	32	32.00
- 50,001-60,000 บาท	16	16.00	14	14.00

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรม	กลุ่มนักท่องเที่ยว เชิงกีฬา		กลุ่มผู้ติดตาม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน -ต่อ-				
- 60,001-70,000 บาท	5	5.00	2	2.00
- มากกว่า 70,000 บาท	4	4.00	2	2.00
ประสบการณ์การเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ครั้ง)				
- ไม่เคยเข้าร่วม	8	8.00	12	12.00
- 1 ครั้ง	12	12.00	15	15.00
- 2 ครั้ง	20	20.00	30	30.00
- 3 ครั้ง	15	15.00	28	28.00
- 4 ครั้ง	15	15.00	0	0.00
- 5 ครั้ง	9	9.00	5	5.00
- 6 ครั้ง	5	5.00	5	5.00
- 7 ครั้ง	1	1.00	0	0.00
- 8 ครั้ง	1	1.00	0	0.00
- 9 ครั้ง	0	0.00	0	0.00
- 10 ครั้ง	2	2.00	0	0.00
- มากกว่า 10 ครั้ง	12	12.00	5	5.00
ความถี่ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย				
- สัปดาห์ละครั้ง	11	11.00	10	10.00
- เดือนละครั้ง	15	15.00	15	15.00
- มากกว่าเดือนละครั้ง	64	64.00	13	13.00
- ขึ้นกับเวลาและโอกาส	10	10.00	50	50.00
- อื่นๆ.....	0	0.00	12	12.00

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรม	กลุ่มนักท่องเที่ยว เชิงกีฬา		กลุ่มผู้ติดตาม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ท่านไปด้วยในกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
- ไปตามลำพัง	30	11.63	12	4.94
- คนรู้จัก/คนคุ้นเคย	45	17.44	62	25.51
- ครอบครัว/ญาติ	56	21.71	75	30.86
- ชมรม/กลุ่มเพื่อน	70	27.13	34	13.99
- คนรัก/แฟน	57	22.09	60	24.69
- อื่นๆ.....	0	0.00	0	0.00
รวมระยะเวลาทั้งหมดที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายแต่ละครั้ง				
- น้อยกว่า 1 วัน	50	60.00	44	44.00
- 1-2 วัน	28	28.00	32	32.00
- มากกว่า 2 วัน	12	12.00	24	24.00
การเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
- ฝึกซ้อมพายเรือ	80	27.30	24	17.78
- ค้นหาที่พัก/สิ่งอำนวยความสะดวก	67	22.87	45	33.33
- ติดต่อผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย	64	21.84	12	8.89
- เตรียมงบประมาณ	38	12.97	15	11.11
- ค้นหาแหล่งท่องเที่ยว	41	13.99	39	28.89
- อื่นๆ.....	3	1.02	0	0.00
ช่องทางการรับรู้และติดตามข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
- บุคคลใกล้ชิด	65	38.24	72	49.32
- ชมรม	70	41.18	44	30.14
- ป้ายโฆษณา	5	2.94	0	0.00
- สื่อสังคมออนไลน์	16	9.41	23	15.75

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรม	กลุ่มนักท่องเที่ยว เชิงกีฬา		กลุ่มผู้ติดตาม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่องทางการรับรู้และติดตามข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -ต่อ-				
- สื่อโทรทัศน์ วิทยุ	0	0.00	0	0.00
- ประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงาน	0	0.00	0	0.00
- อื่นๆ.....	14	8.24	7	4.79

จากตารางที่ 3-1 อธิบายได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นเพศชาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ถัดมามีอายุ 40- 49 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 และอายุ 20-29 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 สถานภาพโดยรวมเป็นโสด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และสมรส จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 มีอาชีพหลักเป็นค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ถัดมามีอาชีพหลักเป็นพนักงานเอกชน/วิสาหกิจ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 และมีอาชีพรับราชการ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 40,001-50,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 พฤติกรรมการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 2 ครั้ง จำนวน 20 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 3 ครั้ง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย แต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะมาร่วมกับชมรมและกลุ่มเพื่อน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ถัดมาไปกับคนรัก/แฟน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 22.09 โดยมีระยะเวลาทั้งหมดในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายน้อยกว่า 1 วัน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 การเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ส่วนใหญ่จะฝึกซ้อมพายเรือ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 27.30 และได้รับข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพายจากชมรม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ติดตามที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นเพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 มีอายุระหว่าง 50-59 ปี มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ถัดมามีอายุ 30-39 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และอายุ 40-49 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 สถานภาพโดยรวมเป็นโสด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 และสมรส จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 มีอาชีพหลักเป็นค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ถัดมามีอาชีพหลักเป็นพนักงานเอกชน/วิสาหกิจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และมีอาชีพนักศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 40,001-50,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 พฤติกรรมการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 2 ครั้ง จำนวน 30 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย 3 ครั้ง มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย แต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะมาร่วมกับครอบครัว/ญาติ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 ถัดมาไปกับคนรัก/แฟน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.51 โดยมีระยะเวลาทั้งหมดในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย น้อยกว่า 1 วัน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 การเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ส่วนใหญ่จะค้นหาที่พัก/สิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และได้รับข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพายจากสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32

2. ผลการศึกษาแรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การพายเรือเป็นการออกกำลังกายที่ช่วยให้สุขภาพดีทั้งกาย ใจ สังคม อารมณ์ การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หากเราเข้าใจแรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย จะส่งผลให้เราสามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผลการศึกษาแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรปและกลุ่มผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา			กลุ่มผู้ติดตาม		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านสุขภาพ (Physical Health)	4.08	0.82	มาก	4.12	0.75	มาก
1.1 การพายเรือช่วยในการควบคุมน้ำหนัก	3.95	0.86	มาก	4.16	0.66	มาก
1.2 การพายเรือช่วยให้ร่างกายสมบูรณ์ ดูดี มีเสน่ห์	4.17	0.77	มาก	4.19	0.66	มาก
1.3 การพายเรือช่วยส่งเสริมสุขภาพ	4.09	0.86	มาก	4.11	0.81	มาก
1.4 การพายเรือช่วยลดโรคภัยไข้เจ็บ	4.16	0.74	มาก	3.92	0.92	มาก
1.5 การพายเรือป้องกันการเจ็บป่วยและทำให้มีชีวิต ยืนยาว	4.04	0.85	มาก	4.24	0.69	มากที่สุด
2. ด้านความสำเร็จในตน (Achievement)	4.19	0.75	มาก	4.12	0.74	มาก
2.1 ช่วยในการพัฒนาการพายเรือของตนเองทั้งความเร็วและเทคนิค	4.08	0.82	มาก	4.06	0.69	มาก
2.2 มาแข่งขันเพื่อชัยชนะเหนือคนอื่น	4.19	0.75	มาก	4.09	0.76	มาก
2.3 ยกระดับการพายเรือเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	4.24	0.73	มากที่สุด	3.95	0.86	มาก
2.4 แข่งขันเพื่อชนะใจตนเอง	4.11	0.81	มาก	4.09	0.86	มาก
2.5 มีร่างกายที่ดีขึ้นและเพื่อความรู้สึกทางอารมณ์	4.35	0.64	มากที่สุด	4.41	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา			กลุ่มผู้ติดตาม		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ
3. ด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social Motives)	4.13	0.78	มาก	4.12	0.75	มาก
3.1 ได้รับการยอมรับจากเพื่อนและคนทั่วไป	4.22	0.81	มากที่สุด	4.16	0.66	มาก
3.2 ทำให้ครอบครัวหรือเพื่อนมีความภาคภูมิใจในตนเอง	4.05	0.59	มาก	4.04	0.85	มาก
3.3 ช่วยสร้างตนเองให้เป็นที่ยอมรับและนำไปสู่การติดต่อในงาน อื่น ๆ	4.15	0.81	มาก	4.09	0.77	มาก
3.4 เกิดสังคมของนักพายเรือในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	4.22	0.81	มากที่สุด	4.12	0.74	มาก
3.5 มีการทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อการติดต่อสร้างรายได้ทางธุรกิจ ร่วมกัน	3.99	0.87	มาก	4.18	0.71	มาก
4. ด้านแรงจูงใจในทางจิตวิทยา (Psychological Motives)	4.15	0.78	มาก	4.13	0.79	มาก
4.1 ช่วยลดความกังวล กระวนกระวาย และปัญหาที่เกิดขึ้น	4.39	0.58	มากที่สุด	4.12	0.74	มาก
4.2 ช่วยพัฒนาทางอารมณ์ มีเวลา สมาธิ ให้กับตนเองเพิ่มขึ้น	4.32	0.70	มากที่สุด	4.34	0.69	มากที่สุด
4.3 ช่วยให้ชีวิตดีขึ้นอยู่อย่างเต็มไปด้วยความหวัง	4.01	0.91	มาก	4.26	0.66	มากที่สุด
4.4 มองโลกสวยงาม ชีวิตมีคุณค่า คุ่มค่ามากขึ้น	3.97	0.91	มาก	3.83	1.11	มาก
4.5 ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง	4.07	0.82	มาก	4.09	0.76	มาก

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา			กลุ่มผู้ติดตาม		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
		มาตรฐาน	แรงจูงใจ		มาตรฐาน	แรงจูงใจ
5. ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ (Experiential Marketing)	4.24	0.69	มากที่สุด	4.19	0.71	มาก
5.1 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านมีโอกาสได้สัมผัสกับประสบการณ์ใหม่	4.26	0.73	มากที่สุด	4.06	0.69	มาก
5.2 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านรู้สึกมีความสุข	4.32	0.70	มากที่สุด	4.12	0.76	มาก
5.3 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ช่วยสร้างบรรยากาศ และความคิดสร้างสรรค์	4.25	0.55	มากที่สุด	4.35	0.64	มากที่สุด
5.4 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านมีเรื่องราวไปคุยกับผู้อื่น	4.26	0.66	มากที่สุด	4.30	0.66	มากที่สุด
5.5 การได้ประสบการณ์ในการพายเรือทำให้ท่านอยากเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายบ่อย ๆ	4.21	0.70	มากที่สุด	4.12	0.74	มาก
5.6 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านเป็นคนทันสมัยทันสมัย	4.15	0.81	มาก	4.19	0.75	มาก
รวม	4.17	0.76	มาก	4.15	0.74	มาก

จากตารางที่ 3-2 อธิบายได้ดังนี้

แรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ (ค่าเฉลี่ย 4.24) ด้านความสำเร็จในตน (ค่าเฉลี่ย 4.19) ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา (ค่าเฉลี่ย 4.15) ด้านแรงจูงใจทางสังคม (ค่าเฉลี่ย 4.13) และด้านสุขภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.08)

แรงจูงใจของกลุ่มผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้กลุ่มผู้ติดตามเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ (ค่าเฉลี่ย 4.19) ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา (ค่าเฉลี่ย 4.13) ส่วนด้านสุขภาพ ด้านความสำเร็จในตน และด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.12)

3. ผลการศึกษาความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การศึกษาตอบสนองความต้องการของของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้อย่างเหมาะสม จะเป็นประโยชน์ในเชิงธุรกิจสร้างรายได้ให้กับประชาชน ชุมชน และประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา			กลุ่มผู้ติดตาม		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับแรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับแรงจูงใจ
1. ด้านบุคลากร (Man)	4.12	0.70	มาก	4.03	0.70	มาก
1.1 การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (Participation)	4.11	0.68	มาก	4.17	0.72	มาก
1.2 การมีอาสาสมัครช่วยงานที่เพียงพอ (Volunteers)	4.07	0.70	มาก	4.03	0.78	มาก
1.3 ความมีชื่อเสียงและประสบการณ์การของผู้จัดงาน (Experience)	4.14	0.69	มาก	3.97	0.68	มาก
1.4 การให้ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายและผู้สนับสนุน (Partnership & People)	4.17	0.72	มาก	3.96	0.63	มาก
2. ด้านพื้นที่ (Destination)	4.18	0.63	มาก	3.99	0.73	มาก
2.1 มีนโยบายในระดับพื้นที่ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Policy)	4.14	0.63	มาก	3.97	0.80	มาก
2.2 การส่งเสริมผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ (Products Element)	4.11	0.65	มาก	3.97	0.72	มาก
2.3 การใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย(Local Culture)	4.22	0.59	มากที่สุด	3.98	0.71	มาก
2.4 ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่จัดงาน (Delivery)	4.24	0.64	มากที่สุด	4.05	0.70	มาก

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา			กลุ่มผู้ติดตาม		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ
3. ด้านกระบวนการ (Process)	4.05	0.75	มาก	4.06	0.67	มาก
3.1 มีกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดและการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเหมาะสม (Promotion and Education)	3.96	0.81	มาก	4.01	0.71	มาก
3.2 มีกระบวนการทำงานคุณภาพมีมาตรฐานครบวงจร สร้าง ความมั่นใจให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Process & Quality)	4.07	0.73	มาก	4.11	0.65	มาก
3.3 การให้การบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว (Service & Time)	4.13	0.70	มาก	4.07	0.64	มาก
4. ด้านนวัตกรรม (Innovation)	4.29	0.65	มากที่สุด	3.97	0.76	มาก
4.1 การใช้ช่องทางสื่อดิจิทัลเพื่อให้บริการข้อมูล สร้างความ สะดวก ในการดำเนินการจัดกิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยว เชิงกีฬาแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Digital Media & Place Cyberspace)	4.44	0.67	มากที่สุด	3.97	0.80	มาก
4.2 การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เพื่อการดำเนินการจัด กิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Innovation)	4.14	0.63	มาก	3.97	0.72	มาก
5. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)	4.25	0.71	มากที่สุด	4.12	0.71	มาก
5.1 การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ในการดำเนินการจัด กิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Government)	4.19	0.75	มาก	4.09	0.75	มาก
5.2 การสร้างจุดเด่นที่แข่งขันกับภูมิภาคหรือคู่แข่งในการ ดำเนินการจัดกิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ (Competition)	4.30	0.66	มากที่สุด	4.21	0.70	มากที่สุด

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา			กลุ่มผู้ติดตาม		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ แรงจูงใจ
5.3 กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ มีความหลากหลาย ตอบสนอง ความต้องการ สามารถสร้างประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิง กีฬา (Legacy & Physical Evidence)	4.26	0.73	มากที่สุด	4.06	0.69	มาก
รวม	4.18	0.70	มาก	4.05	0.71	มาก

จากตารางที่ 3-3 อธิบายได้ดังนี้

ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในประเด็นที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านนวัตกรรม (ค่าเฉลี่ย 4.29) ด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.25) ส่วนในระดับมากที่สุด ได้แก่ 2. ด้านพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 4.18) ด้านบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 4.12) ด้านกระบวนการ (ค่าเฉลี่ย 4.05)

ความต้องการของกลุ่มผู้ติดตามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในประเด็นที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.12) ด้านกระบวนการ (ค่าเฉลี่ย 4.06) ด้านบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 4.03) ด้านพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 3.99) และด้านนวัตกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.97)

การศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1. ผลการศึกษาศักยภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ตารางที่ 3-4 แสดงข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กิจกรรม	สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ปัจจัยความสำเร็จ	นวัตกรรมที่โดดเด่น	ผลกระทบเชิงพื้นที่	ผู้จัดงานหลัก	จุดหมายเพื่อการพัฒนา	แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
River audax amateur จังหวัดฉะเชิงเทรา	- เส้นทางพายเรือที่สวยงามด้วยธรรมชาติ ป่าเขา เมืองเก่า และวัฒนธรรม - แหล่งท่องเที่ยวอยู่ใกล้ในจังหวัด - ระยะทางการพายเรือที่ทำหาย 40 กิโลเมตร	- ความมีชื่อเสียงและเป็นมีอาชีพของคณะผู้จัดงาน - สิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลาย - กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่จัดต่อเนื่อง	- การใช้ GPS เพื่อระบุเส้นทางการพายเรือ	- ส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างรายได้	- Audax Thailand - Kayak Thailand	- การแลกเปลี่ยนเทคนิคการพายเรือระยะทางไกล - การสร้างเครือข่ายผู้รักการพายเรือ - การแนะนำผลิตภัณฑ์เรือใหม่	- ความเป็นเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ - มาตรฐานความปลอดภัย - การสร้างประสบการณ์ความพึงพอใจให้แก่ผู้มาเยือน
Kayak forest trip ป่าชายเลน พระเจดีย์กลางน้ำ จังหวัดระยอง	- กิจกรรมอนุรักษ์ป่าชายเลน - เส้นทางพายเรือที่สวยงาม	- การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าร่วม เช่น มีเรือให้เช่าพาย พร้อมอุปกรณ์ - กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	- กิจกรรมสร้างกระแสเพื่อร่วมกันช่วยเหลือสังคม - กิจกรรมส่งเสริมการพายเรือ แบบไม่มีค่าใช้จ่าย มีของที่ระลึก	- เก็บขยะมูลฝอยตามเส้นทางพาย - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัด	- Bangkok Sport Adventure Club (BSAC) - Feel Free Thailand	- การสร้างเครือข่ายผู้รักการพายเรือ - การแนะนำผลิตภัณฑ์เรือใหม่	- การทำกิจกรรมอนุรักษ์ร่วมกับชุมชน

ตารางที่ 3-4 (ต่อ)

กิจกรรม	สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ปัจจัยความสำเร็จ	นวัตกรรมที่โดดเด่น	ผลกระทบเชิงพื้นที่	ผู้จัดงานหลัก	จุดหมายเพื่อการพัฒนา	แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
การแข่งขันเรือพายพื้นบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา	- การแข่งเรือชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี - เงินรางวัล	- มาตรฐานในการจัดงาน - การส่งเสริมและสนับสนุนของจังหวัดและผู้สนับสนุน - ความมีชื่อเสียงและเป็นมืออาชีพของคณะผู้จัดงาน	- ระบบการจัดการตัดสินใจที่มาตรฐาน - ระบบการแพทย์และพยาบาล	- การอนุรักษ์สืบต่อประเพณี - ส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัด - ชุมชนเกิดการกระตุ้นในการเข้าร่วม - รณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกาย	- จังหวัดฉะเชิงเทรา - ททท. สำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา - วัดโสธรวราราม	- อนุรักษ์สืบสานประเพณีเรือพื้นบ้านของจังหวัดฉะเชิงเทรา	- การใช้เรื่องราวทางวัฒนธรรมมาเป็นส่วนร่วมในการจัดงาน - ส่งเสริมให้มีความรู้ในการออกกำลังกาย - สร้างอัตลักษณ์เรือพายพื้นบ้านฉะเชิงเทรา
มีจฉา หาคู่ ครั้งที่ 2 RAYONG FISHING CUP 2024 จังหวัดระยอง	- บุจัดแสดงอาหารและสินค้าโอท็อปจากกลุ่มประมงพื้นบ้านแหลมรุ่งเรือง - แข่งขันตกปลาชิงเงินรางวัล - ถ้วยรางวัลผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง	- มาตรฐานในการจัดงาน - การส่งเสริมและสนับสนุนของจังหวัดและผู้สนับสนุน - ความมีชื่อเสียงและเป็นมืออาชีพของคณะผู้จัดงาน	- ระบบการจัดการตัดสินใจที่มาตรฐาน - ระบบการแพทย์และพยาบาล	- ส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัด - รณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกาย	- เทศบาลนครระยอง - กรมประมง - ททท.สำนักงานระยอง - บริษัท SPRC	- การสร้างเครือข่ายผู้รักการตกปลา - ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและประมงพื้นบ้านแหลมรุ่งเรือง	- ความเป็นมาตรฐานสากล - ความปลอดภัย

ตารางที่ 3-4 (ต่อ)

กิจกรรม	สิ่งดึงดูด นักท่องเที่ยว เชิงกีฬา	ปัจจัย ความสำเร็จ	นวัตกรรมที่ โดดเด่น	ผลกระทบเชิง พื้นที่	ผู้จัดงานหลัก	จุดหมายเพื่อ การพัฒนา	แนวทางส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิง กีฬา
Tiny island Challenge 2024 จังหวัดชลบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางพายเรือที่สวยงามด้วยธรรมชาติ ทะเล ป่าชายเลน - การเวิร์คช็อปการพายเรือ - แหล่งท่องเที่ยวและสถานที่จัดเป็นคาเฟ่ รีสอร์ท 	<ul style="list-style-type: none"> - ความมีชื่อเสียงและเป็นมืออาชีพของคณะผู้จัดงาน - การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าร่วม เช่น มีเรือให้เช่า พาย พร้อมอุปกรณ์ - กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมสร้างกระแสเพื่อร่วมกันช่วยเหลือสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บขยะมูลฝอยตามเส้นทางการพาย - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัด 	- Bangsaen Paddling Club	<ul style="list-style-type: none"> - การแลกเปลี่ยนเทคนิคการพายเรือ - การสร้างเครือข่ายผู้รักการพายเรือ - การแนะนำผลิตภัณฑ์เรือใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ - มาตรฐานความปลอดภัย - การสร้างประสบการณ์ความพึงพอใจให้แก่ผู้มาเยือน - ส่งเสริมให้มีความรู้ในการออกกำลังกาย

จากตารางที่ 3-4 ผลการศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) สามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้

1. สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต้องมีสิ่งดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาร่วมในกิจกรรมในทุกสนามแข่งขัน โดยมีการนำเสนอในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ความสวยงามภูมิประเทศบนเส้นทางพาย กิจกรรมการมีส่วนร่วม เงินรางวัล/ของรางวัล ประวัติศาสตร์ตำนานของสนามแข่งขัน มาตรฐานการแข่งขัน เป็นต้น

2. ปัจจัยความสำเร็จ พบว่า ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายทุกสนาม มีทั้งนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้ติดตาม ประชาชนในพื้นที่ในจังหวัดและต่างจังหวัดมาเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เกิดจากความเป็นมืออาชีพ และมีชื่อเสียงของผู้จัดงาน การจัดกิจกรรมที่มาตรฐานในการจัดงาน การได้รับการสนับสนุน ความร่วมมือของหน่วยงาน ชุมชน ประชาชนในพื้นที่ ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร ที่พร้อมรองรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้ร่วมงานด้วยการที่มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างต่อเนื่องและทำเป็นเทศกาล ประเพณี

3. นวัตกรรมที่โดดเด่น พบว่า พฤติกรรมการออกกำลังกายที่ปรับเปลี่ยนไป คณะผู้จัดงานมีการใช้นวัตกรรมใหม่ร่วมกับการจัดกิจกรรม โดยการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการจัดการกิจกรรม เพื่อให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้ติดตาม ประชาชน ที่มีสะดวก รวดเร็ว มั่นใจ และน่าเชื่อถือ นวัตกรรมที่พบในการจัดกิจกรรมเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การใช้ GPS เพื่อระบุเส้นทางพายเรือ ระบบการรายงานผลการแข่งขัน ระบบการวัดผลชั่งน้ำหนักตกปลา ระบบเวลา ระบบจับเวลาการถ่ายภาพสำหรับการพายเรือ บุคลากรทางการแพทย์ ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในการให้ความรู้เรื่องกิจกรรมเรือพาย การนัดหมาย เป็นต้น

4. ผลกระทบเชิงพื้นที่ พบว่า การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายสามารถช่วยในการประชาสัมพันธ์ สามารถช่วยสร้างกระแส สามารถช่วยกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจในการเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ชุมชน กระตุ้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งเกิดโครงการการกุศลต่าง ๆ แหล่งพื้นที่จัดกิจกรรมมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมมากขึ้น ทำให้เกิดรายได้พื้นที่ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับชุมชนในท้องถิ่น

5. กลุ่มผู้จัดงานหลัก พบว่า การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีหลายรูปแบบ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐกิจร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาครัฐกิจร่วมมือกับชุมชน ภาคธุรกิจเป็นผู้จัดกิจกรรมเองทั้งหมด และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความชื่นชอบในการพายเรือร่วมกับชุมชนจัดกิจกรรม เป็นต้น

6. จุดหมายปลายทางเพื่อการพัฒนา พบว่า ผู้จัดกิจกรรมเรือพายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีจุดหมายปลายทางเพื่อพัฒนายกระดับการจัดการจัดกิจกรรมให้เข้าสู่มาตรฐานโดยเน้นสร้างความต่อเนื่อง ทั้งนี้ขึ้นกับระดับนโยบายของคณะผู้จัดกิจกรรมและผู้ใช้การสนับสนุน นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายยังมีการสร้างเครือข่ายของนักท่องเที่ยว ผู้ติดตาม ชุมชน ร่วมกับผู้จัดงาน ซึ่งในบางกิจกรรมเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน และการแนะนำการใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ของเรือพาย

7. แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า คณะผู้จัดกิจกรรมมีมุมมองที่หลากหลายในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเรือพายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พอสรุปประเด็นสำคัญ ได้แก่ ต้องมีความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ การเน้นความปลอดภัย มีความเป็นมาตรฐานสากล สร้างประสบการณ์ใหม่ที่พึงพอใจแก่ผู้มาเยือน ส่งเสริมให้มีความรู้ในการออกกกำลังกาย ใช้เรื่องราวทางวัฒนธรรมมาเสริมหนุนการจัดงาน ใช้สื่อออนไลน์ในการบริหารจัดการจัดกิจกรรมเรือพาย การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเรือพายหลายประสบการณ์ เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว การจัดงานกิจกรรมกีฬาเรือพาย ผู้จัดมีความพร้อมค่อนข้างสูงเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างกิจกรรมที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้น เป็นกิจกรรมที่มีความคละระดับการจัดกิจกรรม มีทั้งผู้จัดกิจกรรมที่มีการจัดโดยหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับชุมชน ภาครัฐกิจเป็นผู้จัดกิจกรรมเองทั้งหมด และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความชื่นชอบในการพายเรือร่วมกับชุมชนจัดกิจกรรม ซึ่งในทุกการจัดกิจกรรมมีการดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่แล้ว เพียงแต่ขาดการบริหารจัดการอย่างครบวงจรจากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมสร้างองค์ประกอบ แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานร่วมกันตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างจริงจัง และเกิดประโยชน์สูงสุดในทุกด้าน

2. ผลการศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ตารางที่ 3-5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับศักยภาพเชิงพื้นที่การกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับศักยภาพ
1. ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน (Factor Conditioner)	4.10	0.75	มาก
1.1 ทีมงานที่มีประสบการณ์และความมีชื่อเสียงของผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย	4.40	0.63	มากที่สุด
1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และแหล่งท่องเที่ยว	4.40	0.63	มากที่สุด
1.3 มีแหล่งความรู้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการพัฒนา	4.25	0.66	มากที่สุด
1.4 เงินทุนและแหล่งทุนสนับสนุน	4.10	0.70	มาก
1.5 โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคในพื้นที่ เช่น การขนส่ง การสื่อสาร	3.95	0.89	มาก
2. ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (Demand Conditioner)	4.25	0.60	มากที่สุด
2.1 การตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.15	0.62	มาก
2.2 การยกระดับมาตรฐานให้มีความเป็นสากลในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายสูงขึ้น	4.17	0.67	มาก
2.3 การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการตลาด	4.25	0.43	มากที่สุด
2.4 การคาดการณ์ล่วงหน้าโดยตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.22	0.69	มากที่สุด
2.5 การพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่มีความหลากหลาย	4.27	0.67	มากที่สุด
3. ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง (Related and Supporting Industries)	4.18	0.70	มาก
3.1 ความได้เปรียบเชิงพื้นที่ เช่น การเข้าถึงพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวก	4.50	0.59	มากที่สุด
3.2 ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายและองค์กรสนับสนุน	4.30	0.60	มากที่สุด

ตารางที่ 3-5 (ต่อ)

ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ศักยภาพ
3.3 ผลสัมฤทธิ์ชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว	4.15	0.62	มาก
3.4 การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและอาสาสมัคร	4.25	0.66	มากที่สุด
3.5 การยกระดับความร่วมมือผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง	4.15	0.82	มาก
4. ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry)	4.28	0.66	มากที่สุด
4.1 การแข่งขันเพื่อสร้างจุดเด่นเน้นจุดขาย	3.95	0.89	มาก
4.2 กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดด้วยการส่งมอบบริการอย่าง เข้าถึง	3.88	0.77	มาก
4.3 กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดด้วยการให้ข้อมูลที่รวดเร็ว	4.17	0.67	มาก
4.4 ความได้เปรียบในความแตกต่างทางวัฒนธรรมของพื้นที่ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	4.40	0.63	มากที่สุด
4.5 เป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจนระดับองค์กร	4.27	0.67	มากที่สุด
5. ด้านบทบาทภาครัฐ (Government)	3.89	0.88	มาก
5.1 การกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.76	1.04	มาก
5.2 การสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ	4.15	0.62	มาก
5.3 การช่วยเหลือเพื่อการประชาสัมพันธ์ทั้งในและ ต่างประเทศ	3.77	0.98	มาก
6. ด้านโอกาส (Chance)	4.27	0.71	มากที่สุด
6.1 การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยใช้กิจกรรม หลากหลาย	4.35	0.66	มากที่สุด
6.2 การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยบุคคลที่มีชื่อเสียง	4.15	0.82	มาก
6.3 การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยอิงประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น	4.30	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 3-5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายมีความคิดเห็นต่อศักยภาพเชิงพื้นที่ การกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยรวมมีอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.10) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยด้านมีศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.28) ด้านโอกาส (ค่าเฉลี่ย 4.27) ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (ค่าเฉลี่ย 4.25) ส่วนด้าน

มีศักยภาพเชิงพื้นที่การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 4.18) ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย 4.10) และด้านบทบาทภาครัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.89)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้ ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เห็นว่า โดยรวมมีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.10) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ทีมงานที่มีประสบการณ์และความมีชื่อเสียงของผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ค่าเฉลี่ย 4.40) ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.10) มีแหล่งความรู้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 4.25) เงินทุนและแหล่งทุนสนับสนุน (ค่าเฉลี่ย 4.10) และโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคในพื้นที่ เช่น การขนส่ง การสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย 3.95)

ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เห็นว่า โดยรวมมีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ข้อที่มีอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่มีความหลากหลาย (ค่าเฉลี่ย 4.27) การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการตลาด (ค่าเฉลี่ย 4.25) การคาดการณ์ล่วงหน้าโดยตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ค่าเฉลี่ย 4.22) ส่วนข้อที่มีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การยกระดับมาตรฐานให้มีความเป็นสากลในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายสูงขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.17) และการตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ค่าเฉลี่ย 4.15)

ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เห็นว่า โดยรวมมีอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ข้อที่มีอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความได้เปรียบเชิงพื้นที่ เช่น การเข้าถึงพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 4.50) ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายและองค์กรสนับสนุน (ค่าเฉลี่ย 4.30) ส่วนข้อที่มีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและอาสาสมัคร (ค่าเฉลี่ย 4.18) และผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว มีความเฉลี่ยเท่ากับ การยกระดับความร่วมมือผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 4.15)

ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เห็นว่า โดยรวมมีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.28) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ข้อที่มีอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความได้เปรียบในความแตกต่างทางวัฒนธรรมของพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (ค่าเฉลี่ย 4.40) เป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจนระดับองค์กร (ค่าเฉลี่ย 4.27) ส่วนข้อที่มีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดด้วยการให้ข้อมูลที่รวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย 4.17) การแข่งขันเพื่อสร้างจุดเด่นเน้นจุดขาย (ค่าเฉลี่ย 3.95) และกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดด้วยการส่งมอบบริการอย่างเข้าถึง (ค่าเฉลี่ย 3.88)

ด้านบทบาทภาครัฐ กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เห็นว่า โดยรวมมีอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ข้อที่มีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.89) การช่วยเหลือเพื่อการประชาสัมพันธ์ทั้งในและต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.77) และการกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ค่าเฉลี่ย 3.76)

ด้านโอกาส กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เห็นว่า โดยรวมมีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ข้อที่มีอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยใช้กิจกรรมหลากหลาย (ค่าเฉลี่ย 4.35) การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยอิงประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 4.30) ข้อที่มีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยบุคคลที่มีชื่อเสียง (ค่าเฉลี่ย 4.15)

ในส่วนขอเสนอแนะที่กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย กล่าวไว้เพื่อการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้แก่

1. ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศ ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และยังไม่มีการส่งเสริมที่ชัดเจน อีกทั้งการให้ความรู้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติยังไม่มีแนวทางการบริหารที่ชัดเจน
2. การสร้างความร่วมมือให้กับผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายและผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้อง ยังไม่สามารถบูรณาการด้วยแผนงานที่แน่นอน ดังนั้น เพื่อศักยภาพและโอกาสในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยที่เต็มด้วยคุณภาพการบริการ จึงควรสร้างความร่วมมือที่เป็นระบบและมีนโยบายที่ชัดเจน
3. ควรมีหน่วยงานกลางเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนขอฐานข้อมูลกลาง การประชาสัมพันธ์ การประสานงาน และรวมถึงการบริหารจัดการที่ดี เป็นต้น
4. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถทำได้กับกีฬาทุกประเภท การสร้างเป็นชุดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกัน เพื่อเป็นทางเลือกและให้โอกาสแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การวิเคราะห์ศักยภาพการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน (Theory of Competitive Advantage) ตามแนวคิดแบบจำลองเพชร (Diamond Model) ของ Porter (1990) โดยมีตัวแปรกำหนดโดยตรง 4 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน (2) อุปสงค์ความ

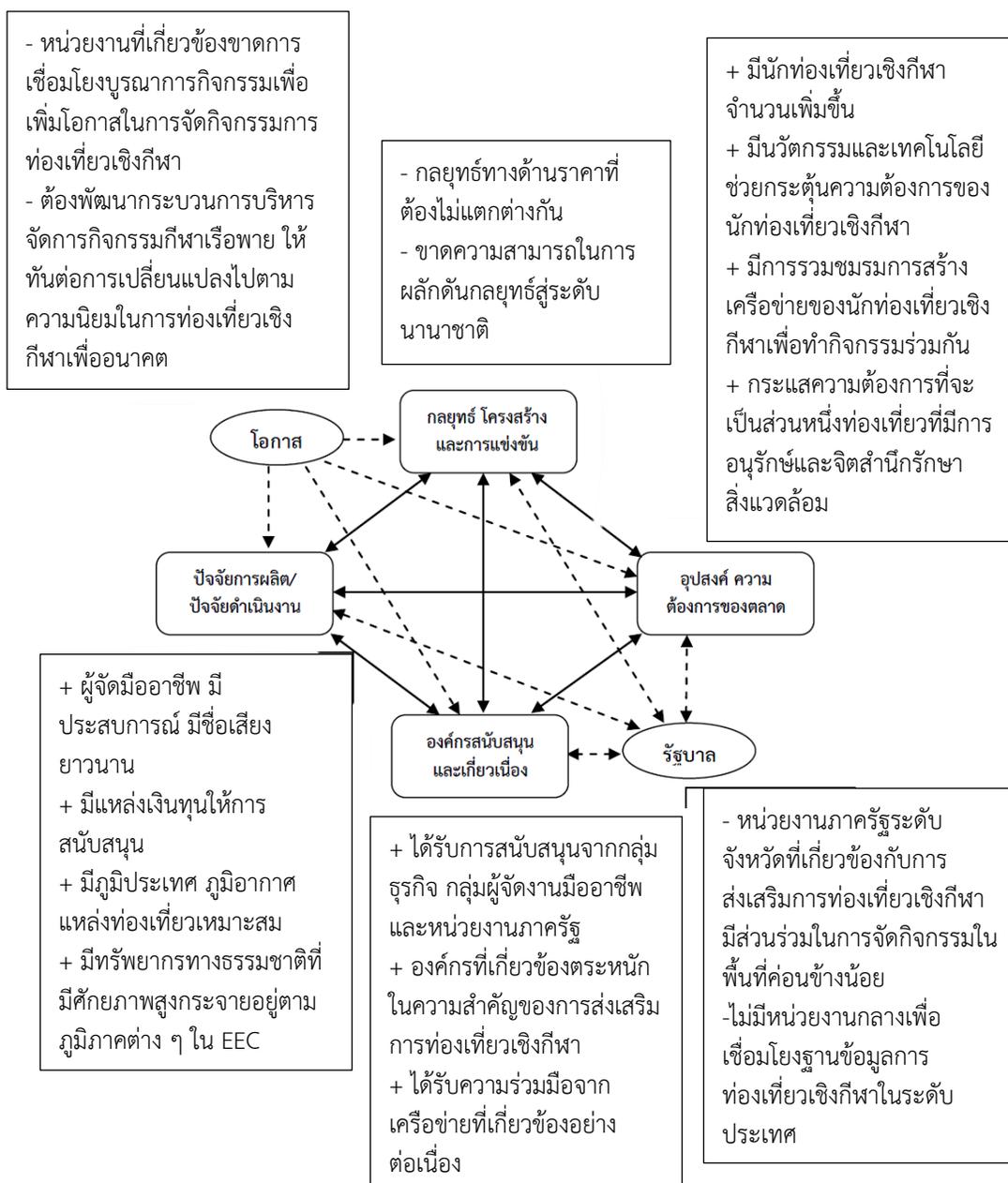
ต้องการของตลาด (3) กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน และ (4) องค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง และที่ไม่ใช่ตัวแปรกำหนดโดยตรง 2 ปัจจัย ได้แก่ (1) โอกาส และ (2) รัฐบาล ซึ่งผลการวิเคราะห์ในแต่ละปัจจัยที่มีบทบาทต่อการกำหนดความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน สรุปได้ดังแสดงในตารางที่ 3-6 และภาพที่ 3-1, 3-2 ดังนี้

ตารางที่ 3-6 แสดงผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำแนกในแต่ละปัจจัย

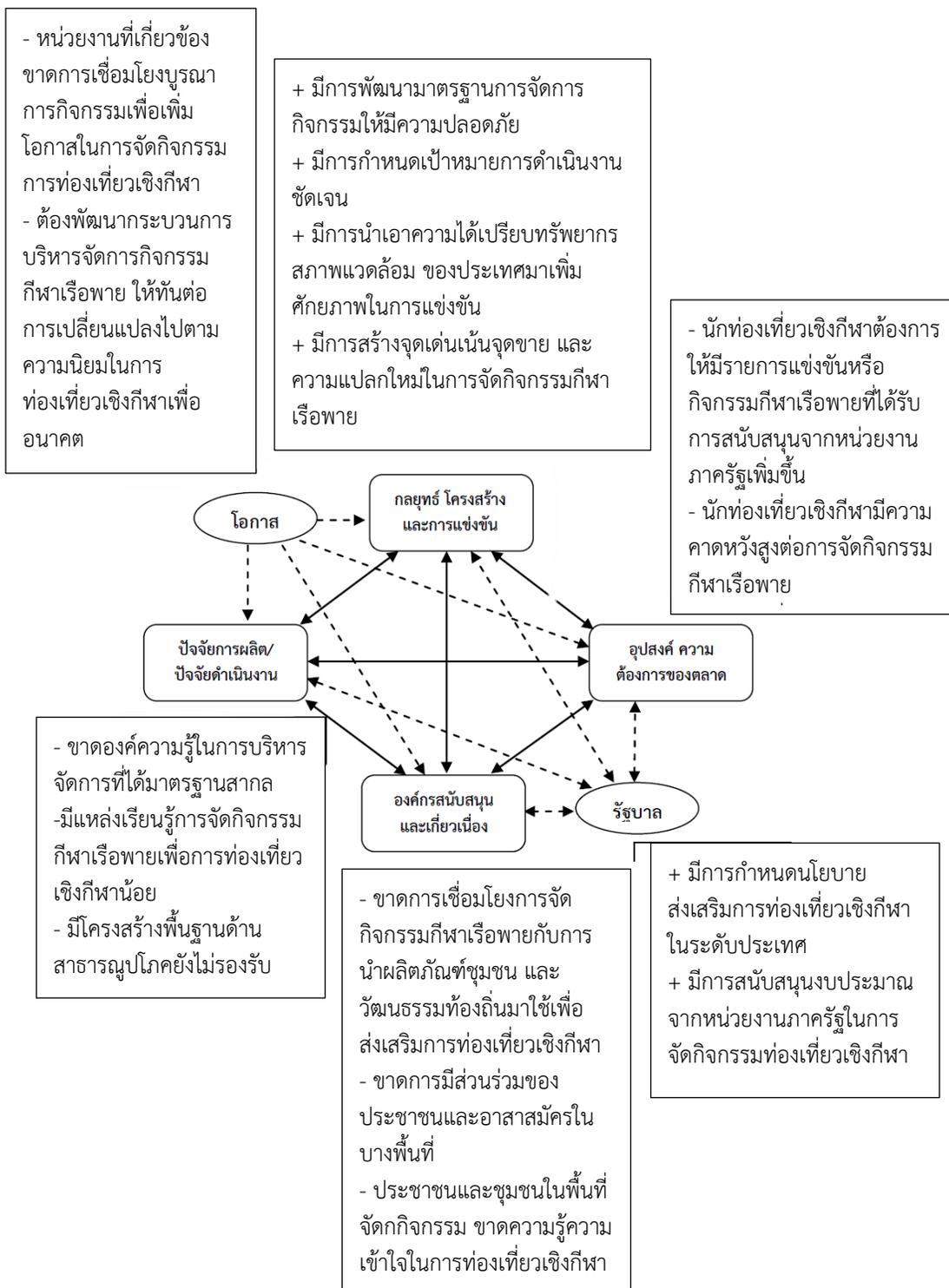
ปัจจัยกำหนด	ความสามารถในการแข่งขันเชิงบวก (+)	ความสามารถในการแข่งขันเชิงลบ (-)
ปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> + ผู้จัดมีอาชีพ มีประสบการณ์ มีชื่อเสียง ยาวนาน + มีแหล่งเงินทุนให้การสนับสนุน + มีภูมิประเทศ ภูมิอากาศ แหล่งท่องเที่ยวเหมาะสม + มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีศักยภาพสูง กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ใน EEC 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสากล - มีแหล่งเรียนรู้การจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาน้อย - มีโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคยังไม่รองรับ
อุปสงค์ความต้องการของตลาด	<ul style="list-style-type: none"> + มีนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจำนวนเพิ่มขึ้น + มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีช่วยกระตุ้นความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา + มีการรวมชมรมการสร้างเครือข่ายของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน + กระแสความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์และจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องการให้มีรายการแข่งขันหรือกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐเพิ่มขึ้น - นักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความคาดหวังสูงต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย - นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่สนุก มีคุณภาพ
กลยุทธ์โครงสร้างและการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> + มีการพัฒนามาตรฐานการจัดการกิจกรรมให้มีความปลอดภัย + มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานชัดเจน + มีการนำเอาความได้เปรียบทรัพยากรสภาพแวดล้อม ของประเทศมาเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน + มีการสร้างจุดเด่นเน้นจุดขาย และความแปลกใหม่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย 	<ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์ทางด้านราคาที่ต้องไม่แตกต่างกัน - ขาดความสามารถในการผลักดันกลยุทธ์สู่ระดับนานาชาติ

ตารางที่ 3-6 (ต่อ)

ปัจจัยกำหนด	ความสามารถในการแข่งขันเชิงบวก (+)	ความสามารถในการแข่งขันเชิงลบ (-)
องค์กร สนับสนุนและ เกี่ยวเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> + ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มธุรกิจ กลุ่มผู้จัดงานมืออาชีพ และหน่วยงานภาครัฐ + องค์กรที่เกี่ยวข้องตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา + ได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการเชื่อมโยงการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายกับการนำผลิตภัณฑ์ชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา - ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและอาสาสมัครในบางพื้นที่ - ประชาชนและชุมชนในพื้นที่จัดกิจกรรม ขาดความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
บทบาท รัฐบาล	<ul style="list-style-type: none"> + มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศ + มีการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานภาครัฐระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในพื้นที่ค่อนข้างน้อย - ไม่มีหน่วยงานกลางเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศ
โอกาส	<ul style="list-style-type: none"> + กระแสสังคมรักสุขภาพด้วยกิจกรรมกีฬาเรือพาย + มีบุคคลที่มีชื่อเสียงช่วยสร้างกระแสรักสุขภาพ + มีประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการเชื่อมโยงบูรณาการกิจกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา - ต้องพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่ออนาคต

รูปภาพที่ 3-1 แบบจำลองเพชรเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเชิงบวก ในศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

รูปภาพที่ 3-2 แบบจำลองเพชรเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเชิงบวก ในศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

จากตารางที่ 3-6 และภาพที่ 3-1, 3-2 แสดงให้เห็นถึง ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันในเชิงบวกและเชิงลบ เกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำแนกในแต่ละปัจจัย และอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้

ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน โดยรวมแล้วการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความได้เปรียบเชิงในด้านนี้อยู่ในระดับสูงมาก ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเพียงพอในทุกพื้นที่ การมีภูมิประเทศ แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม การมีกลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายมืออาชีพ มีประสบการณ์ มีชื่อเสียง รวมถึงแหล่งเงินทุนที่ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ยังมีข้อจำกัดที่ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ได้มาตรฐานสากล ทำให้มีแหล่งเรียนรู้ในการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาน้อย ไม่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ รวมถึงในบางพื้นที่ยังควรต้องมีการพัฒนาพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคเพื่อให้การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความสะดวกมากขึ้น

ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด โดยรวมแล้วการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านนี้อยู่ในระดับสูง ดังเห็นได้จากกระแสการออกกำลังกาย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่แสวงหารูปแบบกิจกรรมกีฬาที่แปลกใหม่ รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาช่วยกระตุ้นความต้องการที่ตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามากขึ้น และกระแสความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์และจิตสำนึกรักษาสสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทิศทางบวก แต่อย่างไรก็ตาม เรามีความจำเป็นต้องพัฒนายกระดับมาตรฐานการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายให้ตรงตามความต้องการและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการพัฒนาในรูปแบบการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายสำหรับนักกีฬาเชิงท่องเที่ยวและผู้ติดตามที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างสนุกสนาน และมีความสุข

ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านนี้อยู่ในระดับสูง ด้วยศักยภาพที่โดดเด่นเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในด้านปัจจัยการผลิต ประกอบกับเรามีทรัพยากร สภาพแวดล้อมที่สามารถพัฒนามาตรฐานเพิ่มขึ้น มีการนำเอาความได้เปรียบทรัพยากรสภาพแวดล้อม ของประเทศมาเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ดังนั้นการมีกลยุทธ์ในการสร้างจุดเด่นเน้นจุดขายความแปลกใหม่ และการส่งเสริมการสื่อสารทางการตลาดด้วยความรวดเร็วจะทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย มีจุดหมายปลายทางเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ อีกทั้ง ยังต้องมีการปรับพัฒนากลยุทธ์ด้านราคาที่สามารถแข่งขันกับพื้นที่อื่นๆ ผลักดันกลยุทธ์ไปสู่ระดับนานาชาติให้มากขึ้น

ด้านองค์การสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย โดยต้องมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มธุรกิจ หน่วยงานภาครัฐ ชุมชนและประชาชนโดยต่อเนื่อง รวมถึงปัจจุบันองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ในส่วนของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและอาสาสมัครให้เข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการเชื่อมโยง การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายกับการนำเสนอผลิตภัณฑ์ชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่น มาใช้เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่

ด้านบทบาทรัฐบาล ปัจจุบันประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงการแข่งขันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย โดยรัฐบาลมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศ ซึ่งนับเป็นกลไกที่สำคัญในการช่วยขับเคลื่อนภารกิจในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน ช่วยประชาสัมพันธ์ มีการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ภาครัฐอาจต้องมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และต้องมีบทบาทมากขึ้นในกิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย และมีหน่วยงานกลางเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศเข้าด้วยกัน

ด้านโอกาส การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความได้เปรียบเชิงการแข่งขันเกี่ยวกับศักยภาพการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ด้วยกระแสการรักสุขภาพ โดยใช้กิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย โดยบุคคลที่มีชื่อเสียง โดยอิงประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ขณะที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการเชื่อมโยงบูรณาการกิจกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และต้องพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่ออนาคต

แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้แนวคิดแบบจำลองเพชร (Diamond Model) แนวโน้มประเด็นสำคัญสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในอนาคต รวมถึงข้อมูลเพิ่มเติมในบางประเด็นที่ค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ และเสนอแนะเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) หรือเรียกว่า “8s Model” แนวทางการพัฒนาศักยภาพและ

กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียง (EEC) ดังแสดงในภาพที่ 3-3

รูปภาพที่ 3-3 แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียง (EEC) “8s Model”

จากภาพที่ 3-3 “8s Model” เป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียง (EEC) ประกอบด้วย 1) “So Good” สนุก ดี มีความสุข 2) “Social Media” สื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย 3) “Standardization” ความเป็นมาตรฐาน 4) “Safety” ความปลอดภัย 5) “Satisfaction” สร้างความพึงพอใจ 6) “Self Esteem” ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม 7) “Series” กิจกรรมต่อเนื่องหลากหลายประสบการณ์ 8) “Signature” โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ ซึ่งประกอบรวมเข้าด้วยกันตามมุมมองของกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้จัดการกิจกรรม กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งให้ลำดับความสำคัญในองค์ประกอบที่เป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาค

ตะวันออก (EEC) ที่แตกต่างกันตามบทบาทหน้าที่และเป้าหมายในการจัดงานของแต่ละกลุ่ม มีรายละเอียดอธิบายได้ดังนี้

1. “So Good” สนุกอย่างมีความสุข แนวทางพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการ กิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงต้อง สร้างความรู้สึกที่ดีให้กับนักท่องเที่ยวและผู้ติดตาม ให้มีความสุข รู้สึกดี มีความสุข ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ซึ่งมีแนวทางดังนี้

1.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

1.1.1 สร้างสรรค์พัฒนากิจกรรมในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้มีความชัดเจน

1.1.2 มีความรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ไม่ทิ้ง ไม่เท เอาใจใส่ในรายละเอียดการดำเนินกิจกรรม

1.1.3 สร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อการกลับมาเที่ยวอีกในครั้งต่อไป

1.1.4 ประชาชนและชุมชนในพื้นที่ มีความรู้สึกที่ดี มีความสุข มีการสร้างการมีส่วนร่วมให้มากขึ้นของชุมชน เพื่อความยั่งยืนของพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

1.1.5 ร่วมมือพัฒนา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และแบ่งปันข้อมูลกิจกรรมกีฬาเรือพาย

1.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

1.2.1 สสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

1.2.2 สร้างสร้างกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นการมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.2.3 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

1.2.4 ให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการจัดการท่องเที่ยวในปัจจุบันและอนาคตแก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

1.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

1.3.1 ให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่หน่วยงานได้ให้การสนับสนุนในทุก ๆ โอกาส

1.3.2 ร่วมสร้างประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการจัดอีเวนต์ (Event) การออกบูธในงาน

1.3.3 สนับสนุนรางวัลพิเศษให้กับผู้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายโดยเท่าเทียม

2. “Social Media” สื่อสารข้อมูลผ่านโซเชียลมีเดีย การแพร่กระจายข้อมูลที่รวดเร็ว และการกระจายข้อมูลข่าวสารออกไปในวงกว้างอย่างรวดเร็ว เป็นแนวทางที่จะใช้พัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้ดีในปัจจุบันและอนาคต โดยใช้เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ Facebook, Line, Twitter, Youtube, Instagram, X เป็นต้น ซึ่งมีแนวทางดังนี้

2.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

2.1.1 สร้างช่องทางการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดียของตนเอง เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

2.1.2 จัดทำฐานข้อมูล และพัฒนาระบบการติดต่อประสานงานในระดับเบื้องต้นได้โดยต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อสร้างกระตุ้นเตือนและสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2.1.3 แบ่งปันและเชื่อมโยงฐานข้อมูลถึงกันและกันในการสื่อสารในหลากหลายช่องทางผ่านโซเชียลมีเดีย

2.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

2.2.1 แสวงหาและสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในสถานที่เป้าหมาย

2.2.2 แบ่งปันและเชื่อมโยงฐานข้อมูลถึงกันและกันในการสื่อสารในหลากหลายช่องทางผ่านโซเชียลมีเดีย

2.2.3 พัฒนาคอนเทนต์ที่มีความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อสื่อสารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้เป็นที่รู้จักกันมากขึ้น

2.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

2.3.1 ประชาสัมพันธ์และสื่อสารข้อมูลการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ

2.3.2 แบ่งปันและเชื่อมโยงฐานข้อมูลถึงกันและกันในการสื่อสารในหลากหลายช่องทางผ่านโซเชียลมีเดีย

3. “Standardization” กิจกรรมดีมีมาตรฐาน แนวทางในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้านมาตรฐาน ได้แก่

3.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

3.1.1 ยกระดับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายให้มีมาตรฐาน เช่น มาตรฐานอุปกรณ์ มาตรฐานการบริการ มาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น

3.1.2 รักษามาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3.1.3 มีการพัฒนาการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในแต่ละปี ให้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

3.2.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง เช่น ที่พัก ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว การเดินทาง เป็นต้น

3.2.2 รักษามาตรฐานคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาคาดหวัง

3.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

3.1.1 ช่วยสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ เช่น ป้ายประกาศสนับสนุน งบประมาณเพื่อการพัฒนา เป็นต้น

4. “Safety” ความปลอดภัย แนวทางในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้านการให้ความรู้สึกปลอดภัย ได้แก่

4.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

4.1.1 พัฒนาพื้นที่การจัดกิจกรรมและบริเวณใกล้เคียงให้มีความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

4.1.2 บริหารจัดการระดับมาตรฐานความปลอดภัยทั้งในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้สร้างความรู้สึกที่ปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

4.1.3 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในกิจกรรม เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการพายเรือ การประชาสัมพันธ์หน่วยปฐมพยาบาลตามเส้นทาง เป็นต้น

4.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

4.2.1 สร้างภาพลักษณ์เชิงบวกแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งในส่วนของสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่ปลอดภัย เช่น ที่พัก ร้านอาหาร การคมนาคม เป็นต้น

4.2.2 ร่วมมือกับกลุ่มผู้จัดกิจกรรม และชุมชนในพื้นที่ ในการให้ข้อมูลเชิงลบ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

4.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

4.1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความปลอดภัยในสถานที่ และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยการจัดกิจกรรมเพื่อความปลอดภัยในพื้นที่ในโอกาสสำคัญ และสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนา

5. “Satisfaction” สร้างความพึงพอใจ แนวทางในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้านความพึงพอใจ ได้แก่

5.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

5.1.1 พัฒนาระบบการจัดการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายแบบคุณภาพและครบวงจร เพื่อการส่งมอบบริการที่ดีที่สุดและประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

5.1.2 สร้างสรรค์กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก การมีส่วนร่วมของชุมชน ความรับผิดชอบของผู้จัดงาน เป็นต้น

5.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

5.2.1 ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการตอบสนองความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่ประกอบในการจัดกิจกรรมเรือพาย เช่น ที่พัก ร้านอาหาร การขนส่ง เป็นต้น

5.2.2 การส่งเสริมทางการตลาดให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย

5.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

5.3.1 ประชาสัมพันธ์ด้วยการส่งเสริมทางการตลาดในธุรกิจของตนให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย

5.3.2 สนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่มีมาตรฐานและร่วมสร้างชื่อเสียงให้กับพื้นที่ และส่งเสริมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระดับชาติและระดับนานาชาติต่อไป.

6. “Self Esteem” ความภูมิใจที่เข้าร่วมกิจกรรม แนวทางในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้านความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วม ได้แก่

6.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

6.1.1 สร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมที่สร้างความแตกต่าง ทำท่าย กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และเป็นที่ยอมรับตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

6.1.2 พัฒนาการจัดกิจกรรมในแต่ละปี ให้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

6.2.1 ร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่แตกต่าง ด้วยการส่งเสริมทางการตลาดให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย

6.2.2 ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นที่รู้จักกันโดยกว้างขวาง และนำไปสู่การมีชื่อเสียงและการยอมรับ และสร้างความภาคภูมิใจให้กับกลุ่มผู้จัดงานที่เกี่ยวข้อง

6.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

6.3.1 สนับสนุนรางวัลพิเศษให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มาใช้บริการในธุรกิจของตนเองตลอดปี

6.3.2 จัดหาผู้แทนหน่วยงานในการโฆษณาสินค้าและผลิตภัณฑ์ (Ambassador) จากนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อสร้างความภาคภูมิใจใน แรงแบนดาลใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาผู้มีความฝึนในการพัฒนาการพายเรือ

6.3.3 สร้างโอกาสในการร่วมมอบรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศการแข่งขัน หรือการมอบรางวัลพิเศษต่าง ๆ

7) “Series” ความหลากหลายประสบการณ์ แนวทางในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ความหลากหลายประสบการณ์ ได้แก่

7.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

7.1.1 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

7.1.2 สร้างความร่วมมือกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความสนใจเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย ในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับในการเข้าร่วมการแข่งขันแบบหลากหลายประสบการณ์

7.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

7.2.1 ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นที่รู้จักกันโดยกว้างขวาง และนำไปสู่การมีชื่อเสียงและการยอมรับ และสร้างความภาคภูมิใจให้กับกลุ่มผู้จัดงานที่เกี่ยวข้อง

7.2.2 การที่กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยวมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายแบบต่อเนื่อง จะช่วยในการออกแบบเพื่อการเสนอขายไปยังกลุ่มเป้าหมายได้ล่วงหน้า รวมถึงการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้โดยสมบูรณ์ โดยเฉพาะกับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่างประเทศ

7.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

7.3.1 สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ เช่น ป้ายประกาศสนับสนุน งบประมาณเพื่อการพัฒนา เป็นต้น

7.3.2 สนับสนุนรางวัลพิเศษให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มาใช้บริการในธุรกิจของตนเองตลอดปี

7.3.3 สร้างโอกาสในการร่วมมอบรางวัลแก่ผู้ชนะการแข่งขัน หรือการมอบรางวัลพิเศษต่าง ๆ

8) “Signature” โดดเด่นมีอัตลักษณ์ แนวทางในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้านความโดดเด่นมีอัตลักษณ์ ได้แก่

8.1 กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

8.1.1 สร้างการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายให้มีจุดเด่นที่มีลักษณะเฉพาะ และแตกต่าง เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬากลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการแตกต่างกันไป

8.1.2 พัฒนาสถานที่ และจัดให้มีกิจกรรมกีฬาเรือพายที่เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ในพื้นที่นั้น โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ไม่มีการจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและสร้างความต้องการให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

8.1.3 มีการพัฒนาการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายที่มีคุณลักษณะโดดเด่น ให้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

8.2 กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว

8.2.1 ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในแหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ โดยการร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย และกลุ่มผู้สนับสนุน

8.2.2 ประสานงานหน่วยงานผู้รับผิดชอบในพื้นที่ ในการพัฒนาองค์ประกอบทางกายภาพเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งในด้านการตกแต่ง การขนส่ง พาหนะนาเที่ยว เครื่องหมายสัญลักษณ์ รวมถึงวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน อันเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาและสามารถจับต้องได้

8.2.3 การนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในเชิงบวก โดยมุ่งเน้นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในโอกาสสำคัญต่าง ๆ

8.3 กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

8.3.1 มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาองค์ประกอบทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

8.3.2 ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเชิงพื้นที่ ที่โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ให้เป็นที่รู้จักกันโดยกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ และนำไปสู่การมีชื่อเสียงและการยอมรับ และสร้างความต้องการให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ต้องมาเยือนในทุกโอกาส

บทที่ 4

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย (Result and Discussion)

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นการศึกษาการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม เพื่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ ด้านความสำเร็จในตน ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา ด้านแรงจูงใจทางสังคม และด้านสุขภาพ

ส่วนแรงจูงใจของกลุ่มผู้ติดตามที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา ด้านสุขภาพ ด้านความสำเร็จในตน และด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยา

1.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านนวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านพื้นที่ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการ

ส่วนความต้องการของกลุ่มผู้ติดตามที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านพื้นที่ และด้านนวัตกรรม

2. ผลการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2.1 ผลการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมในการบริหารจัดการ การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต้องมีสิ่งดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาร่วมในกิจกรรมในทุกสนามแข่งขัน โดยมีการนำเสนอในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ความสวยงามภูมิประเทศบนเส้นทางพาย กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายได้ตั้งจุดหมายปลายทางไว้อย่างชัดเจน รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างรายการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้น มีการดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่บ้างแล้ว ดังนั้น ในการส่งเสริมเพื่อให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงมีความเป็นไปได้สูง แต่ควรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงในการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ด้วยการร่วมสร้างแผนปฏิบัติการและดำเนินงานร่วมกันตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง และเกิดประโยชน์สูงสุด

2.2 ผลการศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน ด้านโอกาส ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน และด้านบทบาทภาครัฐ

3. การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีองค์ประกอบสำคัญ พบว่า

3.1 ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขปลอดภัยในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเพียงพอ การมีภูมิประเทศแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม การมีกลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพายมืออาชีพ มีประสบการณ์ มีแหล่งเงินทุนให้การสนับสนุนต่อเนื่อง แต่มีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ข้อจำกัดที่ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ได้มาตรฐานสากล ทำให้มีแหล่งเรียนรู้ในการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาน้อย ไม่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้

3.2 ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่แสวงหารูปแบบกิจกรรมกีฬาที่แปลกใหม่ กระแสความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์และจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงการนำนวัตกรรม

และเทคโนโลยีมาช่วยกระตุ้นความต้องการที่ตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามากขึ้น ขณะเดียวกันมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การยกระดับมาตรฐานการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายให้ตรงตามความต้องการและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย สำหรับนักกีฬาเชิงท่องเที่ยวและผู้ติดตามที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างสนุกสนาน

3.3 ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ ศักยภาพที่โดดเด่นเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในด้านปัจจัยการผลิต ประกอบกับเรามีทรัพยากร สภาพแวดล้อมที่สามารถพัฒนามาตรฐานเพิ่มขึ้น มีการนำเอาความได้เปรียบทรัพยากร สภาพแวดล้อม ของประเทศมาเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ดังนั้นการมีกลยุทธ์ในการสร้างจุดเด่นเน้นจุดขายความแปลกใหม่ และการส่งเสริมการสื่อสารทางการตลาดด้วยความรวดเร็วจะทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย มีจุดหมายปลายทางเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ ส่วนความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ยังต้องมีการปรับพัฒนากลยุทธ์ด้านราคาที่สามารถแข่งขันกับพื้นที่อื่นๆ ผลักดันกลยุทธ์ไปสู่ระดับนานาชาติให้มากขึ้น

3.4 ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ การกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มธุรกิจหน่วยงานภาครัฐ ชุมชนและประชาชนโดยต่อเนื่อง รวมถึงปัจจุบันองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้มีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและอาสาสมัครให้เข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการเชื่อมโยง การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายกับการนำเสนอผลิตภัณฑ์ชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่น

3.5 ด้านบทบาทภาครัฐ ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ ความชัดเจนเชิงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนช่วยประชาสัมพันธ์ มีการสนับสนุนงบประมาณ ในความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ภาครัฐอาจต้องมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และต้องมีบทบาทมากขึ้นในกิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย

3.6 ด้านโอกาส ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงบวก ได้แก่ กระแสการรักสุขภาพ โดยใช้กิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย โดยบุคคลที่มีชื่อเสียง โดยอิงประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในความได้เปรียบในการแข่งขันเชิงลบที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การเชื่อมโยงบูรณาการกิจกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และต้องพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยม

4. แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) “8s Model” ประกอบด้วย 1) “So Good” สนุก ดี มีความสุข 2) “Social Media” สื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย 3) “Standardization” ความเป็นมาตรฐาน 4) “Safety” ความปลอดภัย 5) “Satisfaction” สร้างความพึงพอใจ 6) “Self Esteem” ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม 7) “Series” กิจกรรมต่อเนื่องหลากหลายประสบการณ์ 8) “Signature” โดดเด่นด้วยเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ ซึ่งประกอบด้วยร่วมกันตามมุมมองของกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้จัดกิจกรรม กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน

อภิปรายผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)” ผู้วิจัยกำหนดประเด็นที่นำเสนอการอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามเพื่อการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการการศึกษาทำให้เห็นถึงแนวโน้มและความท้าทายที่สำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้คนเริ่มใช้เวลาในการออกกำลังกายมากขึ้น มีความนิยมในการแสวงหาการออกกำลังกายเพื่อใกล้ชีวิตธรรมชาติ สอดคล้องกับ Smith et al. (2019) ได้ศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สนใจกิจกรรมเรือพายมักเป็นกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นและใส่ใจสุขภาพ โดยมีอายุระหว่าง 25-45 ปี และมีรายได้ปานกลางถึงสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brown and Green (2020) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีกำลังซื้อและใส่ใจสุขภาพ นอกจากนี้ ยังพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักเดินทางเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือมาเป็นครอบครัว ส่วนในด้านความต้องการ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามให้ความสำคัญกับคุณภาพของสถานที่จัดกิจกรรมและการการแข่งขัน ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์กีฬาเรือพาย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้ติดตามมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว โดยมักให้ความสำคัญกับกิจกรรมเสริมและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง สอดคล้องกับ Johnson et al. (2022). ที่พบว่า การมีกิจกรรมหลากหลายสำหรับผู้ติดตามเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความน่าสนใจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และในด้านพฤติกรรมค่าใช้จ่าย พบว่านักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามมีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายสูงกว่านักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะในด้านที่พัก อาหาร และของที่ระลึก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตาม มีเป้าหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีเป้าหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Active Sport Tourism) โดยการเข้าร่วมแข่งขันและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ขณะที่กลุ่มผู้ติดตามมีเป้าหมายเพื่อการท่องเที่ยวสถานที่ทำกิจกรรมและแข่งขันกีฬา (Nostalgia Sport Tourism) รวมถึงการไปเป็นเพื่อน การให้กำลังใจ การเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จึงส่งผลให้ความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องให้ความสำคัญในทุก ๆ ประเด็น เนื่องจากกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมมีความต้องการแตกต่างกันแต่ต้องไปร่วมกันในกิจกรรมเดียวกัน ดังนั้น การสร้างภาพลักษณ์การจัดการกิจกรรมที่ดีจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการช่วยสร้างภาพลักษณ์ให้กับกิจกรรมกีฬาเรือพายนั้นให้สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าร่วม และกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ

2. ผลการศึกษาศักยภาพและสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการศึกษาศักยภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า ผู้จัดกิจกรรมมีความพร้อมเพื่อยกระดับเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งนี้เป็นเพราะ กระแสของการออกกกำลังกายได้รับความนิยม และโดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่นิยมออกกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการพายเรือ และท่องเที่ยวไปในหยุดสุดสัปดาห์หรือวันหยุดในโอกาสสำคัญต่าง ๆ มีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ สัจจา ไกรศรีรัตน์ และทัศนีย์ นาคเสนีย์ (2561) ที่ศึกษากลยุทธ์และแนวทางการใช้กิจกรรมเชิงกีฬา (Sport event) ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย พบว่า มีแนวโน้มของการท่องเที่ยวและการเล่นกีฬาที่เริ่มแพร่หลายมากขึ้น ทำให้มีนักท่องเที่ยวที่นิยมทำกิจกรรมทั้งสองคู่กันจนเกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพิ่มมากขึ้น รวมถึงความนิยมของคนไทยที่นิยมออกกกำลังกายมากขึ้น จึงทำให้กลุ่มผู้จัดงานมีความต้องการที่จะพัฒนาการจัดการกิจกรรม เพื่อให้ตอบสนองต่อพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ Jeong et al. (2019) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมกีฬาต้องมีการปรับตัวด้วยการคิดค้นปรับปรุงรูปแบบการจัดการแข่งขันให้มีความหลากหลายประสบการณ์ และใช้กลยุทธ์การส่งเสริมทางการตลาดเข้ามาช่วยในการจัดงานเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีมากขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนองนักท่องเที่ยวเชิงกีฬารวมถึงการสร้างสรรค์การจัดการแข่งขันให้มีความหลากหลายรูปแบบในการจัดการแข่งขันขึ้นอยู่กับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬารุ่นใหม่ เช่น การจัดงานแข่งขันกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ เป็นต้น สอดคล้องกับ Johnson et al. (2022). ที่นำเสนอว่าผู้จัดการแข่งขัน ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยวหรือการบริการใหม่ ๆ ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยว อาทิ การปั่นจักรยาน การวิ่ง การพายเรือคายัค แคนู การพายป็น เป็นต้น เพื่อนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการสร้างประสบการณ์ การบริการ ตลอดจน

ทรัพยากรอื่น ๆ แก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ จากผลการศึกษาของ ตริฤกษ์ เพชรมนต์และ อโณทัย งามวิชัยกิจ (2565) พบว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศและการตลาดดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย เนื่องจากการขาดการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพและการเข้าถึงข้อมูลที่ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ดังนั้น การปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์จะเป็นกุญแจสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่อย่างยั่งยืน

3. การวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการวิเคราะห์กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า การบูรณาการการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสร้างความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประสบการณ์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามที่มาร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายเริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการรับรู้ข้อมูล การสมัครเข้าร่วม การเตรียมการ ข้อมูลการเดินทาง การจองที่พัก การทำกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างอื่นในพื้นที่ การให้บริการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ต้องสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและกลุ่มผู้ติดตามในทุกขั้นตอน ซึ่งวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ให้บริการจะให้บริการตลอดห่วงโซ่อุปทานที่บริการอย่างมีคุณภาพและน่าพึงพอใจนั้น จะเป็นการสร้างความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง โดยการสร้างร่วมมือให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ในที่นี้อาจแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน โดยการจัดการงานเป็นห่วงโซ่อุปทานในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม ขณะเดียวกันการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ควรมีความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับจังหวัด ซึ่งแม้ว่าจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว แต่ก็ยังคงดำเนินงานในระดับนโยบายมากกว่าการปฏิบัติจริง แต่ยังไม่สามารถเป็นแกนนำในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ สอดคล้องกับ Garcia and Martinez (2022) ที่กล่าวว่าการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วยกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ประสบความสำเร็จต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โดยการสร้างความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น การฝึกอบรมอาสาสมัคร และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับธุรกิจในพื้นที่ ทั้งนี้ การดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เกิดขึ้นได้ในจังหวัดตามเจตนารมณ์ของนโยบายภาครัฐ การกำหนดแนวนโยบายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการกีฬา เช่น การบริหารจัดการในการประสานสร้างความร่วมมือกับภาคีที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง การวางแผนและประสานแผนงานรูปแบบการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งในระดับพื้นที่ เชื่อมโยงให้มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตลอดทั้งปี และพัฒนาเพื่อแนวโน้มการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดีในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Brown and Green (2020) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีกีฬาเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยต้องวางแผนการจัดการให้ครบทุกมิติ ให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการ

ท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมที่จะได้รับผลประโยชน์จากการ จัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น ๆ โดยใช้เรื่องของการ ประชาสัมพันธ์ การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ

4. แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย 8 แนวทางสำคัญ เรียกว่า “8s Model to Potential Development and Management Process of rowing activities to support sports tourism in the Eastern Economic Corridor (EEC).” ประกอบด้วย (1) “So Good” สนุก ดี มีความสุข (2) “Social Media” สื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย (3) “Standardization” ความเป็นมาตรฐาน (4) “Safety” ความปลอดภัย (5) “Satisfaction” สร้างความพึงพอใจ (6) “Self Esteem” ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม (7) “Series” กิจกรรมต่อเนื่อง หลากหลายประสบการณ์ และ (8) “Signature” โดดเด่นด้วยอัตลักษณ์ ซึ่งในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายในแต่ละครั้ง เป้าหมายสูงสุดคือการได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้ติดตามที่จะร่วมเดินทางไปด้วยกันเพื่อเข้าร่วมในการแข่งขัน ประกอบกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำเป็นต้องใช้กลุ่มภาคีเครือข่ายร่วมจัดหลัก ได้แก่ กลุ่มผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย กลุ่มผู้จัดการท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งแต่ละกลุ่มจำเป็นต้องให้ความสำคัญในกลยุทธ์ต่าง ๆ และประสานงานกันอย่างลงตัว ทั้งนี้เพื่อความสนุก และความสุขของผู้เข้าร่วมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และเพื่อสนองความต้องการและพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้ติดตาม ดังงานวิจัยของ เสรี เพิ่มชาติ, นงลักษณ์ เพิ่มชาติ และศุภกิจ จงศักดิ์สวัสดิ์ (2560) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการจัดการวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่และเชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัดในเขตภูมิภาคตะวันตก ไว้ 10 แนวทางสำคัญ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายในพื้นที่ 2) มีกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดและการให้ข้อมูลความรู้ 3) นำสู่กระบวนการคุณภาพแบบครบวงจร 4) สะท้อนด้วยผลิตภัณฑ์และคุณภาพ 5) สร้างจุดเด่นเน้นจุดขายเพื่อเพิ่มคุณค่า 6) พัฒนาสร้างสรรค์องค์ประกอบทางกายภาพ 7) บูรณาการผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยว 8) ร่วมมือกลมเกลียวในกลุ่มผู้ให้บริการและพันธมิตร 9) เติมเต็มด้วยจิตส่งมอบบริการอย่างเข้าถึง และ (10) ผนึกกำลังเครือข่ายไว้ด้วยการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับแนวคิดของ W2 Consulting (2015) ที่กล่าวไว้ใน Ten Future Trends in Sport Tourism เกี่ยวกับแนวโน้ม 10 ประเด็นสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในอนาคต ที่ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือและการมีส่วนร่วม (Partnership) 2) นวัตกรรม (Innovation) 3) การเข้าถึงสถานที่จัดงาน (Delivery) 4) ประสบการณ์การจัดงาน (Experience) 5) อาสาสมัคร (Volunteers) 6) วัฒนธรรมท้องถิ่น/ชุมชน (Local Culture) 7) การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ (Government) 8) การแข่งขัน (Competition) 9) สื่อดิจิทัล (Digital Media) และ 10) แหล่งท่องเที่ยวเชิงมรดก (Legacy) นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งผล

กระทบต่อการท่องเที่ยวในทางที่ดีและมีโอกาสจากการเกิดตลาดใหม่ ๆ ที่มีโอกาสขยายตัวสูง ซึ่งต้องอาศัยการกระตุ้นตลาดนักท่องเที่ยวด้วยข้อได้เปรียบทางด้านแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยส่งเสริมให้มีความศักยภาพในการแข่งขัน รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของพื้นที่ รวมถึงอีกหลายปัจจัยที่ต้องเร่งเสริมสร้างศักยภาพและสร้างโอกาสด้านการแข่งขันในระยะยาว ดังนั้นการการที่มีแนวทางการพัฒนาและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) นี้ จะช่วยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในทิศทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเชิงความสามารถของพื้นที่ ความเข้าใจในศักยภาพของตนเพื่อประเมินเพื่อการแข่งขัน ความเข้าใจในการส่งเสริมการตลาด ความรู้ในกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเกี่ยวกับการจัดการฐานข้อมูลการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อใช้ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และบูรณาการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแต่ละภูมิภาค
2. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในหลากหลายชนิดกีฬา รวมถึงการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน
3. ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อการวิจัยในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ Path Analysis การวิเคราะห์ SEM เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องของผลการวิจัย และยืนยันความชัดเจนของตัวแปรองค์ประกอบในการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 5

ผลผลิต/ ผลลัพธ์ (Output/ Outcome)

1. ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (Output) โดยข้อมูลนี้ต้องสอดคล้องกับข้อเสนอการวิจัย (Proposal) ที่ได้เสนอกับแหล่งทุน

ผลผลิต	จำนวนนำส่ง/หน่วยนับ	รายละเอียดผลผลิต	ปีที่น่าส่งผลผลิต
นักวิจัย	1 คน	ผู้ช่วยนักวิจัย	2566
บทความวิจัย	1 เรื่อง	ตีพิมพ์บทความวิจัย	2567

2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (Outcome)

ผลผลิต	จำนวน	รายละเอียดผลผลิต	ผู้ได้รับผลกระทบ
ผลงานตีพิมพ์ (Publications)	1 คน	ผู้ช่วยนักวิจัย	นักวิจัย

3. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

วิธีการ/ กระบวนการผลักดันงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (โปรดแนบหลักฐานเชิงประจักษ์การนำผลงานไปใช้ประโยชน์)

ด้านวิชาการ

3.1 สามารถนำไปใช้ในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศ

3.2 สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ด้านสังคม

3.3 สามารถนำแนวทางการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ความรู้ด้านการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้

3.4 สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.5 สามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการศึกษาและวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย โดยเฉพาะในบริบทของกีฬาทางน้ำ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2563). มาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวทางน้ำ. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism). สืบค้นจาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/policy/article_attach/FinalReport_SportsTourism2559.pdf
- _____. (2566). รายงานพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2564 - 2565). สืบค้นจาก <https://anyflip.com/zzfck/gopk/>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2563). คู่มือการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2566). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570). สืบค้นจาก https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/ranong/download/article/article_20230418122435.pdf
- ชาญชัย ยมดิษฐ์, สัจจา ไกรศรรัตน์. (2561). แนวทางการใช้ศิลปะการต่อสู้มวยไทยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตภูมิภาคตะวันตก. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวิจัย. (หน้า 1608-1617). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ดุษฎี ชุมสาย และณิพัทธ์ พรหมโยธี. (2527). ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญชนก บุญเจือ. (2561) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
- นิตา ชัชกุล. (2555). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัจจา ไกรศรรัตน์ และทัศนีย์ นาคเสนีย์. (2561). รายงานฉบับสมบูรณ์กลยุทธ์ และแนวทางการใช้กิจกรรมเชิงกีฬา (Sport event) ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- สมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย. (2566). คู่มือการจัดการแข่งขันเรือพาย. กรุงเทพฯ: สมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2561). ต่างชาติเที่ยวไทยปี 2561 เป้าหมายรายได้สู่ 2 ล้านล้านบาท. สืบค้นจาก <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/36759.aspx>.
- ศูนย์วิจัยด้านตลาดการท่องเที่ยว. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

- โศรยา หอมชื่น. (มปป.). *ศตวรรษที่ 21 ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา*. สืบค้นจาก <http://www.etajournal.com/upload/225/2SportTourism.pdf>
- TNN ช่อง16. (2564). PacMotor *ตัวช่วยหุ่นแรงสำหรับนักพายเรือคายัคเพื่อการท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <https://news.trueid.net/detail/E2p1116n4UM>
- Alexandris, K., & Kaplanidou, K. (2014). Marketing Sport Event Tourism: Sport Tourist Behaviors and Destination Provisions. *Sport Marketing Quarterly*, 23(3), 125-136.
- Barney, J. (1991). Firm Resources and Sustained Competitive Advantage. *Journal of Management*, 17(1), 99-120.
- Brown, E., & Green, F. (2020). Economic Impact of International Paddling Events: A Case Study. *International Journal of Event and Festival Management*, 11(2), 185-200.
- Crompton, J., Lee, S., & Shuster, T. (2021). Economic Impact Analysis of Major Paddling Sports Events on Medium-sized Cities. *Journal of Sport & Tourism*, 25(3), 217-234.
- Funk, D. C., Beaton, A., & Alexandris, K. (2016). Sport consumer motivation: Autonomy and control orientations that regulate fan behaviours. *Sport Management Review*, 19(3), 257-268.
- Funk, D. C. (2017). *Consumer Behaviour in Sport and Events: Marketing Action* (2nd ed.). London: Routledge.
- Garcia, M., & Martinez, L. (2022). Community Engagement in Paddling Sports Events: Impacts and Strategies. *Sport Management Review*, 25(4), 687-703.
- Gibson, H. J. (1998). Sport tourism: a critical analysis of research. *Sport Management Review*, 1(1), 45-76.
- _____. (2020). *Sport tourism: Concepts and theories*. New York: Routledge.
- Higham, J. & Hinch, T. (2009). *Sport and Tourism: Globalization, Mobility and Identity*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Hodeck, A., & Hovemann, G. (2016). Motivation of active sport tourists in a German highland destination – a cross-seasonal comparison. *Journal of Sport & Tourism*, 20(3-4), 335-348.
- Jennings, G. (2017). *Water-based tourism, sport, leisure, and recreation experiences*. London: Routledge.
- Jeong, Y., Kim, S. K., & Yu, J. G. (2019). Determinants of behavioral intentions in the context of sport tourism with the aim of sustaining sporting destinations. *Sustainability*, 11(11), 3073.

- Johnson, L., Martinez, R., & Thompson, S. (2022). Trends in Sport Tourism: Focus on Paddling Sports. *Tourism Management Perspectives*, 41, 100-112.
- Lee, J., Kim, S., & Park, H. (2023). The Role of Technology in Modern Paddling Sports Event Management. *International Journal of Sport Management and Marketing*, 23(1-2), 53-72.
- Mallen, C., & Adams, L. J. (2017). *Event management in sport, recreation and tourism: Theoretical and practical dimensions*. Routledge.
- Nastasi, B. K., & Schensul, S. L. (2005). Contributions of qualitative research to the validity of intervention research. *Journal of School Psychology*, 43(3), 177-195.
- Page, S. J. (2009). *Tourism Management: managing for change* (3rd edition). Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Parent, M. M., & Smith-Swan, S. (2013). *Managing Major Sports Events: Theory and Practice*. London: Routledge.
- Porter, M. E. (1980). *Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors*. New York: Free Press.
- _____. 1990. *The Competitive Advantage of Nations*. HK: The Macmillan Press Ltd.
- Restelica, B. (2023). *Qatar Marks 95% Growth in International Tourist Arrivals After Hosting 2022 World Cup*. from <https://visaguide.world/news/qatar-marks-95-growth-in-international-tourist-arrivals-after-hosting-2022-world-cup/>
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (1996). *A beginner's guide to structural equation modeling*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Shackelford, P. (2020), *"Prelims", A History of the World Tourism Organization*. Leeds: Emerald Publishing Limited.
- Smith, A., Johnson, B., & Williams, C. (2019). Effective Management Strategies in Paddling Sports Events. *Journal of Sport Management*, 33(4), 345-360.
- Thompson, R., & Anderson, K. (2021). Sustainable Event Management in Water Sports: A Case Study of International Paddling Competitions. *Event Management*, 25(3), 411-426.
- Ugi N., Mochammad A., & Hidayat H. (2019). Sport Tourism Development in Lake Sipin Region in Jambi City. *Advances in Health Sciences Research*, 35, 280-285.
- Wilson, J., Thompson, A., & Brown, K. (2025). The Paddling Economy: Sustainable Business Ecosystems in Water Sports Tourism. *Tourism Management*, 76, 104-118.
- Weed, M. (2020). Global trends in sport tourism. *Journal of Sport & Tourism*, 24(1), 1-4.

- Wisudthiluck, S., Yiamjanya, S., & Luekveerawattana, R. (2020). Sport tourism experiences on the Chao Phraya River, Thailand. *Journal of Tourism and Cultural Change*, 18(4), 405-425.
- Zhang, L., Wang, Q., & Liu, H. (2023). Infrastructure Investment Patterns in Host Cities of International Paddling Competitions. *Sport Management Review*, 26(5), 763-780.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย
เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย หน้าคำตอบที่ท่านเลือก และเติมข้อความในช่องว่าง

1. กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม
 นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้ติดตาม
2. เพศ
 ชาย หญิง
3. กลุ่มอายุ
 น้อยกว่า 20 ปี 20-29 ปี 30-39 ปี
 40-49 ปี 50-59 ปี 59 ปีขึ้นไป
4. สถานภาพ
 โสด สมรส อื่น ๆ
5. การศึกษา
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
6. อาชีพหลัก
 รับราชการ พนักงานเอกชน/วิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป
 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม ไม่ได้ทำงาน
 อื่นๆ
7. รายได้ต่อเดือน
 น้อยกว่า 10,001บาท 10,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท
 30,001-40,000 บาท 40,001-50,000 บาท 50,001-60,000 บาท
 60,001-70,000 บาท มากกว่า 70,000 บาท
8. ประสบการณ์การเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ครั้ง)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	>10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	-----

9. ความถี่ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเรือพาย
 สัปดาห์ละครั้ง เดือนละครั้ง มากกว่าเดือนละครั้ง
 ขึ้นกับเวลาและโอกาส อื่นๆ.....

10. บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ท่านไปด้วยในกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ไปตามลำพัง คนรู้จัก/คนคุ้นเคย ครอบครัว/ญาติ
- ชมรม/กลุ่มเพื่อน คนรัก/แฟน อื่นๆ.....
11. รวมระยะเวลาทั้งหมดที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายแต่ละครั้ง
- น้อยกว่า 1 วัน 1-2 วัน มากกว่า 2 วัน
12. การเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ฝึกซ้อมพายเรือ ค้นหาที่พัก/สิ่งอำนวยความสะดวก
- ติดต่อผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เตรียมงบประมาณ
- ค้นหาแหล่งท่องเที่ยว อื่นๆ.....
13. ช่องทางการรับรู้และติดตามข่าวสารกิจกรรมกีฬาเรือพาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- บุคคลใกล้ชิด ชมรม ป้ายโฆษณา
- สื่อสังคมออนไลน์ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ ประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงาน
- อื่นๆ.....

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้ติดตามในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับแรงจูงใจที่ตรงตามความต้องการตามเกณฑ์ต่อไปนี้

5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	ระดับแรงจูงใจ				
	1	2	3	4	5
1. ด้านสุขภาพ (Physical Health)					
1.1 การพายเรือช่วยในการควบคุมน้ำหนัก					
1.2 การพายเรือช่วยให้ร่างกายสมบูรณ์ ดุติ มีเสน่ห์					
1.3 การพายเรือช่วยส่งเสริมสุขภาพ					
1.4 การพายเรือช่วยลดโรคร้ายไข้เจ็บ					
1.5 การพายเรือป้องกันการเจ็บป่วยและทำให้มีชีวิต ยืนยาว					
2. ด้านความสำเร็จในตน (Achievement)					
2.1 ช่วยในการพัฒนาการพายเรือของตนเองทั้งความเร็วและเทคนิค					
2.2 มาแข่งขันเพื่อชัยชนะเหนือคนอื่น					
2.3 ยกระดับการพายเรือเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น					
2.4 แข่งขันเพื่อชนะใจตนเอง					
2.5 มีร่างกายที่ดีขึ้นและเพื่อความรูสึกทางอารมณ์					

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	ระดับแรงจูงใจ				
	1	2	3	4	5
3. ด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) -ต่อ-					
3.1 ได้รับการยอมรับจากเพื่อนและคนทั่วไป					
3.2 ทำให้ครอบครัวหรือเพื่อนมีความภาคภูมิใจในตนเอง					
3.3 ช่วยสร้างตนเองให้เป็นที่ยอมรับและนำไปสู่การติดต่อในงานอื่น ๆ					
3.4 เกิดสังคมของนักพายเรือในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์					
3.5 มีการทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อการติดต่อสร้างรายได้ทางธุรกิจร่วมกัน					
4. ด้านแรงจูงใจในทางจิตวิทยา (Psychological Motives)					
4.1 ช่วยลดความกังวล กระวนกระวาย และปัญหาที่เกิดขึ้น					
4.2 ช่วยพัฒนาทางอารมณ์ มีเวลา สมมติ ให้กับตนเองเพิ่มขึ้น					
4.3 ช่วยให้ชีวิตดีขึ้นอยู่อย่างเต็มไปด้วยความหวัง					
4.4 มองโลกสวยงาม ชีวิตมีคุณค่า คุ่มค่ามากขึ้น					
4.5 ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง					
5. ด้านการตลาดเชิงประสบการณ์ (Experiential Marketing)					
5.1 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านมีโอกาสได้สัมผัสกับประสบการณ์ใหม่					
5.2 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านรู้สึกมีความสุข					
5.3 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ช่วยสร้างบรรยากาศและความคิดสร้างสรรค์					
5.4 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านมีเรื่องราวไปคุยกับผู้อื่น					
5.5 การได้ประสบการณ์ในการพายเรือทำให้ท่านอยากเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายบ่อย ๆ					
5.6 การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพาย ทำให้ท่านเป็นคนทันสมัยทันสมัย					

ส่วนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความต้องการมากที่สุด 4 หมายถึง ความต้องการมาก
3 หมายถึง มีความต้องการปานกลาง 2 หมายถึง ความต้องการน้อย
1 หมายถึง มีความต้องการน้อยที่สุด

ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	ระดับความต้องการ				
	1	2	3	4	5
1. ด้านบุคลากร (Man)					
1.1 การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (Participation)					
1.2 การมีอาสาสมัครช่วยงานที่เพียงพอ (Volunteers)					
1.3 ความมีชื่อเสียงและประสบการณ์การของผู้จัดงาน (Experience)					
1.4 การให้ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายและผู้สนับสนุน (Partnership & People)					
2. ด้านพื้นที่ (Destination)					
2.1 มีนโยบายในระดับพื้นที่ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Policy)					
2.2 การส่งเสริมผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ (Products Element)					
2.3 การใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย (Local Culture)					
2.4 ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่จัดงาน (Delivery)					
3. ด้านกระบวนการ (Process)					
3.1 มีกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดและการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเหมาะสม (Promotion and Education)					
3.2 มีกระบวนการทำงานคุณภาพมีมาตรฐานครบวงจร สร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Process & Quality)					
3.3 การให้บริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว (Service & Time)					

ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC)	ระดับความต้องการ				
	1	2	3	4	5
4. ด้านนวัตกรรม (Innovation)					
4.1 การใช้ช่องทางสื่อดิจิทัลเพื่อให้บริการข้อมูล สร้างความ สะดวก ในการดำเนินการจัดกิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยว เชิงกีฬาแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Digital Media & Place Cyberspace)					
4.2 การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เพื่อการดำเนินการจัด กิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Innovation)					
5. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)					
5.1 การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ในการดำเนินการจัด กิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Government)					
5.2 การสร้างจุดเด่นที่แข่งขันกับภูมิภาคหรือคู่แข่งในการ ดำเนินการจัดกิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ (Competition)					
5.3 กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ มีความหลากหลาย ตอบสนอง ความต้องการ สามารถสร้างประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิง กีฬา (Legacy & Physical Evidence)					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพาย เพื่อรองรับการ
ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*****ขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม*****

แบบสอบถามและสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย
เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่/พื้นที่จัดกิจกรรม.....

1.2 เพศ

 ชาย

 หญิง

1.3 อายุปี

1.4 การศึกษาสูงสุด

 ต่ำกว่าปริญญาตรี

 ปริญญาตรี

 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 อาชีพหลัก

 รับราชการ

 พนักงานเอกชน/วิสาหกิจ

 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

 อื่นๆ

1.6 ท่านมีตำแหน่งหน้าที่หรือบทบาทใดในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

 ผู้จัดการกรรมการแข่งขันเรือพาย

 เจ้าของธุรกิจเกี่ยวกับเรือพาย

 องค์กรภาครัฐ

 องค์กรภาคเอกชน

 ผู้ให้สนับสนุนกิจกรรม

 เจ้าของธุรกิจการท่องเที่ยว

 ภาคประชาชน/ ชุมชน

 อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย

2.1 ที่มาของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย :

.....

.....

2.2 วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย :

.....

.....

2.3 กลุ่มเป้าหมายที่คาดหวัง :

.....

.....

2.4 ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย :

.....

2.5 ภาควิชาหรือหน่วยงานหลักที่ให้การสนับสนุน :

.....

2.6 กิจกรรมที่จัดในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย :

.....

2.7 สิ่งดึงดูด จุดเด่น ความโดดเด่น ของการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย คืออะไร :

.....

2.8 ปัจจัยที่ส่งผลในความสำเร็จ :

.....

2.9 ผลกระทบที่เกิดขึ้นในและนอกพื้นที่ :

.....

2.10 วิธีการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย ที่นำไปสู่ความสำเร็จ :

1) การวางแผน (Planning) (ในการจัดกิจกรรมท่านใส่ใจ/ให้ความสำคัญกับสิ่งใดบ้าง เรียงลำดับ)

.....

2) ด้านการจัดองค์กร (Organizing) (การแบ่งฝ่ายงาน/ หน้าที่/ ความรับผิดชอบ)

.....

3) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) (การกำหนดคุณสมบัติ/ การคัดเลือก)

.....
.....

4) ด้านการอำนวยการ (Directing) (การประสานงาน/ การติดต่อสื่อสาร/ การตัดสินใจ)

.....
.....

5) ด้านการควบคุม (Controlling) (ปริมาณ/ เวลา/ คุณภาพ/ งบประมาณ)

.....
.....

2.11 แนวโน้มการพัฒนาและจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย :

.....
.....

2.12 แนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) :

.....
.....

ส่วนที่ 3 ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย
 5 มีการนำไปใช้ มากที่สุด 4 มีการนำไปใช้ มาก 3 มีการนำไปใช้ ปานกลาง
 2 มีการนำไปใช้ น้อย 1 มีการนำไปใช้ น้อยที่สุด

ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ระดับศักยภาพ				
	1	2	3	4	5
1. ด้านปัจจัยการผลิตและปัจจัยดำเนินงาน (Factor Conditioner)					
1.1 ทีมงานที่มีประสบการณ์และความมีชื่อเสียงของ ผู้จัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย					
1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และแหล่ง ท่องเที่ยว					
1.3 มีแหล่งความรู้การจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อการพัฒนา					
1.4 เงินทุนและแหล่งทุนสนับสนุน					
1.5 โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคในพื้นที่ เช่น การ ขนส่ง การสื่อสาร					
2. ด้านอุปสงค์ความต้องการของตลาด (Demand Conditioner)					
2.1 การตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
2.2 การยกระดับมาตรฐานให้มีความเป็นสากลในการจัด กิจกรรมกีฬาเรือพาย สูงขึ้น					
2.3 การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือ พาย เพื่อส่งเสริมการตลาด					
2.4 การคาดการณ์ล่วงหน้าที่ตรงตามความต้องการของ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
2.5 การพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการจัดกิจกรรมกีฬาเรือ พาย ที่มีความหลากหลาย					
3. ด้านองค์กรสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง (Related and Supporting Industries)					
3.1 ความได้เปรียบเชิงพื้นที่ เช่น การเข้าถึงพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวก					
3.2 ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายและองค์กรสนับสนุน					
3.3 ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว					
3.4 การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและอาสาสมัคร					
3.5 การยกระดับความร่วมมือผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง					

ศักยภาพเชิงพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาเรือพาย เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ระดับศักยภาพ				
	1	2	3	4	5
4. ด้านกลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry)					
4.1 การแข่งขันเพื่อสร้างจุดเด่นเน้นจุดขาย					
4.2 กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดด้วยการส่งมอบบริการอย่างเข้าถึง					
4.3 กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดด้วยการให้ข้อมูลที่รวดเร็ว					
4.4 ความได้เปรียบในความแตกต่างทางวัฒนธรรมของพื้นที่ใน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)					
4.5 เป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจนระดับองค์กร					
5. ด้านบทบาทภาครัฐ (Government)					
5.1 การกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
5.2 การสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ					
5.3 การช่วยเหลือเพื่อการประชาสัมพันธ์ทั้งในและต่างประเทศ					
6. ด้านโอกาส (Chance)					
6.1 การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยใช้กิจกรรม หลากหลาย					
6.2 การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยบุคคลที่มีชื่อเสียง					
6.3 การสร้างกระแสสังคมคนรักสุขภาพโดยอิงประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพและการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพาย เพื่อรองรับการ
ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*****ขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม*****

ภาคผนวก ข

สำเนา

ที่ IRB2-053/2566

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : HU043/2566
 โครงการวิจัยเรื่อง : การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
 หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวกมลมาลย์ พลโยธา
 หน่วยงานที่สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
 ผู้ร่วมวิจัย : นายอรรถสิทธิ์ ไชยณรงค์
 หน่วยงานที่สังกัด : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
 วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566
 2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566
 3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566
 4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566
 5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
- แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 6 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566

วันที่หมดอายุ : วันที่ 6 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567

ลงนาม อาจารย์เจนวิทย์ นวลแสง

(อาจารย์เจนวิทย์ นวลแสง)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ค

ที่ อว ๘๑๑๕ / ๐๐๗๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

เรียน นาวาโทหญิง ดร.กัณทิมา ชะระภิญโญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฯ

ตามที่ ดร.กมลมาลย์ พลโยธา อาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยบุคลากร ประเภทงบประมาณรายได้ ส่วนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดย ดร.กมลมาลย์ พลโยธา (ผู้วิจัย) หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๗๓๒๓๗๑๖ จะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

งานบริหารงานวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
โทรศัพท์ : ๐๓๘-๑๐๒๐๖๐ โทรสาร : ๐๓๘-๓๔๐๐๔๕
E-mail : phanpaporn@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๑๕ / ๐๐๗๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

เรียน ดร.วัชรโรบล โกศลวิทยานันต์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฯ

ตามที่ ดร.กมลมาลย์ พลโยธา อาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยบุคลากร ประเภทงบประมาณรายได้ส่วนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดย ดร.กมลมาลย์ พลโยธา (ผู้วิจัย) หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๔-๗๑๒๑๗๑๖ จะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

งานบริหารงานวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
โทรศัพท์ : ๐๓๘-๑๐๒๐๖๐ โทรสาร : ๐๓๘-๓๔๐๐๔๕
E-mail : phanpaporn@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๑๕ / ๐๐๗๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

เรียน ดร.รัฐวัลย์ เสงคราวิทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฯ

ตามที่ ดร.กมลมาลย์ พลโยธา อาจารย์ประจำ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยบุคลากร ประเภทงบประมาณรายได้ ส่วนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพและกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดย ดร.กมลมาลย์ พลโยธา (ผู้วิจัย) หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๙-๗๑๒๑๗๑๖ จะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

งานบริหารงานวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

โทรศัพท์ : ๐๓๘-๑๐๒๐๖๐ โทรสาร : ๐๓๘-๓๙๐๐๔๕

E-mail : phanpaporn@so.buu.ac.th